OSLO METROPOLITAN UNIVERSITY
STORBYUNIVERSITETET

Drama Boreale 7th – 9th of August 2023

Program

Content

SUNDAY, 6TH OF AUGUST, 1800 – PRE CONFERENCE 7

MEET AND GREET 7

MONDAY 7TH OF AUGUST, PILESTREDET 46 7

1000 A.M. – REGISTRATION 7
1100 A.M. – OPENING, ATHENE 7
WORK, WORDS AND WOWS – PRACTITIONERS AND RESEARCHERS – INSPIRATION AND CHALLENGE 7
KL. 1215 - PAUSE 7

MONDAY 7TH OF AUGUST 1230 - 1400 7

PARALLEL SESSIONS 1 7
TRACK 1: THE TEACHER. ROOM: APOLLO 7
A: TEACHER'S PROFESSIONAL GROWTH AND WELLBEING IN PROCESSES OF DRAMA AND THEATRE EDUCATION 8
B: DARING TO BE DIFFERENT: DRAMA IN SWISS TEACHER EDUCATION 9
TRACK 2: KROPP, FORMSPRÅK OG UTTRYKK. ROM: PA318 10
A: TABLÅ OG DIALOG 10
B: PERFORMATIVE STRATEGIER I UNDERVISNINGEN – FORTELLINGER OM FORANDRINGER OG FORHANDLINGER 11
C: Å SKAPE PERFORMATIVE UTTRYKK MED PUNKT OG LINJE 12
TRACK 3: KJØNN. ROM: KK LOUNGE 14
A: BOYSROOMS- EN PERFORMATIV UTFORSKNING AV TENÅRINGSMASKULINITET 14
B: FLUID: NEGOTIATING LIMITS – KØN, LIGESTILLING OG KROP I KRYDSFELTET MED SCENEKUNST OG DRAMA- OG TEATERFAGDIDAKTIK 15
TRACK 4: DRAMATURGI. ROM: PA329 16
A: ANSAMLINGENES DRAMATURGI (DRAMATURGY OF ASSEMBLAGES) 16
B: UNDERVISNINGENS DRAMATURGI. FORTELLINGER OG ANALYSER FRA KLASSEROMMET 17

MONDAY 7TH OF AUGUST 1400-1500 LUNCH, P46/FOAJE 19

LUNCH, SURPRISE DELIGHT, BOOK TABLE AND ORGANIZATION TABLE 19
THROUGHOUT THE CONFERENCE: LEND A BREATH – TRAVELLING EDITION 19
THROUGHOUT THE CONFERENCE: EXHIBITION: ACTING WITH MASK 20
THROUGHOUT THE CONFERENCE: EXHIBITION IN STUDENTHALLEN 20

MONDAY 7TH OF AUGUST 1500-1630 20

PARALLEL SESSIONS 2 20
TRACK 5: AESTHETIC AND FICTION. ROOM: ATHENE 20
A: FICTION AND INTERACTION AS PARAMETERS IN DESIGNING AESTHETIC LEARNING PROCESSES. STRATEGIES AND TACTICS - WHICH PARAMETERS ARE SIGNIFICANT DESIGNING AESTHETIC LEARNING PROCESSES? - TOWARDS A WORKING MODEL OF AESTHETIC LEARNING PROCESSES WITH FOCUS ON PARAMETERS OF FICTIONALITY AND INTERACTIVITY 20
B: THE POETRY OF THE ACT OF RESISTANCE OF AESTHETICS IN ART-BASED EDUCATION 22
C: HEL – CARE IN PERFORMATIVE PRACTICE 23
TRACK 6: DRAMA / THEATRE IN SCHOOL. ROOM: APOLLO 25
A: THE ART OF THE MOMENT. CHILDREN AND THEATRE, A STUDY OF THE VALUE OF THEATRE AND DRAMA IN SCHOOLS. 25
B: THE PROSPECT OF PROCESS DRAMA IN MORAL EDUCATION IN CHINESE SCHOOLS 26
C: GESTALTANDE MÖTEN- EMBODIED ENCOUNTERS 28
TRACK 7: HISTORIE. ROM: PA318 28
A: DRAMA FOR HISTORISK EMPATI 28
B: UNDRING OVER HISTORISK EMPATI I FORMIDLINGSSAMMENHENG 30
C: PASJON 2019 EN PASJON ET MYSTERIESPILL ET REKVIEM. 31
TRACK 8: I SAMFUNNET. ROM: KK LOUNGE 33

A: «Å ARBEIDE I (KONSTANT) MOTSTAND» - TEATER I FENGSEL I ET SKANDINAVISK PERSPEKTIV. 33
B: DET KULTURELLE MØDESTED 34
TRACK 9: WORKSHOP 1. ROM: BLACK BOX, P32, (EN TIME) 35
DETTE SNAKKER MAN BARE MED KANINER OM. HVORDAN BRUKE DRAMATURGISKE INNGANGER, TEKST, ROM, KROPP, TID FOR Å UTFORSKE OG ISCENESETTE EN SKJØNNLITTERÆRE BILDEBOK SAMMEN? 35
TRACK 10: WORKSHOP 2. ROM: PRØVESAL 2, P32 (EN TIME) 36
TUSEN ORD – SPRÅKUTVECKLING GENOM DRAMA OCH BERÄTTANDE 36
TRACK 11: WORKSHOP 3. ROOM: PRØVESAL 1, P32 (ONE HOUR) 37
'A MELTING POT FOR CREATIVITY THROUGH BODILY ENACTMENT AND INTERACTION WITH LARGE OBJECTS' 37

1900 – FOOD AND MEETING 39

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1000, ATHENE 39

KEY-NOTE: THE COMMUNITY OF DISAGREEMENT WITH LARS LAIRD IVERSEN AND NILS FREDRIK SKARRE FRA STL ... 39
BREAK AT 1045 39

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1100 – 1215 40

PARALLEL SESSIONS 3 40
TRACK 12: HEALTH. ROOM: APOLLO 40
A: A DOLL'S PRAM: INVESTIGATING ARCHIVE IN A PERFORMANCE WITH PEOPLE IN CARE HOMES 40
C: BEING CREATIVE TOGETHER IN AN EXISTENTIAL FRAGILITY MAKES IT POSSIBLE FOR STEPS TO BE TAKEN – DRAMA/THEATRE ACTIVITIES FOR PATIENTS WITH NEWLY DEVELOPED PSYCHOSIS 41
TRACK 13: UNGDOM. ROM: PA318 42
A: SPOR AV SAMTID: DRAMADIDAKTISKE MULIGHETSROM I MØTET MELLOM KUNNSKAPSLØFTET (LK20) OG SAMTIDENS TVERRKUNSTNERISKE PRAKSISER I VIDEREGÅENDE SKOLE 42
B: FIGURTEATER SOM VERKTØY I ARBEID MED FLERKULTURELL UNGDOM 43
C: THE SIX WORD SHORT STORY – AESTHETIC LEARNING PROCESSES IN ENGLISH AND FOREIGN LANGUAGE DIDACTICS 44
TRACK 14: BARNEHAGE. ROM: KK LOUNGE 45
A: "KURIOSA VON DINGS" - BEREKRAFTIGE DIGITALE VERKTØY I MØTE MED INTERAKTIVT TEATER I BARNEHAGEN» 45
B: KUNSTEN AT LEGE - HVORDAN DRAMAPÆDAGOGISKE TILGANGE I BØRNEHAVEN KAN FREMME EMPATI, FANTASI OG KREATIVITET 47
C: KUNSTNERISK FORSKNING SOM LYDHØRT SAMSPILL 48
ET BOKPROSJEKT OM SYMPOETISK KUNSTPEDAGOGIKK FOR OG MED BARNEHAGEBARN 48
TRACK 15: UTFORSK. ROM: PA329 50
PRESENTASJON AV ARTIKLER MED NORSKE OG KINESISKE PERSPEKTIV PÅ DRAMA OG ANVENDT TEATER 50
TRACK 16: WORKSHOP 4. ROM: BLACK BOX, P32 (EN TIME) 51
TRENE PÅ UENIGHETSFELLESSKAPET 51
TRACK 17: WORKSHOP 5. ROOM: PRØVESAL 1, P32 (ONE HOUR) 52
LET'S FIND UP OUR STRENGTH AND BUILD UP A SUPERHERO CHARACTER 52

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1215-1315 LUNCH, P46/FOAJE 53

LUNCH, SURPRISE DELIGHT, BOOK TABLE AND ORGANIZATION TABLE 53

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1330 – 1445 53

PARALLEL SESSIONS 4 53
TRACK 18: SPILL, ISOLASJON, DIGITAL. ROM: APOLLO 53
A: LÅNE PUST – UTVIKLING AV SAMSKAPENDE PERFORMANCE I PANDEMIENS ISOLASJON 53
B: HVOR KUNSTIGE KAN VI BLI? SAMSKAPING VED BRUK AV KUNSTIG INTELLIGENS (KI) OG VIRTUELL VIRKELIGHET (VR) 55
C: BETYDNINGEN AV ET TRYGT LÆRINGSMILJØ SOM GRUNNLAG FOR Å DELTA I FORUMSPILL FOR VIDEREUTDANNINGSSTUDENTER INNEN PSYKISK HELSEARBEID 56
TRACK 19: PERFORMATIVITET OG UNDERVISNING. ROM: ATHENE 58
A: MELLOM ENTRE OG SORTI – DRAMATURGISK DIDAKTIKK I KLASSEROMMET 58
B: DRAMAELEMENTER I TUNG TEORIUNDERVISNING 59
C: PERFORMATIVE ANSLAG MOD BACHELOROPGAVEN– AT FORSKE I KRYDSFELTET MELLEM PRAKSIS, TEORI OG SAMTIDSTEATER. 61
TRACK 20: THEATRE IN SOCIETY. ROOM: PA318 62
A: "IT REALLY CONNECTS TO EVERYONE". EMPOWERMENT THROUGH PARTICIPATION IN SKREKKUR, A YOUTH THEATRE-BASED COMPETITION IN REYKJAVÍK. 62
B: WHEN WORDS FAIL, WORN-DOWN OBJECTS SPEAK 64
C: TIE (THEATRE-IN-EDUCATION)- A RESEARCH PROJECT IN FINLAND AT WASA THEATRE 65
TRACK 21: FENGSEL, MUSEUM OG LIVET. ROM: PA329 66
A: MUSEUM PÅ SAMFUNNSOPPDRAG: MED DRAMA OG TEATER SOM VERKTØY 66
B: LEK FOR LIVET 67
C: «UTFORSKING AV SHAKESPEARE'S "ROMEO OG JULIE" BAK MURENE.» 68
TRACK 22: WORKSHOP 6. ROM: PRØVESAL 1, P32 (EN TIME) 69
EKSPERTERNE 69
1445 BREAK P46/FOAJE: BOOK TABLE, ORGANISATION TABLE. 69

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1500 – 1615 69

PARALLEL SESSIONS 5 69
TRACK 23: IN THE CLASSROOM. ROOM: APOLLO 70
A: THEATRE IN MATHEMATICS – PRESENTATION OF A EUROPEAN PROJECT. 70
B: DRAMA EDUCATIONAL READER'S THEATER AS SUPPORT AND DELIGHT FOR SLOW READERS 71
C: EMOTIONAL SUPPORT AND CLASSROOM MANAGEMENT IN DRAMA TEACHING – TWO OBSERVATION TOOLS FOR OBSERVING DRAMA ACTIVITIES 72
TRACK 24: I SKOLEN. ROM: PA318 74
A: HVORDAN KAN DRAMA VÆRE EN METODE FOR TRIVSEL OG LÆRING I SKOLEN? 74
B: MASKER I GRUNNSKOLEN 75

C: DET SKJEDDE I FRIMINUTTET – LÆRINGSRESSURS FOR TILTAK MOT MOBBING, KONFLIKTER OG UTENFORSKAP I SKOLEN 75
TRACK 25: PUBLIC SPACES. ROOM: KK LOUNGE 77
A: EXPLORING DEMOCRATIC SITES AND ISSUES THROUGH ARTISTIC ACTION WITH YOUNG CHILDREN. - HOW TO ENGAGE YOUNG CHILDREN IN DEMOCRATIC ISSUES THROUGH SITUATED EDUCATIONAL DRAMA WHEN VISITING A COURTHOUSE? 77
B: STAGING A DIGITAL SOCIETY: PUBLIC SPACES AND CIVIC INATTENTION 78
C: WEAVING CRITICAL HOPE: STORY MAKING WITH ARTISTS AND CHILDREN THROUGH TROUBLED TIMES 79
TRACK 26: GLEDE, LEK OG KULTUR. ROM: PA329 81
A: TVERRFAGLIGE LEKEPROSJEKT I BEGYNNEROPPLÆRINGEN 81
B: SKUP SOM BRU MELLOM KUNST- OG KULTURPROSJEKTER OG ELEVENES LÆRING OG DANNING 82
C: OPERAGLEDE FOR SAL OG SCENE – MOT EN HELHETLIG DIDAKTIKK I ARBEID MED OPERA, BARN OG UNGE 84
TRACK 27: WORKSHOP 8. ROOM: BLACK BOX, P32 (ONE HOUR) 85
HOW CAN MASK WORK STRENGTHEN ONE'S ABILITY TO TAKE PART IN A DEMOCRATIC SOCIETY? 85
TRACK 28: WORKSHOP 9. ROM: PRØVESAL 1, P32 (EN TIME) 86
NETVÆRK, BLÆK, TRÅD OG FRØ – LEGENDE ÆSTETISKE FORBINDELSER OG TILBLIVELSER 86
1615 BREAK. 88

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1630 – 1700 BOOK LAUNCH 88

TUESDAY 8TH OF AUGUST 1900 CONFERENCE DINNER IN THE OSLO FJORD 88

WEDNESDAY 9TH OF AUGUST 0900, ATHENE 88

PROLOGUES, MONOLOGUES, EPILOGUES 88
0945 BREAK 89
PARALLEL SESSIONS 6 89

WEDNESDAY 9TH OF AUGUST 10.00 – 11.15 89

TRACK 29: BODY, FACE AND MASK. ROOM: APOLLO 89
A: TO UNFOLD RESEARCH THROUGH EMBODIED PROCESSES 89
B: FACES – MISTAKES AND OTHER POSSIBILITIES IN FACE-WORK 91
C: THEATRE STUDENTS EXPERIENCES OF NEUTRAL MASK 92
TRACK 30: BARN OG TEATER. ROM: PA318 93
A: SCENEKUNSTENS MØTE MED BARNET EN BELYSNING AV ERFARINGSMULIGHETENE I SCENEKUNSTEN FOR BARN BASERT PÅ SAMLESNING AV UTVIKLINGSPSYKOLOGI OG PERFORMANCETEORI. 93
B: BØRN SOM MEDFORSKERE - AT BLIVE TIL SOM PUBLIKUM – ET PERFORMATIVT 'TAKE' 95
C: LYDHØR KRITIKK: FORSKER-KRITIKEREN UTENFOR, TETT PÅ ELLER *INNI* KUNSTMØTET 96
TRACK 31: WORKSHOP 10. ROM: KK LOUNGE (EN TIME) 97
HVOR KUNSTIGE KAN VI BLI? SAMSKAPING VED BRUK AV KUNSTIG INTELLIGENS (KI) OG VIRTUELL VIRKELIGHET (VR), .. 97
TRACK 32: MENING OG UENIGHET. ROM: PA329 98

A: «HVORDAN KAN SAMTIDSTEATER SKAPE ROM FOR MENINGSMANGFOLD OG MEDVIRKNING I ARBEIDET MED GATELANGS?» 98
B: MIN INDRE RASIST – FRA EGEN OPPVEKST TIL SCENETEKST 100
C: U/ENIG? OM KUNSTEN Å VÆRE UENIGE 102
TRACK 33: WORKSHOP 11. ROOM: PRØVESAL 1, P32 (ONE HOUR) 103
ART OF LEARNING: WHAT HAPPENS IN THE BRAIN WHEN WE LEARN THROUGH THE ARTS? – APPLYING A NEW LANGUAGE TO WELL-KNOWN DRAMA AND THEATRE ACTIVITIES, BLACK BOX, P. 32 103
TRACK 34: WORKSHOP 12 ROM: PRØVESAL 2, P32 (EN TIME) 104
STOPP UTNYTTELSEN! 104
1115 PAUSE – WALK TO PERFORMANCE 105
1130 PERFORMANCE: DRAGIFICATION MED NABI YEON GEISHA 106
1215 P46/FOAJE: LUNCH, SURPRISE DELIGHT, BOOK TABLE (LAST OPPORTUNITY) 107

WEDNESDAY 9TH OF AUGUST 13.15 – 14.30 107

PARALLEL SESSIONS 7 107
TRACK 35: HIGHER EDUCATION.ROOM: APOLLO 107
A: DRAMA IN HIGHER EDUCATION FOR SUSTAINABILITY – EXPLORATIVE WORKSHOPS 107
B: EMBODIED STORIES - REFLECTIONS ON PRACTICAL WORK WITH INTERNATIONAL STUDENTS 109
C: THE USE OF DRAMA FOR EXPLORING RESEARCH QUESTIONS IN MASTER THESIS´S IN PSYCHOSOCIAL WORK, IN NORWAY 110
TRACK 36: COMPASSION, HEALTH, AND VALUE. ROOM: PA318 112
A: VALUES CLARIFICATION EXERCISES – APPRECIATED YET PROBLEMATIC. A KNOWLEDGE OVERVIEW 112
B: MENTAL HEALTH FROM AN ACTORS POINT OF VIEW 113
C: TODDLERS AND THE FOX PUPPET FEEL COMPASSION THROUGH PLAYFUL DRAMA 115
TRACK 37: FORTELLINGER. ROM: PRØVESAL 2, P32 116
A: DEN HELLIGE KU – OM Å FØDE EN NORDMANN 116
B: KAIPIAINENS KAPPSÄCK – DIFFRAKTIONER, SAMMANVÄVNINGAR OCH AFFEKT I MINNEN OM KARELARE EVAKUERADE 1944 117
C: «TA EN KAFFE MED OSS». 118
TRACK 38: WORKSHOP 13. ROM: PRØVESAL 1, P32 (EN TIME) 119
DEVISING, TEATER I LÅST MILJÖ, ... 119
TRACK 39: WORKSHOP 14. ROM: BLACK BOX, P32 (EN TIME) 119
SERIEMIME; SAMARBEID OG VIRKEMIDLER 119
1430 - BREAK 120
1445 – CLOSING OF THE CONFERENCE, ATHENE 120
AUGUST 9-10 - AFTER THE CONFERENCE 120

Sunday, 6th of August, 1800 – pre conference

Meet and greet

If you arrive early at the conference, you can meet some of the participants in an informal gathering at Vippa/Sukkerbiten: https://www.vippa.no

Monday 7th of August, Pilestredet 46

1000 a.m. – Registration

In the foyer at Pilestredet 46, you register for the conference, sign up for workshops, drink coffee and make small talk before starting.

1100 a.m. – Opening, Athene

Welcome by the organizers
Speech by Head of Department of art, design and drama - Liv Klakegg Dahlin
Speech by the Rector at Oslomet metropolitan university – Christen Krogh

Work, words and wows – practitioners and researchers – inspiration and challenge

Drama as a subject on the timetable, Åse Olving Lund (Bogstad primary school) and Martin Trondsen (Munkerud primary school))
Facilitated theater and accomplishing together at Sjiraffen in Trondheim, Ragnhild Arntsen
About getting into the gravity of the DUS theater play *Prometheus is dead* with students from Asker kulturskole (after school program for Music and Performing Arts), Cecilie Solberg
***Theatre for change* and artistic research**, Eliot Moleba (KHiO)
How to create a desire to read in the school library, Elisabeth Jensen Lombnæs (Gamlebyen primary school)
Tigerstadsteatret about creating theater for children and young people that matters to them, theater managing dirctor Wenche Viktorsdatter Paulsen

Kl. 1215 - pause

Monday 7th of August 1230 - 1400

Parallel sessions 1

Track 1: The teacher. Room: Apollo — Chair: Ingvild Birkeland

A: Teacher's professional growth and wellbeing in processes of drama and theatre education

academic paper

Heidi-Tuulia Eklund, MPhil, PhD Researcher, Department of Music, Arts and Culture Studies, University of Jyväskylä, Finland

The adaption of drama as part of teaching has attracted criticism in Finnish basic education and teachers' opportunities for training during working hours have decreased for many reasons.

Based on previous research on the wellbeing-promoting possibilities of drama (e.g. McConville, Ludecke 2019; McDonaugh, Finneran 2017), this study aims to find out the relationship between the use of drama methods and the teacher's work ability, flow and the development of social relationships at work.

In our design-based research, we study the development of a teacher's professional identity using drama methods in different subjects in primary and secondary education. The research explores teachers' preconceptions, perceptions, and experiences of using drama and theatre, and investigates the drama pedagogical skills on the development of the teacher's professional identity and resilience. The aim of the research is to develop needs in the use of drama methods and in the learning processes, their opportunities and challenges in subjects mentioned in the Finnish basic education curriculum and to strengthen art-based methods and art subjects in the future education curricula.

The frame of reference for qualitative research is based on the theories of artistic learning concepts, Dewey's pragmatist philosophy, the theories of professional identity research and Kolb's experiential learning. In an ongoing study the research material is collected through a survey and interviews, as well as learning diaries during the use of drama methods from primary and secondary teachers. The research results are analyzed using the methods of qualitative content analysis.

Keywords: Drama education, professional development, wellbeing

References:

Hulse B., Owens A. 2017. Process drama as a tool for teaching modern languages: supporting the development of creativity and innovation in early professional practice. *Innovation in Language Learning and Teaching*. Routledge. 13(1), 17-30.

Kolb A.Y. & Kolb D.A. 2006. Learning styles and learning spaces: A review of the multidisciplinary application of experiential learning theory in higher education. *Learning Styles and Learning* (Sims R.R. & Sims S.J. Eds.) Nova Science Publishers, Inc.

McDonagh, F., Finneran, M. 2017. The teacher as co-creator of drama: a phenomenological study of the experiences and reflections of Irish primary school teachers. *Irish Educational Studies*, 36(2), 169–183
McConville K., Ludecke M. 2019. Practice what you preach: research-based theatre as a method to investigate drama teacher professional identity, *NJ: Drama Australia journal* 43 (2), 83-99
Papavassiliou-Alexiou I., Zourna C. 2016. Teachers' professional competences: what has Drama in Education to offer? An empirical study in Greece. *Professional Development in Education*, *42*(5), 767–786.

About the presenter:

Heidi-Tuulia Eklund has had a long artistic career as a soprano on the Opera and Lied stage. She is a vocal pedagogue and lecturer in music and drama. Her interest in the development of identity and wellbeing research is based on the experiences gained during her artistic and pedagogic career. She has also directed, written manuscripts and process dramas for- and with her students. She is a doctoral researcher at the University of Jyväskylä at the Department of Music, Arts and Culture Studies, majoring in Art Education. In her PhD work she studies teacher's professional identity, wellbeing, and resilience.

B: Daring to be Different: Drama in Swiss teacher education

academic paper

Eva Göksel, University of Zurich, Switzerland

Education is complex, necessitating optimal teaching strategies in the classroom and a flexible curriculum in teacher training. The development of a new Swiss national curriculum suggests the need for more critical thinking in the classroom. This study explores the professional development of four student teachers as they experiment with drama in teaching and learning at a Swiss university of teacher education. It contributes to the debate on the implementation of a humanizing pedagogy, through observing student teachers' experiences with drama over a two-year period via narrative interviews (Reissman, 2008; Clandinin, 2022) and video ethnography (Heath et al., 2010). Although the approach may not be radical for the field of drama in education, it *was* radical for the study's participants, the university, and the participants at local elementary schools.
The central questions around this study are: What does student teacher agency look like when given creative license? What can 'the radical' look like in a Swiss university context? This study draws on Freire (2017) and hooks' (1994) ideas that the classroom should offer a space for transgression and foster critical consciousness. Working with drama was a radical experience for the student teachers involved in this study, as they dared to be different.

The findings of this study show that as a result of receiving basic drama training, the student teachers reported losing their fear of the unexpected. They felt that they were more flexible as teachers and more courageous about their pedagogy, which was radical in their context.

Keywords: narrative inquiry, radical, courage

References:

Freire, Paulo, 2017. *Pedagogy of the oppressed*. Harmondsworth, England: Penguin.
Heath, Christian, Hindmarsh, Jon and Luff, Paul, 2010. *Video in qualitative research*. Sage.
hooks, bell, 1994. *Teaching to transgress*. Routledge.
Riessman, Catherine Kohler, 2008. *Narrative methods for the human sciences*. Sage.
Clandinin, Jean D., 2022. *Engaging in narrative inquiry*. Second edition. Routledge.

About the presenter:

Eva Göksel is a doctoral candidate at the University of Zurich, Switzerland. She focuses on drama in Teacher Education across the curriculum. She holds an MA in education from the University of British Columbia, Canada, where she focused on applying drama in the French Language Classroom. She has been working on introducing drama into the Swiss educational context since 2014. Eva is additionally interested in applying drama in online environments. She has published in various journals including: *Research in Drama Education* (RiDE); *Applied Theatre Research* and *Scenario*. She has also authored a chapter in *The Routledge Companion to Drama in Education*.

Track 2: Kropp, formspråk og uttrykk. Rom: PA318 Chair: Lise Hovik

A: Tablå og dialog vitenskapelig paper

Kristine Storsve, OsloMet – storbyuniversitetet

I dette paperet utforskes tablået som uttrykk og kommunikasjonsform. Tablået er aldri bare et bilde, men har med 'billedlighet' å gjøre ifølge Andersen (2005), og peker både mot «konkrete billeder og indre billeddannelser. Derfor bliver det på en gang et elastisk, fortolkeligt og tværæstetisk fænomen» (s. 287). Paperet diskuterer tablået som konkretisering, fortolkning og som bevegelse. Augusto Boal sitt bildeteater i de undertryktes teater har vært og er en sentral metodisk tilnærming, men jeg vil her utforske og diskutere tablåarbeid utover Boals teaterform. Studien «Den teatrale kroppen – i spennet mellom disiplinering og lek» (Storsve, 2021) viser at aktivisering av den teatrale kroppen innebærer trening i tilstedeværelse, samspill, respons og mottagelighet med kropp som *meningsskapende verktøy* og *kommunikativt formspråk*. I forlengelsen av dette ser jeg på tablået som omdreiningspunkt

i den skapende prosessen og som dialogform i et demokratisk perspektiv som innebærer mangfoldet og uenighetsfellesskapet. Det er den enkelte og gruppens arbeid med sitt kunstneriske uttrykk, det å ytre seg og lytte gjennom tablåarbeid som er sentralt.

Nøkkelord: Tablå, dialog, kommunikativt formspråk

Referanser:

Andersen, E. (2005). *Kroppens Sublime Tale: Om tableau og levende billede hos Diderot, Lessing og Lenz*, Universitetsforlag.
Fossheim, H.J. (2022). *Dialog – en filosofisk tilnærming*, Cappelen Damm Akademisk
Storsve, K. (2021). Den teatrale kroppen – i spennet mellom disiplinering og lek. *Nordic Journal of Art and Research*, *10*(1).

Om formidleren:

Kristine Storsve er universitetslektor i drama- og teater, hun har også en kulturfagutdanning og ppu. Kristine arbeider med en Phd. med fokus på drama- og teaterpraksis og demokratiperspektiver i grunnskolen. Hun underviser i drama på barnehagelærer og lærerutdanningen ved OsloMet. Hun har bl.a. arbeidet med barneteater, som freelanceinstruktør, festivalleder innen dansekunst og som drama- og teaterpedagog i både videregående skole og folkehøgskole.

B: Performative strategier i undervisningen – fortellinger om forandringer og forhandlinger

Utvikling gjennom praksis

Linn-Terese Bern Høgskolelektor i drama ved Høgskolen i Innlandet. Fakultet for lærerutdanning og pedagogikk, Institutt for kunstfag og kulturstudier.

Undervisning i høyere utdanning skal stimulere studentene til refleksjon, aktiv deltakelse og selvstendig arbeid. Drama som læringsform bruker teaterets virkemidler for at studentene skal kunne ta i bruk hele sitt sanseapparat og delta aktivt både kognitivt, emosjonelt og fysisk. Når vi underviser i temaer som kommunikasjon, veiledning, klasseledelse og formidling på ulike studieprogram og emner ved Høgskolen i Innlandet er det nettopp drama som læringsform vi bruker.
I vårt pedagogiske utviklingsarbeid spør vi: Hvordan kan underviserens bruk av performative virkemidler bidra til aktive og deltakende studenter i undervisningen? Prosjektet gjennomføres med aksjonsforskning som overordna forskningsstrategi. Gjennom å planlegge, utvikle og gjennomføre undervisning sammen, og ved å både delta i og observere hverandres undervisning, undersøker vi hvordan vi som undervisere anvender vår performative kompetanse for styrke studentenes engasjement og deltakelse.

Vi er nysgjerrige på det øyeblikket der vi som undervisere endrer plan for undervisningen mens den gjennomføres. Vi følger ikke alltid planen. Vi underviser mye sammen, to pedagoger i samme rom, og ofte har vi oppdaget disse øyeblikkene samtidig. Ved å undersøke våre praksisfortellinger gjennom et dramaturgisk perspektiv ser vi på disse øyeblikkene som «vendepunkt». Hva som ligger i slike vendepunkt i undervisningen? Hva er det som står på spill? Hvordan kan vi forstå disse øyeblikkene som kritiske kvalitetsøyeblikk og bruke dem til å videreutvikle en praksis som ivaretar muligheten for improvisasjon?

Om formidleren:

Linn-Terese Bern underviser i et bredt spekter av drama og teaterfaglige emner ved ulike studieprogram og emner; barnehage - og grunnskolelærerutdanningene, faglærerutdanning i musikk, veilederutdanning og ved bachelorstudiet Animasjon og digitalkunst ved Institutt for spillutdanninger - Spillskolen. Hun har i tillegg mange års erfaring som lærer ved dramalinje på videregående skole og som dramapedagog i ulike teatergrupper for barn og unge. Bern er utdannet cand. philol. med hovedfag i teatervitenskap, og med fortellerkunst, drama- og musikkpedagogikk i fagkretsen.

C: Å skape performative uttrykk med punkt og linje performance lecture

Anne-Mette Liene, Førstelektor i drama og teater ved Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultet for kunstfag, Universitetet i Agder

Monica Klungland, Førsteamanuensis i kunstfagdidaktikk ved Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultet for kunstfag, Universitetet i Agder

I barnehagelærerutdanning er kunstfagene samlet i kunnskapsområdet Kunst, kultur og kreativitet. Som undervisere på barnehagelærerutdanningen har vi utforsket hvordan vi kan utvikle tverrfaglige undervisningsformer og bidra inn mot utvikling av skapende praksis i barnehagen ut fra følgende problemstilling:

> Hvordan skape performative uttrykk i møtet mellom forming og drama i barnehagelærerutdanningen?

Vi vil sammen med deltakerne utforske punkt og linje. Vi utfordrer forståelsen av hva det vil si å tegne, ved å flytte oppmerksomhetene bort fra tegning som produkt, over på den kroppslige tegnebevegelsen. De fysiske bevegelsene vi bruker når vi tegner kan forstås som et bevegelsesmønster som kan være utgangspunkt for et performativt uttrykk.(Liene, 2014). Vi bygger

tidligere forskning der vi foreslår å betrakte rommet som et bilde i bevegelse, hvor kropper i rommet danner punkt og bevegelser spores i linjer (Klungland & Liene, work in progress)
Teorigrunnlaget for undersøkelsen er utviklet ved å la Rudolf Labans romlære Choreutics (Laban & Ullman, 2011) gå i møte med Karen Barads begrep romtidmaterialisering (Barad, 2007). Begrepet romtidmaterialisering åpner for at vi i formingsfaget kan vi betrakte rom, tid og bevegelse både som virkemidler og som noe som blir til i skapende praksis (Klungland, 2022). Begrepet Choreutics viser til ulike former og variasjoner knyttet til bevegelser (Laban & Ullman, 2011). Ved hjelp av disse teoriene løfter vi bevegelser, handling og hendelser og skaper performative uttrykk.
Metodisk forankres undersøkelsen som a/r/tografi. Vi arbeider innenfor et performativt paradigme for post-kvalitativ utforskning.

Nøkkelord: Barnehagelærerutdanning, tverrestetisk, performativitet

Referanser:

Barad, K. (2007). *Meeting the Universe halfwway. Quantum physics and the entanglement of matter and meaning*. Duke University Press.
Klungland, M. (2022). Materiell-kollektiv praksis som pedagogisk tilnærming for kunst og håndverk. I L. Skregelid & K. N. Knudsen (Red.), *Kunstens betydning? Utvidede perspektiver på kunst og barn & unge*. Cappelen Damm AS.
Laban, R. & Ullman, L. (2011). *Choreutics*. Dance Books Ltd.
Liene, A.-M. (2014). Cellisten i bevegelse. *Nordisk dramapedagogisk tidsskrift*, *03/14*.

Om formidlerne:

Monica Klungland er førsteamanuensis ved Fakultet for kunstfag/ Institutt for visuelle og sceniske fag ved Universitetet i Agder. Hun er utdannet førskolelærer med fordypning i kunstfag, har tatt videreutdanning i skolefagene norsk og kunst og håndverk og har flere års erfaring som lærer på trinn 1-7 i grunnskolen. Hun har master i kunstfag og doktorgrad i kunstfagdidaktikk med avhandlingen Materiell-kollektiv praksis, og underviser forming i barnehagelærerutdanningen og kunst og håndverk i grunnskolelærerutdanningen. Hennes forskningsinteresser er knyttet til forholdet mellom håndverk og kunst, mellom barns lek og samtidskunstens arbeidsformer og til kunstnerisk tverrfaglighet, da spesifikt didaktiske muligheter i møtet mellom drama, forming og musikk.

Anne-Mette Liene er førstelektor ved Fakultet for kunstfag/ Institutt for visuelle og sceniske fag ved Universitetet i Agder. Hun er utdannet førskolelærer og musikkterapeut, og har teaterutdannelse fra Ecole Jaques Lecoq. Hun underviser i drama i barnehagelærerutdanningens obligatoriske emner og fordypningsemner, men også på studiet bachelor Samtidsteater. Hennes forsknings- og utviklingsprosjekter fokuserer på utvikling av tverrestetiske kunstopplevelser for barn, med vekt på de yngste. Hun har bred erfaring med tverrfaglige prosjekter som retter seg mot barn. Hun har blant annet hatt flere samarbeidsprosjekter med Sørlandets kunstmuseum (SKMU), og holder for tiden på med forskningsprosjekter sammen med Monica Klungland (UiA).

Track 3: Kjønn. Rom: KK Lounge

Chair: Remi Johansen Hovda

A: BoysRooms- En performativ utforskning av tenåringsmaskulinitet

Performance lecture

Sindre Andreas Nilsen, høgskolelektor, Dronning Maud Minnes Høgskole

Hvordan kan anvendt teater utforske ulike forståelser av maskulinitet? Dette har vært min problemstilling for min master i kunstfagdidaktikk. Hvordan kan teater med sine multimodale og eklektiske metoder anvendes for å utforske maskulinitet hos tenåringsgutter? Gjennom workshops live og digitalt har jeg jobbet med gutter fra vg3 drama i Trondheim for skape en performativ sammensmeltning av deltakernes gutterom i form av en teaterinstallasjon.

Prosjektet har en teoretisk innramming med agentisk realisme affekteori, didaktisk designteori, maskulinitetsperspektiver og sårbarhetsperspektiver. Prosjektet er et postkvalitativt, performativt og praksisledet masterprosjekt med kreativ praksis hvor 4 mannlige vg3 dramaelever inviteres til å utforske maskulinitet gjennom teater workshops sammen med masterstudenten. Gjennom workshopene utforskes og utfordres tematikken fra et abstrakt nivå til mer konkret og relasjonelle perspektiver hvor alle sine bidrag (forsker og forskningsdeltakere) sammenfiltres og anvendes for å skape materiale til masteravhandlings kreative artefakt, en teaterinstallasjon hvor forskningsmaterialet iscenesettes som en performativ sammensmeltning av forskningsdeltakernes gutterom. Forskningsmaterialet analyseres diffraktivt gjennom prosjektets teoretiske innramming.

Nøkkelord: Performativ forskning, anvendt teater, maskulinitet,

Referanser:

Barad, K. (2007). *Meeting the universe halfway : quantum physics and the entanglement of matter and meaning*. Duke University Press.

Connell, R. W., & Messerschmidt, J. W. (2005). Hegemonic Masculinity:Rethinking the Concept. *Gender & Society*, *19*(6), 829-859. https://doi.org/10.1177/0891243205278639

Østern, T. P., Jusslin, S., Nødtvedt Knudsen, K., Maapalo, P., & Bjørkøy, I. (2021). A performative paradigm for post-qualitative inquiry. *Qualitative Research*, 146879412110274. https://doi.org/10.1177/14687941211027444

Smith, H., & Dean, R. T. (2009). *Practice-led Research, Research-led Practice in the Creative Arts*. Edinburgh University Press. https://doi.org/10.3366/j.ctt1g0b594

Stavik-Karlsen, G. (2014). Konturer av en sårbarhetens pedagogikk. In A.-L. Østern (Ed.), *Dramaturgi i didaktisk kontekst* (pp. 149-168). Fagbokforl.

Om formidleren:

Jeg er utdannet faglærer i drama ved UiA 2006 og har master i teaterregi fra University of Essex. Denne våren fullfører en ny master i kunstfagdidaktikk ved NTNU i Trondheim. Gjennom siste 13 år har jeg virket som lektor i drama og teaterfag hovedsakelig i Trøndelag i videregående og kulturskole. Jeg har også virket som teaterinstruktør for en rekke barne og amatørteaterlag. I dag arbeider jeg ved Dronning Maud Minne Høgskole som høgskolelektor i drama og virker som styremedlem i sentralstyret til Drama og Teaterpedagogene. Ved NTNU er jeg tilknyttet forskningsgruppen WorldViews.

B: Fluid: negotiating limits – køn, ligestilling og krop i krydsfeltet med scenekunst og drama- og teaterfagdidaktik — Performance lecture

Førestelektor i teater Ida Fugli (UiA)

Førsteamanuensis i Teater Kristian Nødtvedt Knudsen (UiA)

Performance Lecturen tager sit afsæt i en igangværende studie, hvor vi undersøger hvordan der i krydsfeltet mellem forestillingen, *Fluid:negotiating limits* og drama- og teaterfagdidaktiske strategier skabes rum for dialog og refleksion omkring temaerne køn, ligestilling og krop med elever fra Videregående skole. I forestillingen, som er udviklet og instrueret af Ida Fugli, undersøges blandt andet hvordan afstand og nærhed mellem aktører på scenen fungerer som meningsbærende elementer, når aktørene bebor forskellige kønslige kodede udtryk (Butler, 2020). I studien bringer vi forestillingens kunstneriske strategier med ind i udviklingen- og gennemførelsen af en drama- og teaterfaglig workshop og vi positionerer os i et performativt forskningsparadigme (Haseman, 2006; Østern. Et.al, 2021). Den performative forsker bringer sine værdier og forforståelse med ind i den kunstneriske praksis og bliver en del af forskningsprojektet . Vores tilknytning til den kunstneriske praksis vi forsker på, medfører også at vi arbejder ud fra en videnskabsfilosofisk grundpræmis om, at vi som forskere er forbundet og filtret sammen med forskningspraksissen (Juelskjær, 2019). Denne sammenfiltring er Performance lecturens centrale omdrejningspunkt og udtrykkes i form af *performative hændelser* og *stop moments* (Fels, 2015), hvor vores syn på os selv som drama- og teaterfaglærere og som mennesker i en kompleks kulturel samtid, rystes. Disse *rystelser* opstår blandt andet i mødet med eleverne fra videregående skole, i mødet med os selv som faglærere og i forbindelse med de drama- og teaterfagdidaktiske overvejelser vi gør os i arbejdet med workshoppen.

Nøgleord: Drama- og teaterfagdidaktik, Kønsteori, Performativ forskning.

Referanser:
Butler, J. (2020). *Kjønn, Performativitet og Sårbarhet*. Cappelen Damm
Fels, L. (2015). Performative Inquiry: Releasing regret. In S. Schulman (Ed.), *International Yearbook of Research in Arts in Education* 3/2015 (p. 477-481). Münster: Waxmann
Haseman, B. (2006). A manifesto for performative research. (Author Abstract). *Media International Australia incorporating Culture and Policy, 118(1)*, 98-106.
Julekjær, M. (2019). *At tænke med agential realisme*. Nyt fra Samfundsvidenskaperne.
Østern, T.P., Jusslin, S., Knudsen, K., N., Maapalo, P. & Bjørkøy, I. (2021). A Performative Paradigm for Post-Qualitative Inquiry. *Qualitiative Research (1-18).*

Om formidlerne:

Ida Fugli er førstelektor i teater på Institutt for sceniske og visuelle fag, Universitetet i Agder, og underviser på bachelor i samtidsteater. Hun er regissør, dramatiker og kunstnerisk leder for performance-plattformen Flux Manøver, og knytter sitt kunstneriske virke opp mot undervisningsområdene: teaterproduksjon, skuespillerteknikk, devising og kunsterisk utviklingsarbeid. Fugli jobber for tiden med prosjekter tilknyttet Dramatikkens Hus, og stykket hennes «Adrasteia» er en av tekstene som er plukket ut til å bli presentert på «Kortlista» under Norsk Dramatikkfestival i 2023.

Kristian Nødtvedt Knudsen er Førsteamanuensis i Teater ved Institut for Visuelle og Sceniske fag ved UiA og er studieprogramleder for Master i Kunstfag. Knudsens forskningsinteresser omhandler performativ forskning, praksisbaseret forskning og kunstfagdidaktik. Kristian har været hovedredaktør for Tidskriftet JASEd – Journal for Research in Arts and Sport in Education og er medredaktør på bøgerne *Performative approaches in Arts Education. Artful teaching, learning and research* (Routledge, 2019) og *Kunsten betydning? Utvidede perspektiver på kunst og barn & unge* (Cappelen Damm Akademisk, 2022).

Track 4: Dramaturgi. Rom: PA329

Chair: Sara Birgitte Øfsti Nesje

A: Ansamlingenes dramaturgi (dramaturgy of assemblages)

Utvikling gjennom praksis

Eeg-Tverbakk, Camilla, professor drama og teaterkommunikasjon, OsloMet

Med eksempler fra kunstnerisk praksis (KU) undersøker jeg det en kan kalle en «ansamlingenes dramaturgi». Det argumenteres her for at denne dramaturgiske tilnærmingen kan åpne opp for et demokratisk rom. Ansamlingenes dramaturgi dreier seg om samhandlingen mellom mennesker og ikke-menneskelige materialer i en skapende prosess frem mot et scenisk resultat. Ved å åpne opp for samhandling og en mer likestilt

relasjon, utfordres hierarkier og forfatterskap (authorship) samt at det problematiserer forholdet mellom profesjonell og amatør, og ideer om kvalitet i kunstnerisk arbeid.
Jeg har som dramaturg i sceniske prosesser, jobbet med å lytte ikke bare til medskapende subjekter, men også medskapende objekter, rom, sted og tid. I dialog med objektorientert filosofi og nymaterialisme, samt i lys av post-humanistisk tenkning, drøftes hvordan slike samskapende prosesser kan tenkes å åpne rom for å øve på demokratisk samhandling i sammenhenger også utenfor teaterscenen eller kunstrommet.

Nøkkelord: dramaturgi, nymaterialisme, demokrati

Om formidleren:

Dr. Camilla Eeg-Tverbakk er professor i drama og teaterkommunikasjon ved Oslo Met, og praktiserende dramaturg. Forskningsinteresser er etikk i kunstnerisk praksis, dokumentarisk scenekunst, ny dramaturgi, og tverrfaglige kunstneriske forskningsmetoder. Hun leder fagretningen Teater og Samfunn som del av master i Estetiske Fag ved Oslo Met, veileder kunstneriske PhD prosjekter, og underviser nasjonalt og internasjonalt. Eeg-Tverbakk leder forskningsgruppen *Art – Practice – Research* ved Oslo Met, og er delegat i komiteen for kunstnerisk forskning i Svenske Vetenskapsrådet 2022-24. Hun var leder for Fagutvalget for Drama og Teatervitenskap under UHR-humaniora mellom 2019 – 23, og professor II ved Teaterhøgskolen i Malmø/ Lund Universitet 2019 – 21.

B: Undervisningens dramaturgi. Fortellinger og analyser fra klasserommet

Vitenskapelig paper

Førsteamanuensis Jannike Ohrem Bakke (USN)

Førsteamanuensis Fride Lindstøl (USN)

I denne presentasjonen forteller vi om klasseromstudien «Det er lærer du skal bli» (2020-2022) der vi har observert og filmet undervisning på ulike trinn og fag i klasserom spredt rundt i Norge. Studiens formål er å utvikle ny kunnskap om hvordan lærere, lærerstudenter, lærerutdannere og klasseromsforskere kan bruke dramaturgisk metode og analyse til å utforske planlegging, gjennomføring og resepsjon av undervisning. I studien viser vi hvordan dramaturgisk teori gir et metaspråk om undervisning som er tett forbundet med praktiske handlinger som utøves og samskapes i klasserommet. Vi viser også eksempler på hvordan dramaturgiske analyser kan synliggjøre spenninger mellom lærerens planer og intensjoner og elevenes opplevelse av mening og læring. Vi legger vekt på hvordan

dramaturgiske begreper og teori åpner opp for samarbeid og meningsbryting på tvers av fag, emner og praksiser i grunnskolen og grunnskolelærerutdanningen. Resultater fra studien er publisert i boka «Undervisningens dramaturgi – fortellinger og analyser fra klasserommet» (Bakke & Lindstøl, 2023).

Nøkkelord: Klasseromforskning, dramaturgisk metode og analyse, undervisningens dramaturgi

Referanser:

Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2023). Undervisningens dramaturgi. Fortellinger og analyser fra klasserommet. Bergen. Fagbokforlaget.
Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2021): Chasing fleeing animals – on the dramaturgical method and the dramaturgical analysis of teaching. Research in drama education: The journal of applied theatre and performance, DOI: 10.1080/13569783.2021.1885370
Bakke, J. O., Lindstøl, F. & Knudsen, K. N. (2021) (red.). Temanummer om dramaturgiske kontekster. Vol.5, Nr. 2. Vol 5 No 2 (2021): Dramaturgiske perspektiver på didaktiske kontekster | Journal for Research in Arts and Sports Education (jased.net)
Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2021): Ser du gorillaen i rommet? Om å undervise i observasjon ved bruk av fiksjonalisering. I *Jased* temanummer for dramaturgi i didaktiske kontekster. https://jased.net/index.php/jased/article/view/2630
Møller-Skau, Marie og Lindstøl, Fride (2021/22): Arts-based teaching and learning in teacher education: "Crystallising" student teachers' learning outcomes through a systematic literature review. Teaching and Teacher Education. Volume 109

Om formidlerne:

Fride Lindstøl er klasseromforsker, lærerutdanner og dramaturg og underviser i estetiske, fagdidaktiske og pedagogiske emner på Universitetet i Sørøst-Norge. Hun arbeider spesielt med dramaturgiske innganger, metoder og analyseformer for å utforske undervisningskvaliteter som har betydning for opplevelse, samskaping og læring. Hun leder forskergruppa "Klasseromforskning - kvalitet i undervisning" sammen med Jannike Ohrem Bakke.

Jannike Ohrem Bakke er førsteamanuensis i norskdidaktikk, klasseromsforsker og lærerutdanner ved universitetet i Sørøst-Norge. Hun arbeider spesielt med litteraturdidaktikk, skrivedidaktikk og dramaturgi so metode, analyse og undervisningskomposisjoner.

Monday 7th of August 1400-1500 Lunch, P46/Foaje

Lunch, Surprise delight, book table and organization table

Throughout the conference: Lend a breath – travelling edition

Frantzsen & Mjanger

During the conference, the co-creative performance work "Lend a Breath - Traveling edition" will be available for loan to the conference participants. The artist duo explores the invisible community we all share through breathing.
The performance set contains a glass form - called Expression of Breath; which will be used to perform their own performance at a self-chosen time and place. The borrower gets access to audio guides and Q&A via a QR code.
Everyone breathes / We all share the air / around us / inside us. / How can this invisible community become visible? / What is the shape of the breath?
Last summer the black box was at IDEA in Iceland, now it is coming to Oslo. Contact frantzsenmjanger@gmail.com if you, who do not live in Norway, want to bring Lend a Breath from Drama Boreale to a new event in your country. www.frantzsenmjanger.com

Throughout the conference: Exhibition: Acting with mask

Throughout the conference: Exhibition in Studenthallen

The art collection has put together a small exhibition to mark Pride at OsloMet. In this exhibition we show two newly purchased works by Eva Hansen Sjøvold and two photo series by Marte Gundersen. Both work with the experience of being queer in a society that not always will accept a way of life outside the norm. The exhibition is in Studenthallen P52 and runs until Wednesday 16th of August. Marte Gundersen is a student of photojournalism at OsloMet, and has a background from Bilder Nordic School of Photography. In addition to having had several exhibitions, she is also current with the photo series "When the rainbow was shot in two" in A-magasinet. Eva Hansen Sjøvold has just completed a large outdoor commission in connection with the festival Løkkalykke. She also has several exhibitions behind her, including a major exhibition in Sofienberg church during the Mellomfestivalen Festival in 2022.

Monday 7th of August 1500-1630

Parallel sessions 2

Track 5: Aesthetic and fiction. Room: Athene — Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: Fiction and interaction as parameters in designing aesthetic learning processes. Strategies and tactics - Which parameters are significant designing aesthetic learning processes? - Towards a working model of aesthetic learning processes with focus on parameters of fictionality and interactivity.

Academic paper

Associate professor Tone Cronblad Krosshus, University of South-Eastern Norway.

Associate professor Joanna Magierecka, University of South-Eastern Norway.

We would like to present our research based upon data collected from the project OTHERNESS-TOGETHERNESS-AESTETHICS. The Norwegian team presented aesthetic learning processes to our Polish colleagues, through two workshops which have been filmed, analysed, and discussed among the two of us.

Our focus point analysing the data was to define which strategies are significant designing aesthetic learning processes. During the process we understood that we also needed to form new understandings of what a strategy is - applying de Certeau`s (1984) definition of strategy and tactics. We then decided to lend theoretical understanding from Nielsen (2009) and call previously defined strategies as parameters instead. Two parameters emerged as significant: fictionality and interactivity.

Fictionality

- Created through elements such as space, time, actions, quotations, narratives, characters/persons, and objects.

From deep fiction to simple markings, or from representation (theatre/ theatricality) to presentation (contemporary art/ performativity). (Gladsø, 2015; Sauter 2006)

Interactivity

- Created through involving the participants in different ways of communication: bodily, verbally, imaginative, cognitive, emotional.

From absorbing, through exponential involvement to a full collaborative participation; adjusting, shifting positions, adapting, making alliances etc. (Hovik & Nagel, 2017; Nilsen, 2009)

As we see it, we have designed our aesthetic learning processes, using dramaturgy and the parameters of fictionality and interactivity as design strategy for how to involve the participants (teachers and students), who use different tactics exploring the aesthetical framing. In our presentation we would like to share and discuss our findings.

Keywords: aesthetic learning processes, fictionality, interactivity

References:

De Certeau, M. (1984). The practice of everyday life. University of California Press.
Gladsø, S., Gjervan, E. K., Hovik, L. & Skagen, A.(2015). Dramaturgi: Forestillinger om teater. Universitetsforlaget.
Hovik, L. & Nagel, L. (2017). Deltagelse og interaktivitet i scenekunst for barn. Fagbokforlaget.
Nielsen, T. R. (2009). Interaktivitetsbegreber. Peripeti 11
Sauter, Willmar 2006. Eventess – A Concept of the Theatrical Event. Stuts.

About the presenters:

Tone Cronblad Krosshus

Associate Professor at the University of Southeast Norway (USN). Research related to aesthetic learning processes, applied theatre, art as knowledge, aesthetic practice and democratic formation, and art mediation. Participant in different research projects such as: Drama-theatre-democracy (2014-2017), OTHERNESS-TOGETHERNESS-AESTETHICS (2021-2024) and Art as knowledge (2020-dd). One of four directors of Notodden Children's and Youth Theatre, which among other things received Notodden's cultural prize 2019. Project manager for DKS + lærerutdanning = sant (?!) - a collaboration between Kulturtanken, DKS Vestfold Telemark and USN. Co-manager of the Research Group for Aesthetic Learning Processes (ForEst)

Joanna Magierecka
Associate professor in drama and theatre at University of South-Eastern Norway, Campus Notodden (USN). Specialisation in contemporary art, participatory strategies through artistic research and aesthetic learning processes. Manager OTHERNESS-TOGETHERNESS-AESTHETICS (OTA), EU-research project. Publications in progress for JASED and JAR (spring 2023). MA. in Dramaturgy. Member of ForEst - the Research Group for Aesthetic Learning Processes and KU – Artistic Research at USN. Performer, artist, and art pedagogue: www.magierecka.com

B: The poetry of the act of resistance of aesthetics in art-based education

Performance lecture

Kerstin Bragby – Doctor of philosophy in applied theatre and drama – University of Stockholm

In this act, the learning process in becoming a teacher or leading others in co-creative processes of development and exploration, through art-based practices, is seen as an extended epistemology and explored through co-operative inquiry (Heron, 2008). The basis of the material, poetically performed and lectured, has been collected, in observations of myself and colleagues as drama practitioners, and in our reflective dialogues. We have asked ourselves, how are we using art-based practices in our educational aspirations to "make a difference, that makes a difference" (G. Bateson, 2002, 1987) in what is perceived as urgent in the world? How do we invite the art of teaching through art and drama, to explore its depths and wider complexity, as a resistance of aesthetics (Weiss, 2014). In itself counteracting views of the world and the other in loss of experiencing relational reciprocity and intimate care with the living? The material has been analysed and poetically formulated by Kerstin Bragby, through theories of applied theatre and drama (Boal, 1995, Bolton, 2008) in conversation with Nora Bateson's concepts of transcontextuality, symmanthesy (N. Bateson, (2017) and aphanipoiesis (N. Bateson, 2021).

Key words: resistance of aesthetics, art-based education, trans-contextuality

References:

Bateson, N. (2021). Aphanipoiesis. In *Journal of the International Society for the SystemsSciences,* Proceedings of the 64th Annual Meeting of the ISSS, Virtual (Vol.1, No. 1)
Bateson, G. (1987). Steps to an ecology of mind: Collected essays in anthropology, psychiatry, evolution, and epistemology. Northvale, N.J: Jason Aronson.
Bateson, N. (2017). Small arcs of larger circles: Framing through other patterns. Axminster, United Kingdom. Triarchy Press.
Boal, A. (1995). The rainbow of desire: The Boal method of theatre and therapy. London, United Kingdom: Routledge.
Bolton, G. M. (2008). *Drama for learning and insight. About drama pedagogy in theory and practice.* Texts in selection by Anita Grünbaum. Göteborg, Sweden: Daidalos.

Heron, J., & Reason, P. (2008). Extending epistemology within a co-operative inquiry. In P. Reason & H. Bradbury (Eds.), *Handbook of action research*. (2nd ed.). London, United 387 Kingdom: Sage.
Weiss, P. (2014). *The aesthetic of resistance*. Albert Bonnier Förlag.

About the presenter:

1983-2002, active as professional theatre and performance artist, solo and based in Earth Circus an international ensemble rooted in physical theatre and devising methods. Performances and cultural projects for indoor and outdoor, for children, teenagers, adults, on our own stage and on tour in the Nordic and European scenes and festivals. Since 2002, active as drama pedagogue and educator. Master education in Practical and Aesthetic forms of knowledge – Drama pedagogy, Stockholm University, 2009-2012. Ph D studies at Chester University - *Presence that makes a difference – cultivating a Transformative agency in Education, through Research-based Applied Theatre and Drama (2020).* Since 2018 active in Ki-Kompani poetic performances and improvisational practises.

C: Hel – care in performative practice

performance lecture

Mimesis Heidi Dahlsveen, storyteller and associate professor, OsloMet metropolitan university

For Joan Tronto, caring is actions that include everything we do to maintain and repair our world so that everyone can live in it as best as possible. This includes the environment, ourselves, and our bodies that we try to weave together in a complex, life-sustaining network (Tronto, 2015, p. 3). In this paper, care is not only seen as a topic, but also actions to create an artistic space of experience. Caring is a basic phenomenon that responds 'to human vulnerability' (Ruyter & Vetlesen, 2001, p. 18). Here, memories, mimesis and

poetics will be central, based on, among other things, Norse poetry and autobiographical material. The question posed is: how can care form the basis of performative practice? The paper is based on an artistic research project where the result was a storytelling performance. In the storytelling performance, the character Hel from Norse mythology plays a central role. Hel is the barren queen of death who rules over a kingdom no one wants to visit. Initially, Hel is a character who is not associated with a caring role, but the author believes that the understanding of care in process and practice must also embrace what is painful, disturbing and difficult.

Caring is considered a place of negotiation where the personal, the professional, the intimate and the public, and the aesthetic meet and reflect in interaction. The guiding concept of the performative paper will be phases of mimesis. Mimesis is often associated with the Greek philosopher Aristotle (384 f.kr. - 322 f.kr.) understood as representation (Halliwell, 2012). According to Paul Ricoeur (1913 - 2005), mimesis is linked to poiesis, which means art and that it is therefore only within art that mimesis is effective (Ricoeur, 1991). Through mimesis, there is a movement from experience to narrative performance, where fiction becomes important in the understanding of care.

Keywords: care, performative, mimesis

Referencec:

Halliwell, S. (2012). Mimesis. I S. Cushman, C. Cavanagh, J. Ramazani, & P. Rouzer, The Princeton encyclopaedia of poetry and poetics Fourth edition (ss. 884-886). Princeton University Press.
Ricoeur, P. (1991). Mimesis and Representation. I M. J. Valdés, A Ricoeur Reader Reflection and Imagination. Toronto: University of Toronto Press.
Ruyter, K. W., & Vetlesen, A. (2001). Omsorgens tvetydighet egenart, historie og praksis. Gyldendal akademisk.
Tronto, J. C. (2015). When We Understand Care, We'll Need to Redefine Democracy. I J. C. Tronto, Who Cares? How to Reshape a Democratic Politics (ss. 3-16). Cornell University Press.

About the presenter:

Mimesis Heidi Dahlsveen has worked as a storyteller since 1996 both at national and abroad. Her artistic projects are often developed through working interdisciplinary with other artists, where she combines traditional and autobiographical narratives with theory.

She has participated in international festivals and in three EU projects that deal with oral storytelling. She has toured nationally and internationally.
She is the associate professor in oral storytelling at Oslomet – metropolitan university in Oslo, Norway. Her research focus is on how the traditional narratives shed light on contemporary themes, and the poetic aspects of artistic processes.

Track 6: Drama / Theatre in school. Room: Apollo

Chair: Grete S. Meyer

A: The art of the moment. Children and theatre, a study of the value of theatre and drama in schools.

Academic paper

Dr. Rannveig Björk Thorkelsdóttir /presenter(s) Associate Professor in Drama and Theatre Education, University of Iceland

Jóna Guðrún Jónsdóttir / presenter(s) Adjunct in Drama and Theatre Education, University of Iceland

Watching a play can help us understand history, culture and society as a whole, while it helps students develop as characters to participate in creating and performing their own texts and those of others (Thorkelsdóttir, 2022). In addition, drama can have a social, aesthetic and emotional impact on people and theatrical performances contribute to the understanding of the cultural heritage and artistic values inherent in theatrical literature and theatrical performances.

The aim of the study is twofold. On the one hand, to promote increased knowledge in art education and examine the effects of drama on children's learning, and on the other hand, to examine whether a theatrical performance can be used as a pedagogical force as well as increasing young people's access to the theatre.

The research questions are: What effect does watching a play have on children's learning? Whether and then what effect does the experience of a play, as part of the curriculum, have on the students' understanding of the subject that the play deals with?

The research is based on a qualitative research tradition and falls under design-based research based on social and cultural theory. We believe that a design-based research approach is a way to develop teaching methods and learning materials in collaboration with the participating teachers.

Keywords: Drama education, drama and theatre, Design-Based Research

Reference:

Thorkelsdóttir, R. B. (2022). 'In drama you can be anything … ': student perspectives on drama teaching and school performance in Icelandic compulsory education. *Research in Drama Education*.

About the presenters:
Dr. Rannveig Björk Thorkelsdóttir, is an experienced drama teacher educator. She has extensive experience in working with collaborative and research projects, ranging from teaching and learning in higher education to working on democracy and citizenship in a pedagogical and didactical context. Rannveig is an author of reports, multiple presentations at international conferences, participation in research collaboration projects and author of editor-reviewed articles. She is an author of many books on drama. In her research and practice she focuses on drama and theatre approaches to arts education and arts-based research.

Jóna Guðrún Jónsdóttir, completed her teaching qualification from the University of Iceland in 2005 and an M.Ed. in Arts Education, also from the University of Iceland, in 2020. Jóna Guðrún has about 20 years of teaching experience at all school levels. She has specialized in Drama Education and the impact of drama in relation to children's learning. In her research and practice, she focuses on drama and artistic approaches to teaching and learning as well as multiculturalism.

B: The prospect of process drama in moral education in Chinese schools

academic paper

Sisi Zheng, Ph.d. student, Høgskulen på Vestlandet

This paper is initiated from the author's ongoing doctoral project, which explores how process drama can be applied as a learning medium in moral education in Chinese schools. Process drama, as a specific genre of drama education (O'Neill, 1995), denotes a process-oriented, improvised dramatic activity founded in make-believe and imbued with theatre form (Davis, 1998). Moral education in China has a long historical and ideological origin and is an essential element on the agenda for all schoolwork today (Li et al., 2004; You et al., 2018). In the doctoral project, the author focuses on the primary school level. The author designed one process drama based on the *Stone Soup* story and practised with children from three primary schools in Shanghai.
The paper's research question is: what position may process drama have in moral education in Chinese schools based on policy analysis, concept study and cultural reflection?
From a meta-perspective, this paper primarily discusses the hitherto findings from the document analysis of moral education curriculum and drama education in China; concept study on the current perception and understanding of drama education in the Chinese

context; literature review on the traditional Chinese culture and its relevance to moral education and educational drama historically and currently. The author's reflection based on her fieldwork will also serve as material for this paper.
This paper aims to approach an understanding of the role and purpose of the western-oriented process drama in moral education and in Chinese schools. It concerns the ongoing education reform (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2022), where drama/theatre is prescribed as a part of the arts education curriculum for compulsory education, within which Chinese terms referring to educational drama are mentioned for the first time. This paper may interest the broad international drama public and inspire further intercultural dialogue on using drama in school teaching and beyond.

Keywords: process drama, curriculum, moral education

References:

Davis, D. (1998). An appreciation of Gavin Bolton's 'acting in classroom drama' – by way of a foreword. In G. Bolton, Acting in Classroom Drama. A critical analysis (pp. ix–xiv). Trentham Books.
Li, Bin, L., & Hongjuan, Z. (2004). Deyu as moral education in modern China: Ideological functions and transformations. Journal of Moral Education, 33(4), 449–464.
Ministry of Education of the People's Republic of China. (2022). *Compulsory Education Curriculum Standards*. Beijing Normal University Publishing Group.
O'Neill, C. (1995). *Drama Worlds: A Framework for Process Drama*. Heinemann.
You, Z., Rud, A. G., & Hu, Y. (2018). *The Philosophy of Chinese Moral Education: A History*. Palgrave Macmillan US.

About the presenter:

Sisi Zheng is a native Chinese and holds an MA degree in Drama Pedagogy and Applied Theatre from Norway. She is enrolled in the doctoral programme Studies of Bildung and Pedagogical Practices at Western Norway University of Applied Sciences. For the past few years, Zheng has been involved in different international projects, including the UTFORSK project, Global Science Opera project, and Shanghai Summer School project (Beijing Opera programme). Zheng is trilingual and engages in intercultural dialogue in the broad field of drama education and applied theatre.

C: Gestaltande möten- Embodied encounters

practice through developement

Karin Erika Johansson

Nine drama pedagogues from Sweden have written an anthology together. Each chapter describes a part of what drama pedagogy can be in Sweden today. It contains a variety of practices like how to:
*work with motivation for high school students
*storytelling in educational settings för children
*use drama in language teaching för adults
*work creative with value based work in schools
*use improv to establish groups
*work with stories to enhance development with children who have developmental language disorder
*collaborate between drama, art, literature to strengthen young peoples identity
*make didactic choices during a teaching situation for adults- what goes on in the head of a drama pedagogue
The chapters contains descriptions of the situations, goals and exercises that are used in the different settings. The book is written in Swedish.

About the presenter:

Karin Erika Johansson
Lärare på dramapedagogutbildningen på Västerbergs folkhögskola och ordförande i Riksorganisationen Auktoriserade Dramapedagoger i Sverige. Karin Erika Johansson är auktoriserad dramapedagog, gymnasielärare i teater och dans, utbildad musiklärare för särskolan, dansterapeut samt har en master i dansdidaktik.
Hon har bland annat arbetat på Kulturskolans Resurscenter i Stockholm, Stockholms Konstnärliga högskola samt arrangerat Den Nordiska Scenkonstfestivalen Draken i Hedemora- en festival för alla funktioner.

Track 7: Historie. Rom: PA318

Chair: Ingrid Trætteberg

A: Drama for Historisk Empati

Utvikling gjennom praksis

Førsteamanuensis Peter Sigurdson Lunga, NTNU

Universitetslektor Barbro Børli Løkken, USN

Dramapedagog og Psykodramaleder Siri Merethe Skar, UiA

I det nye læreplanverket (LK20) finner vi begrepet historisk empati. I videregående er det et eget kjerneelement i historie, mens i grunnskolen blir begrepet nevnt under kjerneelementer i samfunnsfag. Ettersom begrepet er relativt nytt i norsk sammenheng, blir det ikke bestandig forstått, og det legges lite vekt på i historieundervisningen. Derfor er det stort behov for praktiske verktøy som kan utdype og operasjonalisere konseptet.

Med workshopen vil vi undersøke det teoretiske grunnlaget og praktiske muligheter for historisk empati med metoder fra dramapedagogikk og estetisk teori. Målet er å utvikle undervisningsopplegg med historisk empati der en integrert kognitiv-affektiv forståelse av historiske aktører står sentralt.

Vi mener affektive koblinger er uadskillelige fra empatibegrepet. Dermed tar vi stilling mot den historiedidaktiske retningen som utelukkende definerer historisk empati i kognitiv forstand, eller med begreper som kontekstualisering (som lenge har vært sentrale i historisk og historiedidaktisk praksis). Vår hypotese er at en integrert kognitiv-affektiv forståelse av historiske aktørers opplevelser og handlinger, som oppfordrer til innlevelse og identifikasjon gjennom dramaøvelser, vil øke interessen for og læringen i faget ved å bringe fortidens mennesker nærmere. Slik ønsker vi også å motvirke «presentisme», som innebærer å dømme historiens aktører ut fra nåtidens innsikter og moral, i stedet for at de vurderes på sine egne premisser.

Workshopen vil utforske praksis med utgangspunkt i kollektive drama-estetiske læringsprosesser, der deltakerne utfordres til å innta forskjellige historiske perspektiver gjennom bl.a. rollespill. Rollespill fremmer empati, ikke bare gjennom innlevelse, men også gjennom opplevelsen av andre deltakeres rolletolkninger. Slik oppstår det et samspill mellom deltakernes personlige opplevelser, tolkninger og uttrykk. I denne estetiske fordoblingen kan deltakerne lære gjennom kollektive prosesser og i spenningen mellom fiksjon og virkelighet.

Nøkkelord: Dramapedagogikk, historiedidaktikk, historisk empati

Om formidlerne:

Peter Sigurdson Lunga er førsteamanusensis i historie ved NTNU. Han underviser og veileder i historie og historiedidaktikk på masterprogrammet for grunnskolelærere, hvor han blant annet organiserer fordypningsemnet *Drama som læringsform i samfunnsfag*. Lunga har tidligere jobbet som føsteamanuensis i historie ved Universitetet i Stavanger og som timelærer i historie ved Universitetet i Cambridge, men har også erfaring som teaterlærer ved OsloMet og NSKI Høyskole. Han er utdannet med doktorgrad i historie fra Universtitetet i Cambridge og bachelorgrad i Drama- og Teaterkommunikasjon fra HiO

(OsloMet). Gjennom flere år har Lunga dessuten vært dramalærer og instruktør for ungdom og studenter.

Barbro Børli Løkken er universitetslektor i drama og teater ved Universitetet i Sørøst-Norge (USN). Løkken underviser i drama på barnehagelærerutdanningen, og drama og norsk på grunnskolelærerutdanningen på Campus Notodden. I tillegg utvikler og leder hun tverrfaglige workshops på lærerutdanningen, og bruker der drama- og teatermetoder. Løkken har ti års erfaring som lærer i ungdomsskolen, der hun har undervist i produksjon for scene, norsk, samfunnsfag, musikk og tverrfaglige prosjekter. Hun har tidligere også jobbet som teaterinstruktør for barn og ungdom. Løkken er utdannet ved HiOA (OsloMet), og har arbeidet kunstnerisk innen musikk og scenekunst. Medlem av ForEst – Forskningsgruppe for estetiske læreprosesser.

Siri Skar er dramapedagog og psykodramaleder og har en mastergrad i estetiske fag i drama- og teaterkommunikasjon fra OsloMet (HiOA). Hun har arbeidet med en doktorgrad som stipendiat ved det tverrestetiske ph.d.-programmet Kunst i kontekst spesialisering teater ved Fakultet for kunstfag ved Universitetet i Agder i perioden 2019-2023. Tidligere har hun jobbet med Sommerskolen i Oslo sine kurs inkludert Kulturskolens kurs, Aktivitetsskolen i Oslo, Sal og Scene ved ungdomsskolen og i ulike arbeidsroller innen dramaproduksjon for flere TV-serier. Hun har også erfaring fra arbeid på flere voksenopplæringsarenaer hvor metoder og prosesser fra drama og teater brukes på ulike måter.

B: Undring over historisk empati i formidlingssammenheng — Utvikling gjennom praksis

Bintang Emilie Sitanggang – Forteller og formidler MiA Grinimuseet

Heidrun Aaserud – Dramapedagog og formidler MiA Grinimuseet

Hvilke muligheter finnes i digital og analog formidling av grinifangenes historier?

Du og de spørsmålene dine.

Hva skiller den digitale og analoge formidlingen? Hvilken metode er best for å fremme historisk empati?

Når tidsvitner forsvinner, oppstår det en avstand mellom opprinnelige erfaring og gjenfortalt virkelighet. På hvilken måte kan den gjenfortalte virkeligheten fremme historisk empati?

På Grinimuseet formidles krigshistorie, hvor store deler av våre besøkende er skoleelever. Det forholdet de har til historien som formidles her, er fjernt sammenlignet med den eldre gardes, som kanskje har opplevd historien selv, eller kanskje har foreldre som har opplevd den. Hvordan kan ulike formidlingsformer viske ut den avstanden som skapes i tid?

Når tidsvitnene forsvinner, er det plutselig oss, vi, her som skal formidle historien. Historien som er opplevd av andre enn oss. Nå er det vi som bestemmer hvilke historier

som blir fortalt, vi velger hva som skal fremmes og hvordan det skal fortolkes.
Som formidlere ved museet bruker vi ulike metoder; rollespill, fortellerkunst og digital teknologi (VR). Dette har gjort at vi har begynt å undre oss over … ting.
Vi ønsker å ta dere med på undringen. undringen over: Hvilke muligheter finnes i digital og analog formidling av grinifangenes historier?
Når tidsvitnene forsvinner; hva skjer da?
Du og de spørsmålene dine.

Nøkkelord: Historisk empati, museumsformidling og ungdom.

Om formidlerne:

Bintang Emilie Sitanggang (1993) er utdannet lektor ved OsloMet- Storbyuniversitetet, med fordypning i muntlig fortellerkunst. Hun har erfaring med å jobbe med barn og unge både som forteller, pedagog og gjennom ulike forestillinger. Som teaterlærer i kulturskolen, var det de yngste barna som var i fokus. I formidlingen ved Grinimuseet, er det i all hovedsak ungdommer som nå er målgruppen.

Heidrun Aaserud (1987) er utdannet teaterpedagog fra Liverpool Institute for Performing arts (LIPA) og lektor fra OsloMet. Hun har tidligere jobbet som teaterlærer i kulturskolen i Sandnessjøen, og jobber nå som formidler ved Grinimuseet. Hun har erfaring med teaterproduksjon for og med barn og unge, dog i masteroppgaven var det teater rettet mot personer med demens det ble fokusert på. Som formilder ved Grinimuseet er fokuset nå flyttet til historieformidling til barn og unge gjennom bruk av metoder fra drama og teaterfaget.

C: PASJON 2019 EN PASJON ET MYSTERIESPILL ET REKVIEM. Vitenskapelig Paper

Berit Aarrestad, førsteamanuensis og regissør, Universitet i Stavanger

Wolfgang Plagge, professor og komponist, Norges Musikkhøgskole

Vi ønsket i dette kunstneriske utviklingsarbeidet å undersøke den historiske fortellingen om Jesu lidelse, død og oppstandelse via Pasjon sin doble betydning; lidelse og lidenskap.
Lidelse i møtet med verdens dødskrefter, og lidenskap i møtet med livets mysterium.
Vi håpet dermed å kunne åpne for refleksjoner rundt «mysteriet Gud» – i vår tid.
Pasjon 2019 var et postdramatisk verk med en fragmentarisk fortellerstruktur. Verket var strukturert i syv tyngdepunkter som korresponderte med de syv messeleddene i et klassisk

rekviem. De ulike tyngdepunktene var ikke en illustrasjon av en fabel med en lineær dramatisk historie. Forestillingens estetikk bestod av flere fiksjonslag og et nåtidig hendelsesforløp med ulike tilstander og scenisk-dynamiske formasjoner, komponert som aktive installasjoner, med visuell rytme og puls. Ulike billedkvaliteter, via stilisering og abstraksjon, skapte i samspill med musikken det totale rytmiske forløpet.
Vi benyttet en skuespillerteknikk hvor noen av skuespillerne hadde dobbel tilstedeværelse. Aktørene skapte dermed kraft og betydning i uttrykket hvor tekst, gester, bevegelser og autentisk tilstedeværelse var bærende elementer.
Det sakrale rommet i Stavanger domkirke var et avgjørende startsted for idéen og komposisjonen av verket, samt en aktiv og sentral del av forestillingens materialitet. Det var et hellig rom, ladet med innhold og mening. På denne måten ble rommet en aktiv medspiller på lik linje med de andre fysiske elementene; ikke som en illusjon, men som forestillingens materialitet.
Forestillingen skapte, ved sin konstante blanding av fiksjon og virkelighet, en «simultan-tid» – en opplevelse av en drømmetid, eller en tid ute av takt. Vi ønsket å skape en felles tid mellom aktørene og publikum, hvor forestillingen fungerte som en åpen prosess uten begynnelse, midte eller slutt.
Vi ønsker å presentere den kunstneriske prosessen med søkelys på utviklingen av kunstnerisk konsept. Konseptet er utgangspunktet for kunstproduksjonen og gir retning og kraft i den videre prosessen. Det er dermed avgjørende for hvordan innholdet til slutt, gjennom formen, vil kommunisere med sitt publikum.

Nøkkelord: Kunstnerisk forskning, Postmoderne teater, Regi

Om formidleren:

Berit Aarrestad som er førsteamanuensis i drama og teater ved Universitetet i Stavanger. Aarrestad er også regissør og jobber utøvende i det frie scenekunstfeltet på lokalt, nasjonalt og internasjonalt nivå. Fokuset i hennes kunstneriske forsking er scenekunst for barn og unge. Aarrestad har ledet store kunstprosjekter i samarbeid med tunge kulturaktører. Hun er faglig ansvarlig på vegne av Universiteter i Stavanger ved flere internasjonale forskningsprosjekt i og utenfor Europa.

Track 8: I samfunnet. Rom: KK Lounge

Chair: Ruth Hol Mjanger

A: «Å arbeide i (konstant) motstand» - teater i fengsel i et skandinavisk perspektiv.

Utvikling gjennom praksis

Sita Ljungholm Verma - skuespiller og teater- og dramapedagog.

Marianne Nødtvedt Knudsen - førsteamanuensis i drama og teater ved UiA.

Astrid Koppen Mjanger - skuespiller/frilanser/høyskolelektor ved Høgskulen på Vestlandet

Teater i fengsel er et utbredt område i det anvendte feltet i store deler av verden. I et skandinavisk perspektiv er det et fåtall som driver med nettopp dette (Mjanger, 2021, Mollan, 2020, Knudsen og Rasmussen, 2019, Nilsen, 2009). Vi kommer til å legge frem tre ulike innganger til å arbeide med ungdom og voksne bak murene i henholdsvis en ungdomsanstalt i Lund, Bjørgvin lavsikkerhetsfengsel, og Trondheim høysikkerhetsfengsel. Vi ønsker å åpne opp for erfaringsdeling, praktiske eksempler på fengselsteater, og hvilken typer motstand vi møter i arbeidet. I løpet av økten ønsker vi å skape en dialog på tvers av de ulike praksisene, og åpne opp for et diskusjonsforum med tilhørerne. Som et resultat av dette ønsker vi avslutningsvis å skape et nettverk for drama- og teaterpedagoger som allerede jobber med, eller er interessert i å jobbe med drama og teater i fengsel og i andre låste institusjoner.

Nøkkelord: Fengselsteater, nettverk, anvendt teater.

Om formidlerne:

Sita Ljunholm Verma
Sita är skådespelare i botten. Hon arbetar numera som teater och dramalärare på en gymnasieskola samt på SIS -statens institutionsstyrelses ungdomshem för ungdomar som behöver tvångsvård och/eller är frihetsberövade. Sita jobbar även som frilansande teater- och dramalärare internationellt på teaterfestivaler för ungdomar. Hon har tidigare jobbat med teater och drama med gatubarn och på skolor i Indien, Indonesien och Kambodja.

Marianne Nødtvedt Knudsen
Marianne arbeider som førsteamanuensis i drama og teater ved Universitetet i Agder. Hun har arbeidet med teater i mangfoldige sammenhenger både som kulturskolelærer, videregående lærer, universitetslektor, foredragsholder, frilans scenekunstner, regissør og improvisatør/skuespiller. Hennes arbeid med Teater Bak Murene har pågått siden 2007 i fire ulike fengsler, og nå gjennom et Creative Europa prosjekt. I dag arbeider hun med Gatelangs scenekompani med Sunniva Solheim. Marianne sitter også i Drama og Teaterpedagogene sitt sentrale styre, og er med i Scenekunst Sør sitt kunstneriske utvalg.

Astrid Koppen Mjanger
Astrid er utdannet skuespiller og dramapedagog, med master i Anvendt teater og dramapedagogikk. Hun arbeider som høyskolelektor i drama ved Høgskulen på Vestlandet og underviser også i drama, skuespill og norsk ved Rudolf Steinerskolen. I tillegg arbeider hun frilans som skuespiller, teaterinstruktør og produsent. De siste ti årene har hun gjennomført teaterprosjekter i Bjørgvin fengsel gjennom TeaterKarakter (www.teaterkarakter.no) og Teater bak murene.

B: Det kulturelle mødested vitenskapelig paper

Kim Jerg, lektor, UC SYD, Aabenraa (DK).

Klaus Thestrup, lektor, Danmarks institut for Pædagogik og Uddannelse, Aarhus Universitet (DK).

Hvordan kan pædagoger og børn mødes og være fælles om at undersøge og handle i verden? Hvilke udfordringer og muligheder møder pædagogen her? Vi har igennem en række praktiske projekter undersøgt disse spørgsmål i vuggestue og børnehave. Vi har været deltagende observatører og fungeret som pædagoger i konkrete aktiviteter og har formidlet aktiviteter, principper og resultater på hhv. pædagoguddannelse og universitet.
Vi kalder mødet for det kulturelle mødested, hvor pædagoger og børn sammen kan skabe og udfolde lege og aktiviteter af fælles interesse. Det kan i princippet indeholde alle medier, alle teknologier, utallige fremgangsmåder, udtryks- og arbejdsformer, både online og i samme fysiske rum.
Pædagogikken kan formuleres som det eksperimenterende fællesskab (Thestrup, 2013), hvor det at skabe og gøre kultur står centralt (Jerg, 2019). Mødestedet er et demokratisk og dialogisk rum (Dysthe, 2020), åbent overfor verden (Biesta, 2020), med improvisation (Sawyer, 2003), leg (Øksnes & Sundsdal, 2018) samt kollektiv opmærksomhed og intention (Tomasello, 2019).
Vi kalder arbejdsformen kulturpædagogik med inspiration fra bl.a. medie- og dramapædagogikken (Szatkowski, 1996; Heggstad & Heggstad, 2022).

Nøkkelord: Legekultur – dramapædagogik – mødested

Om formidlerne:

Kim Jerg (f. 1963) er lektor ved UC SYD i Aabenraa (1996-). Underviser bl.a. i drama ved pædagoguddannelsen. Har studeret små børns lege og pædagogisk deltagelse (2016-23). Uddannet cand.mag. i dramaturgi og nordisk sprog og litteratur samt Master i børne- og ungdomskultur. Medlem af Danmarks Dramalærerforenings bestyrelse (2005-2023).

Medarrangør af Drama Boreale 2015. En væsentlig inspirationskilde har siden ungdommen været eget arbejde med teaterprocesser.

Klaus Thestrup (f. 1959) er lektor ved Danmarks institut for Pædagogik og Uddannelse på Aarhus Universitet i Danmark, hvor han bl.a. underviser på kandidatuddannelsen IT-Didaktisk Design. Han er uddannet socialpædagog og dramaturg, han har desuden en master i børne- & ungdomskultur og en ph.d. i medieleg. Han arbejder med legekultur, eksperimenterende fællesskaber, åbne laboratorier og udviklingen af online og globaliseret undervisning. En væsentlig inspirationskilde har siden ungdommen været eget arbejde med teaterprocesser.

Track 9: Workshop 1. Rom: Black box, P32, (en time)

Chair: Niels Peter Underland

Dette snakker man bare med kaniner om. Hvordan bruke dramaturgiske innganger, tekst, rom, kropp, tid for å utforske og iscenesette en skjønnlitterære bildebok sammen?

Fride Lindstøl, førsteamanuensis, Universitetet i Sørøst-Norge

Jannike Ohrem Bakke, førsteamanuensis, Universitetet i Sørøst-Norge

I denne workshopen skal vi utforske den svenske, prisbelønte bildeboka «Dette snakker man bare med kaniner om» av Anna Höglund (2015). Vi tar i bruk dramaturgiske innganger, tekst, kropp, rom og tid, for å iscenesette tema, sitasjoner, relasjoner og språk i boka. De dramaturgiske inngangene og måten undervisningen er komponert på, kan adapteres til andre emner, fag, trinn og undervisningsformer i grunnskole og lærerutdanningen.

I litteraturundervisning skiller man gjerne mellom *analytiske* og *erfaringsbaserte* innganger til skjønnlitterært tekstarbeid (Rødnes, 2014). Ved å lese erfaringsbasert trekker man veksel på *leserens* opplevelser, forforståelse og fantasi i møte med tekst. Vi vet at lærere i for liten grad åpner for elevers leseerfaringer (Blikstad-Balas & Roe, 2020). En analytisk inngang handler om å vektlegge selve *teksten*, og man studerer f.eks. komposisjon og virkemidler. Begge lesemåtene inngår i en *litterær kompetanse* som dreier seg om en balanse mellom innlevelse og analyse. I denne workshopen viser vi hvordan dramaturgiske innganger kan bidra til å bygge broer og skape brudd mellom elevenes erfaringer og en tekst/et innhold. Undervisningen er ett av flere forløp i det nasjonalt HK-dir. støttede prosjektet *Leseløp!*, som kort fortalt handler om at lærerutdannere og lærere samarbeider om å utforske og utvikle forskningsbasert og innovativ leseundervisning.

Nøkkelord: Dramaturgiske innganger. Dramaturgiske analyser. Estetisk lesing.

Referanser:

Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2023). Undervisningens dramaturgi. Fortellinger og analyser fra klasserommet. Bergen. Fagbokforlaget.
Bakke, J.O., Lindstøl, F. Solem, M.S. (2023). Hva snakker elever med kaniner om?- om å komponere et skjønnlitterært leseløp. I Kverndokken, K. & Bakke, J.O. (red,) 101 måter å lese på: En teoretisk og praktisk lesedidaktikk..Bergen: Fagbokforlaget. Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2021): Chasing fleeing animals – on the dramaturgical method and the dramaturgical analysis of teaching. Research in drama education: The journal of applied theatre and performance, DOI: 10.1080/13569783.2021.1885370
Bakke, J.O. & Lindstøl, F. (2021): For a few minutes I could pretend I was someone else" – a study of multiple approaches to fiction reading activities. I *Jased* temanummer for dramaturgi i didaktiske kontekster. https://jased.net/index.php/jased/article/view/2628

Om formidlerne:

Fride Lindstøl er klasseromforsker, lærerutdanner og dramaturg og underviser i estetiske, fagdidaktiske og pedagogiske emner på Universitetet i Sørøst-Norge. Hun arbeider spesielt med dramaturgiske innganger, metoder og analyseformer for å utforske undervisningskvaliteter som har betydning for opplevelse, samskaping og læring. Hun leder forskergruppa "Klasseromforskning - kvalitet i undervisning" sammen med Jannike Ohrem Bakke.

Jannike Ohrem Bakke er førsteamanuensis i norskdidaktikk, klasseromsforsker og lærerutdanner ved universitetet i Sørøst-Norge. Hun arbeider spesielt med litteraturdidaktikk, skrivedidaktikk og dramaturgi so metode, analyse og undervisningskomposisjoner

Track 10: Workshop 2. Rom: Prøvesal 2, P32 (en time) Chair: Anne Bryhn

Tusen ord – språkutveckling genom drama och berättande

Åsa Backéus, dramapedagog: Kulturcentrum Asken, Borlänge, Sverige

Tusen ord är en interaktiv utställning, en pedagogisk miljö och ett pedagogiskt koncept för barn och elever i åldrarna 3–16 år. I Tusen ord spelar de pedagogiska övningarna och aktiviteterna (”mjukvaran”) en lika viktig roll som designen och det inspirerande materialet (”hårdvaran”). Men allra störst roll spelar fantasin! Syftet med Tusen ord är språkutveckling och arbetssättet är muntligt berättande och drama. Under ett besök på Tusen ord får eleverna mängder av möjligheter att berätta och använda sitt språk; att tala, lyssna och gestalta. De får även inspiration och språkliga ingångar som kan utveckla

skrivandet. Genom det aktiva och kreativa arbetssättet läggs även fokus på kommunikation och samarbetsförmåga. Tusen ord är en del av Borlänge kommuns grundskolor och förskolor, och det drivs av Kulturcentrum Asken. Tusen ord - Borlänge (borlange.se) Under den här workshopen kommer du att få möjlighet att prova på delar av de pedagogiska upplägggen från Tusen ord för att få en inblick i och förhoppningsvis en nyfikenhet för arbetssättet och konceptet. Du kommer få många konkreta tips på övningar och material och du kommer garanterat att få använda och utmana din fantasi!

Keywords: språkutveckling, drama, muntligt berättande

Om kursholderen:

Jag är auktoriserad dramapedagog, utbildad på Dramapedagogutbildningen, Västerbergs folkhögskola. Jag har mångårig erfarenhet av dramapedagogiskt arbete i framförallt grundskolan, där drama både har fungerat i sitt egenvärde och som verktyg i andra skolämnen. Under åren jag arbetat har jag vidareutbildat mig dels inom berättande och skolämnet svenska, samt inom tolerans- och demokratiarbete vid Segerstedtinstitutet, Göteborgs universitet. Dessa utbildningar har lett fram till att mitt dramapedagogiska arbete numera är särskilt inriktat på estetiska lärprocesser vid demokratistärkande arbete samt muntligt berättande och språkfrämjande arbetssätt.

Track 11: Workshop 3. Room: Prøvesal 1, P32 (one hour) Chair: Remi J. Hovda

'A melting pot for creativity through bodily enactment and interaction with large objects'

Wendy Lathrop Meyer
Associate Professor Emerita in Drama and Theatre
Inland Norway University of Applied Sciences, Norway

Linn-Terese Bern
Assistant Professor in Drama and Theatre
Inland Norway University of Applied Sciences, Norway

The understanding of Rudolf Laban's movement analysis and Veronica Sherborne's 'Developmental Movement' derived from Laban's concept, has helped to form a framework for drama pedagogical didactics based on knowledge of dramatic play, theatre and pedagogy in establishing a platform for drama activity with toddlers and pre-school children.

Rudolf Laban's movement idea; Basic Movement, or Movement Shaping considers the process, the interaction and the experience in the moment as being more important than the

result. Veronica Sherborne, Laban's student, transferred these thoughts to bodily work also with children, actors and in special need education. Her movement system places less emphasis on the development of skills and more room to explore one's own movement possibilities.
D.W.Winnicott explains in Playing and Reality (1971), about the child's play with objects. He puts emphasis on transitional objects, and the importance the interplay between caregiver, child and object has for the child's development from birth.
This workshop will focus on improvisation among the participants there playing with large objects will be included in the interplay. Meaning that objects such as cardboard boxes, hoola-hoops, umbrellas, large plastic sheet, fabrics, tubes, poles etc. can be used with different symbolic meaning among the participants. To act /react in the "moment" is a prerequisite for all interpretive communication, in other words to be present "here and now.
Physical interplay in communication will be highlighted in creating a melting pot for creativity through bodily enactment and interaction with large objects.

Key words: play, bodily enactment, spontaneity

About the workshop-leaders:

Wendy Lathrop Meyer is Associate Professor Emerita in Drama and Theatre within the teacher-training programme at Inland Norway University of Applied Sciences, Norway. Being an Early Childhood educator she has focused especially on kindergarten children as creative interaction partners in drama activity.
She has worked in Tanzania since 2005 being from 2006 – 2011 the Academic/ professional project leader for the Norad programme in Arts and Cultural Education – 'Community based Arts- regaining and modernizing Cultural heritage Educating and professionalizing the Community Artist'. At present time she is developing new projects within this area.
Meyer has attended and presented at Drama Boreale and IDEA conferences since 2007.

Linn-Terese Bern is Assistant Professor in Drama and Theatre within the teacher-training programme at Inland Norway University of Applied Sciences, Norway.
She has taught Drama and Theatre art in upper secondary school for 15 years, and in different theatre schools for kids at different ages and levels since 2000. Among these she has been theatre teacher and producer for the children's group at Ringsaker Opera school. In addition she is teaching "Acting for animators" within the BA programme Animation and Digital Art, and she is working with drama in connection with mentoring, guidance, counselling in education to train the students skills in communication and guidance.

1900 – Food and meeting

If you wish to informally be with other participants from the conference, we will meet at Oslo Mekaniske verksted https://www.oslomekaniskeverksted.no, address: Tøyenbekken 34

Tuesday 8th of august 1000, Athene

Key-note: The community of disagreement with Lars Laird Iversen and Nils Fredrik Skarre fra STL

Lars Laird Iversen is a sociologist at MF Norwegian School of Theology, Religion and Society. He works with religion, diversity, disagreement, democracy, national identity and anti-racism. Among other things, he has written the books "Community of disagreement" and "Happiness research: a sociologist's discovery journey". Iversen lives with his family at Lindeberg in Oslo, and likes to run slowly on trails.

Niels Fredrik Skarre is a senior advisor at The Council for Religious and Life Stance Communities in Norway (STL). He works on projects, often in collaboration with public sector bodies and religious groups, that deal with themes such as faith, belonging, trust, upbringing, control, religion as a resource and as a challenge. He lives in Drammen and is active in the Drammen Baptist Church.

Break at 1045

Tuesday 8th of August 1100 – 1215

Parallel sessions 3

Track 12: Health. Room: Apollo

Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: A doll's pram: Investigating archive in a performance with people in care homes

Academic paper

Katrine Heggstad, Lecturer /PhD student, Western Norway University of Applied Sciences (HVL)

This article analyses a performance practice in a Norwegian context with elderly people in care homes.

Focus is on archive and memory. The research question is: How can authentic objects play a relational role as opening archives in spectators and performers? The question of archive will be exemplified through one object: a doll's pram – and what function can the doll's pram have in a specific performance: *The girl in the attic*. The main method is artistic research as part of a team devising and performing the performance, supplemented by practice-led research and documentation through logs.

The article is informed by drama and theatre theory on performance and archive (Reason, 2006; Taylor, 2003; Pavis, 2006), philosophical theory on archive (Derrida, 1995), from anthropological theory on things (Miller, 2015) and recent posthuman performance research on acting objects (Lucie, 2020). The research finds that authentic objects open dialogues.

Key words: drama and dementia, authenticity of objects, meeting the other

References:

Heggstad, K. M. & Heggstad, K. (2022). *7 veier til drama – en grunnbok for lærere i barnehage og skole, 4. utgave.* Fagbokforlaget.

Heggstad, K. (2022). When the Unforeseen is the Foreseen: Drama Perspectives on Using Rituals to Connect with People Living with Dementia. *DRAMA*. 1/2022, Volume 59, June 2022.

Heggstad, K., Heggstad, K. M. & Eriksson, S. A. (2019). Visiting schools for visiting theatre. Researching introductory drama workshops and young people's response. I Anderson, M. & Finneran, M. (Eds.) *Beyond the 4 Walls: Education and Theatres.* Springer International Publishing.

K. Heggstad. ""Imagine if… stepping into someone's shoes" as a research method". *Journal for Research in Arts and Sports Education, Special Issue: «Å forske med kunsten» Vol. 2, 2018, pp. 123–138. http://dx.doi.org/10.23865/jased.v2.968*
Heggstad, K. & Heggstad, K. M. (2017). Tilstede – om demens, reminisens og langsomme dramaprosesser. In K. M. Heggstad, B. Rasmussen & R. G. Gjærum (eds.), *Drama, teater og demokrati. Antologi II. I kultur og samfunn* (pp. 167-182). Bergen: Fagbokforlaget.

About the presenter:

Katrine Heggstad has had a permanent position at HVL since 2008, as a lecturer in drama education and applied theatre at faculty of education, sports and arts. Her current research project is slow-moving phd-project, titled Drama, Dementia & Dignity: Questioning borderlines in drama didactics. The paper presentation addresses a part of the research which will be submitted as a third article. K. Heggstad is also a drama practitioner who teaches at all levels. She has a special interest for process drama, from text to theatre, interactive performances (especially theatre-in-education) and using some of these approaches in her practiced-based research.

C: Being creative together in an existential fragility makes it possible for steps to be taken – drama/theatre activities for patients with newly developed psychosis

Academic paper

Eva Hallgren, PhD, lektor i dramapedagogik, Institutionen för Ämnesdidaktik, Stockholms Universitet

The paper aims to broaden the understanding of *how* and *what* in a drama/theatre practice can open up places which seems to be of importance for patients with newly developed psychosis together may be fragile and from there find the strength to take steps outside the care world. The paper is based on a 16 months participant observation study conducted in three drama/theatre groups including interviews with patients, drama practitioners and nurses. The study is theoretically framed through Jons' (2008) conceptual construction of the phenomenon *pedagogical creed* based on Buber's philosophy of existential dialogue, Collins (2004) interactional rituals and emotional energy and Sheff's notions social bonds and attunement.

Keywords: existential health, pedagogical creed, fragility

Collins, R. (2004). *Interaction Ritual Chains.* Princeton, NJ: Princeton University Press.
Jons, L. (2008). *Till-tal och an-svar. En konstruktion av pedagogisk hållning, Doktorsavhandling.* Stockholm: Stockholm Universitet, Pedagogiska institutionen
Scheff, T. J. (1990). *Microsociology. Discourse, emotion and social structure.* Chicago: The University of Chicago Press.

About the presenter:

Eva Hallgren focuses on what happens when entering fiction by going into role and improvising in both her research and in her teaching in pre-schools, schools and when teaching drama pedagogues and becoming teachers. The mental health arena is new to her which has been useful and opened up new perspectives on old knowledge.

Track 13: Ungdom. Rom: PA318 Chair: Kristine Storsve

A: Spor av samtid: Dramadidaktiske mulighetsrom i møtet mellom Kunnskapsløftet (LK20) og samtidens tverrkunstneriske praksiser i videregående skole

Remi André Slotterøy, doktorgradsstipendiat og universitetslektor i teater v/ Universitetet i Agder

Forskningsprosjektet undersøker de faglige forholdene mellom tverrfaglighet, dramadidaktisk praksis, samtidskunst/samtidsteater med Kunnskapsløftet (LK20) som omdreiningspunkt på videregående skoler i Norge.

Dette innebærer forskning på betydningen av samtidskunst i samfunnet i dag med dens tematiske fokuspunkter og tverrkunstneriske posisjonering i sammenheng med å utvikle en læreplan som fokuserer på den *kreative, utforskende, eksperimenterende og skapende* tilnærmingen til læring. Dette er nærmere presisert i læreplanens overordnede del under pkt. *1.4. Skaperglede, engasjement og utforskertrang* i den nye læreplanen generell del (Kunnskapsdepartementet, 2017). Dette innebærer videre fokus på tverrfaglighet, sammenhenger mellom fag og relevans i læring.

Dermed vokser min forskningsinteresse frem til å undersøke hvordan innføringen av de nye læreplanene LK20 åpner for å reforhandle drama/teaterfagets tradisjoner og didaktisk praksis i videregående skole. Dette innebærer å samle inn datamateriale gjennom å undersøke dramadidaktiske mulighetsrom på grunnlag av samtidskunst/samtidsteater og utvikle nye strategier gjennom a/r/tography som performativ forskningsstrategimetode (Belliveau, 2015; Springgay et al., 2005; Østern, 2017). Imidlertid foreligger det lite forskning på dette temaet. Derfor har jeg et mål om å være i tett samarbeid med dramalærere ved 3-5 skoler gjennom hele forskningsprosjektet for å få verdifullt og presist empirisk materiale.

Mulige forskningsspørsmål jeg vil trekke frem i forskningsprosjektet er:

1. *Hvilke dramadidaktiske mulighetsrom oppstår i møtet mellom Fagfornyelsen (LK20) og perspektiver fra samtidsteater/samtidskunst?*
2. *Hvordan brukes og forstås tverrfaglighet i dramadidaktisk praksis i norsk videregående skole?*
3. *Hva er forholdet mellom samtidskunst og tverrfaglighet i dramadidaktisk praksis i videregående skole?*

Nøkkelord: dramadidaktikk, samtidsteater/samtidskunst, videregående skole

Om formidleren:

Remi André Slotterøy er doktorgradsstipendiat og universitetslektor i teater ved Universitetet i Agder. Han har master i drama og teater og praktisk-pedagogisk utdanning fra NTNU samt musikkutdanning fra Nord Universitet og Høyskolen Kristiania. Slotterøy har i flere år undervist i drama- og musikkfag ved Ålesund videregående skole i tillegg til instumentundervisning i kulturskole. Han har vært medforfatter med kapittelet *Lyd og musikk i teater og performance* i boken Teaterproduksjon – ti produksjonsestetiske innganger (2018) og produsert læremateriale tilpasset Kunnskapsløftet (LK20) til faget Teater i perspektiv gjennom Tell Forlag i 2022. Nå er han i startfasen i sitt forskningsprosjekt som skal undersøke de faglige forholdene mellom tverrfaglighet, dramadidaktisk praksis, samtidskunst/samtidsteater med Kunnskapsløftet (LK20) som omdreiningspunkt i videregående skoler i Norge.

B: Figurteater som verktøy i arbeid med flerkulturell ungdom Utvikling gjennom praksis

Møller: Leder for Vibeckes Marionetteteater, representant for Vibeckes marionetteteater

Utvikling gjennom praksis med elever fra ulike kulturer på en yrkesfaglig videregående skole i alder fra 16-19 år. Tidligere erfaring med bruk av figurteater for og med ungdom har vist seg å være en metode som har samlet elevene på andre måter enn tradisjonell undervisning. Jeg hadde et ønske om å forske nærmere på figurteaterfenomenet med spesiell hensikt å finne ut om denne metoden kunne være et verktøy å ta i bruk for å få ungdommene til å møtes gjennom figurene og lære teoretisk fagstoff på en inkluderende og kreativ måte. I forkant introduserte jeg ulike filmer med diverse tradisjonelle og utradisjonelle figurer og dukker. Jeg viste dukker som tidligere elever hadde laget samt bilder fra mine marionetter. Vi reflekterte over tidligere erfaringer og opplevelser elevene hadde med figur /dukketeater. De fleste hadde vage minner fra barne-tv som barn. Alle mente figur/dukketeater passet best for små barn og de var litt skeptiske til å delta i

prosjektet. Ungdommene skulle produsere forestillinger med innhold fra Barnekonvensjonen. Elevene laget tekster, figurer og kulisser i løpet av ca en uke. Til sammen ble det produsert 8 små forestillinger med varighet mellom 2-5minutter. Innholdet varierte fra omsorgssvikt, menneskehandel, rasisme, diskriminering og barnearbeid. Forestillingene ble vist i plenum med etterfølgende gruppeintervju. Det ble i tillegg i etterkant av prosjektet det foretatt kvalitative intervju med 6 deltakere med spørsmål om hvordan denne oppgaven hadde påvirket klassemiljøet i forhold til inkludering og konfliktforebygging. Resultatet av elevenes tilbakemelding presenteres og drøftes med bakgrunn i teori om bruk av drama med spesielt vekt på figurteater.

Om formidleren:

Utdannet lektor og rådgiver. Jobbet i videregående skole i 30 år.
Etter et dukkemakerkurs i regi av Kid Praha sommeren 2001 laget hun sin eget marionetteteater med tradisjonelle tsjekkiske marionetter. Hun har vært på turne med Den Kulturelle Skolesekken og har blant annet vært fast innslag på Akershus slott juleprogram.

C: The Six Word Short Story – Aesthetic Learning Processes in English and Foreign Language Didactics

Utvikling gjennom praksis

Ingrid Hekneby Braseth, universitetslektor, Nord universitet. Medforfatter Maja H. Jensvoll, førstelektor, Nord universitet.

Presentasjonen tar utgangpunkt i en artikkel jeg skriver sammen med Maja H. Jensvoll. Artikkelen er del av min ph.d.- avhandling «Entering the Adventure – Aesthetic Learning Processes in English Language Education.»

Denne artikkelen er tilknyttet "praksis under utvikling" i lærerutdanningen, ettersom den er en pågående prosess. Utgangspunktet er en oppgave gitt til studenter i flere ulike didaktikk-emner ved NORD universitet, fra 2018 og pr dags dato. Oppgaven omfatter å lage en tospråklig seksordsnovelle, samt skrive refleksjonsnotater. I prosjektet drøftes studentenes refleksjoner og den estetiske læringsprosessen, og hvordan læringsaktivitetene tilknyttet denne oppgaven kan bidra til språklæring og utvikling.

I oppgaven ble studentene bedt om å levere inn en seksordsnovelle i målspråket samt et språk til, velge et bilde som illustrerer teksten og musikk som passer til, samt skrive en kort tekst der de reflekterte rundt arbeidet med oppgaven.

Oppgaven ble levert inn som arbeidskrav i didaktikkemner. Studentene ble spurt om å delta etter at oppgaven var levert inn i emnet, og etter at de hadde mottatt tilbakemelding.

Målet med prosjektet er å se på potensialet for språklæring og estetisk læring som ligger i denne spesifikke oppgaven.

Eksemplene (seksordsnoveller og bilder) og refleksjonene brukes etter tillatelse fra informantene, og er anonymiserte.

Nøkkelord: estetisk, språk, didaktikk,

Om formidleren:

Ingrid Hekneby Braseth

Jeg er lærerutdanner ved Nord universitet. Her underviser jeg i engelsk didaktikk på grunnskolelærerutdanningen 1-7, og på bachelor i engelsk, 8-13. Jeg underviser også på PPU (praktisk pedagogisk utdanning), hvor hovedområdene er fremmedspråksdidaktikk og generell didaktikk, med spesielt fokus på tilpasset opplæring.

Jeg har tidligere jobbet som lærer i grunnskolen (småtrinn, mellomtrinn og ungdomstrinn) og i videregående skole.

Som lærer og lærerutdanner er jeg opptatt av å inkorporere dramaroll, rollespill og dialog, og har et fokus på å benytte læringsprosesser som engasjerer og involverer hele individet. med Kunnskapsløftet (LK20) som omdreiningspunkt i videregående skoler i Norge.

Track 14: Barnehage. Rom: KK Lounge — Chair: Lise Hovik

A: "Kuriosa Von Dings" - berekraftige digitale verktøy i møte med interaktivt teater i barnehagen» — Vitskapleg paper

Kirsti Aksnes (Stipendiat, Høgskulen på Vestlandet)

Vigdis Vangsnes (professor, Høgskulen på Vestlandet)

Studien me vil legga fram undersøker korleis dramapedagogen tek i bruk dramaturgiske strategiar når berekraftig digital teknologi møter estetiske læreprosessar i barnehagen. Framsyninga "Kuriosa Von Dings" vart utvikla av ein av forskarane for å sjå korleis berekraftig digital teknologi kan nyttast i utviklinga av interaktivt teater (Nagel&Hovik, 2016). Med berekraftig meinar ein her digital teknologibruk som bygger opp under barn sin leikande og utforskande veremåte, og teknologi som i hovudsak er skjermfri. Den førebelse problemstillinga er difor: *Kva styrkar og utfordringar kan berekraftig digital teknologi bidra med i interaktive teaterframsyningar?*
Dataanalysen er basert på videopptak av to gjennomgangar med 7 born i alderen 4-6 år, samt feltnotat. Studien er inspirert av teori knytt til å forska på eigen praksis; "artistic research, research in and through the arts" (Malterud, 2012, s 57). Dataanalysen viser førebels at samspelet med mediet møter på fleire utfordringar; spesielt interessant er det å sjå på kva som kan opna og lukka for interaksjon i møte mellom pedagogen, mediet og borna. Å ha ei open form utfordrar og kan endra den planlagde dramaturgien til pedagogen. Men, dei digitale verktøya kan samstundes tilføra nye impulsar til leik og utforsking for borna, og såleis bidra til at borna får medverka i større grad.
Eit viktig funn i denne studien er at pedagogen nyttar seg av ulike fiksjonaliserings-strategiar som dramaturgisk grep når dei prøver å imøtekomma desse utfordringane. Fiksjonaliseringa resulterer i i) at dei stimulerer til medskaping og utforsking, ii) til løysing av praktiske og teknologiske problem og iii) at dei stimulerer til dialog og improvisasjon. Kunnskap om korleis fiksjonalisering kan nyttast i skapande arbeid kan vera teoretiske grep som kastar lys på og bidreg til analyse og forståing av estetiske prosessar i interaktivt teater for born (Knudsen, K. N. & Krøgholt, I. (2019).

Nøkkelord: Interaktivt teater, digital teknologi, dramaturgi

Referanser:

Knudsen, K. N. & Krøgholt, I. (2019). Revitalizing drama in education through fictionalization – a performative approach. I A.-L. Østern & K. N. Knudsen (Red.), *Performative approaches in arts education: Artful teaching, learning and research* (s. 38–55). Routledge.
Malterud, N. (2012). Kunstnerisk utviklingsarbeid–nødvendig og utfordrende. *Nordic Journal of Art and Research*, *1*(1).
Nagel, L., & Hovik, L. (2016). The SceSam Project—Interactive dramaturgies in performing arts for children. *Youth Theatre Journal*, *30*(2), 149-170.

Om formidlerne:

Kirsti Aksnes er høgskulelektor i drama, og er for tida stipendiat ved Høgskulen på Vestlandet i program for danning og didaktiske praksisar. Ho underviser mellom anna i drama på barnehagelærarutdanninga, i performance på masterutdanninga, og i estetiske arbeidsmetodar i begynnaropplæringa på lærarautdanninga. I tillegg er ho ansvarleg for fleire tverrfaglege teaterprosjekt og formidlingsprosjekt ved HVL.

Doktorgraden Aksnes jobbar med har tittelen «Dramadidaktiske læreprosessar i samspel med berekraftige digitale medier i barnehagen», der dei gjennomgåande konsepta er berekraftig digital teknologi, dramaturgi, performativitet og estetiske læreprosessar.

Vigdis Vangsnes er professor i pedagogikk. Ho underviser mellom anna i estetiske læreprosessar, lærarrolla, digitale medium i barnehagen, kunstfagdidaktikk, dramapedagogikk, dramaturgi, improvisasjon, performativitet, vitskapsteori og kvalitative forskingsmetodar.
Vangsnes er leiar for og forskar i prosjektet ReTPro (Rehearsing Teaching Professionally), 2021-2025, NFR/HKdir, Rehearsing Teaching Professionally - Høgskulen på Vestlandet (hvl.no). ReTPro er ei ny praksisnær metodisk tilnærming (øvingsrommetodikk) i grunnskulelærarutdanninga som prøver ut arbeidsformene dialogisk undervisning og pedagogisk drama i faga engelsk og matematikk, og knyter det til satsingsområda kritisk tenking og demokratisk medborgarskap i Kunnskapsløftet 2020.

B: Kunsten at lege - Hvordan dramapædagogiske tilgange i børnehaven kan fremme empati, fantasi og kreativitet

Videnskabeligt paper

Alette Raft Rasmussen, Lektor, MA i drama- og teaterpædagogik, Københavns Professionshøjskole, Institut for Pædagoguddannelse

I forbindelse med det landsdækkende danske forskningsprojekt, LegeKunst, har jeg undersøgt, hvordan mødet med teaterkunsten og dramapædagogisk arbejde med de 4 – 6-årige i dagtilbud har udviklet deres empati, fantasi og kreativitet i forbindelse med rolleleg, samt skabt mulighed for mere inkluderende og fantasifulde lege. Desuden har jeg undersøgt, hvad der i den forbindelse kræves af pædagogerne. Hvad er vigtigt for pædagogerne at være opmærksomme på?
Jeg tager primært udgangspunkt i Csikszentmihalyis og Sawyers teori om kreativitet og flow koblet op på æstetiske læreprocesser og empati.
Empiri er indsamlet gennem et samskabende aktionsforskningsprojekt båret af sensory etnography, hvor jeg som forsker deltog aktivt i to interventioner med en skuespiller, der sammen med pædagogerne i to forskellige dagtilbud gennemførte dramapædagogiske forløb. Jeg har fastholdt de to forløb gennem video og har optaget refleksioner med

kunstnere og pædagoger. Derudover har jeg arbejdet med snablog, logbogsnoter og interview, samt en afsluttende æstetisk bearbejdning af erfaringerne fra forløbet hos pædagogerne gennem brug af statuedrama. Dette for at få nogle kropslige og følelsesmæssige detaljer med, der ikke på samme måde kan indfanges ved hjælp af et mundtligt interview.

Nøkkelord: Empati, kreativitet, rolleleg

Referencer:

Csikszentmihalyi, M. (1996). *Creativity. Flow and the Psykologi of Discovery and Invention.* Harper Collins Publisher.
Hofmann, M., Bundgaard, J., Sørensen, M., Rasmussen, A. R., Henriksen, M. (2022). Pædagogens rolle i legen. I L. G. Hammershøj (Red.), *Legekunst. Leg, dannelse, kunst og kultur i dagtilbud* (s. 71 – 89). Samfundslitteratur.
Hooge, J., Vanghøj, D., Rasmussen, A. R., & Henriksen, M. (2022). Improvisation og leg med æstetiske formsprog. I L. G. Hammershøj (Red.), *Legekunst. Leg, dannelse, kunst og kultur i dagtilbud* (s. 127 - 143). Samfundslitteratur.
Sawyer, K. R. (2017). *Group Genius: The Creative Power of Collaboration*. Basic Books.
Öhman, M. (1998). *Empati gennem leg og sprog.* Forlaget Børn & Unge.

Om formidleren:

Alette Raft Rasmussen er MA i drama- og teaterpædagogik fra Aarhus Universitet, Lektor på Pædagoguddannelsen ved Københavns Professionshøjskole og underviser med fokus på leg, kreativitet, æstetiske processer og drama. Har i perioden 2019 – 2023 deltaget som forsker i det landsdækkende løft, LegeKunst, for de 0 – 6 årige med fokus på pædagogens professionsdannelse og improvisation som forholdelsesmåde.

C: Kunstnerisk forskning som lydhørt samspill et bokprosjekt om sympoetisk kunstpedagogikk for og med barnehagebarn

Vitenskaplig paper

Lise Hovik, Professor i drama, Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning og OsloMet - storbyuniversitet

Med utgangspunkt i et pågående bok-prosjekt «Lydhørt Samspill», presenterer jeg et kunstnerisk forskningsprosjekt gjennom bilder og skrift på en pptx. I bokprosjektet møtes foto og tekst i et mer materielt uttrykk og format, som i seg selv kan sies å utgjøre et kunstnerisk forskningsprosjekt. *Hvordan skal man forstå forholdet mellom det kunstneriske forskningsprosjektet og formidlingen av det?*

Det aktuelle prosjektet som boka henter sitt materiale fra, undersøker lydhørt samspill i form av kunstverksteder med kunstnere, barn, pedagoger og forskere på et bestemt sted i en by, i Kongsgården barnehage i Trondheim. Fotografering, videofilm og lydopptak har vært viktige dokumentasjonsformer i prosjektet, og det finnes et rikt forskningsmateriale. Mye ligger allerede offentlig tilgjengelig i form av en nettside og en podcastserie. Men hvordan kan slik dokumentasjon bli noe mer enn illustrasjoner til en refleksjonsprosess formidlet i et skriftlig format? Hvis man skal ta det performative forskningsparadigmet på alvor, skal kunstnerisk forskning kunne formidles i form av kunst, det vil si med andre språk enn skriftspråk. Som forskere (og undervisere) møter vi allikevel behovet for å formidle kunstnerisk forskning i form av vitenskapelige artikler, forelesninger og konferansebidrag. Dette byr på en rekke utfordringer: Hvordan kan man ivareta høyst levende, utøvende og flyktige sanselige erfaringer fra teater, musikk og dans med levende og bevegelige barn? Hvordan kan lyd, lukt og taktile kvaliteter komme til uttrykk? Hvordan formidle affekter, empati eller fornemmelser? Hvordan lytte til stedets kvaliteter og inkludere temporære naturfenomener? Og ikke minst: Hvordan fungerer fotografi og skriftspråk som performative agenter i formidlingen av disse erfaringene?

Nøkkelord: Kunstnerisk forskning, lydhørt samspill, kunstpedagogikk for barnehagebarn

Referanser:

Djupvik, Hopperstad og Hovik, L. (2022) *Prosjekt på gang. Kunstpedagogisk prosjektarbeid i barnehagen*. Fagbokforlaget.
Hovik, L. (2022) From interactivity to intra-activity in performing arts for children. *Teatervitenskapelige Studier* 6/2022,37–48
Hovik, L. (2021) *Kunst for småbarn.* *KoreDas Jubileumsskrift.*
Hovik L. & Perez E. (2020). Baby Becomings. Towards a Dramaturgy of Sympoietic Worlding. *Nordic Theatre Studies*. Vol. 32, No 2. Theatre and the Anthropocen (under publikasjon).
Hovik L. & Henning A. H. (2019). Lydhørt Samspill. Oppmerksomhet på lyd ved bruk av ReMida-materialer med de aller minste i barnehagen. *DRAMA – Nordisk dramapedagogisk tidsskrift* nr.1. Tema: Drama og teater med de aller yngste (s. 28-35).

Om formidlerne:

Lise Hovik (f. 1962) er dramapedagog og arbeider som professor i drama og teater ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning, og som professor 2 ved OsloMet, Institutt for estetiske fag. Hun er kunstnerisk leder for Teater Fot og forskningsleder for Lydhør LekeKunst. Hun har laget en rekke forestillinger for de yngste barna og skrevet mye om kunst for og med barn. Som forsker har hun beveget seg i retning av posthumanistiske og økologiske perspektiver på kunst, og arbeider for tiden med boka Lydhørt Samspill – om sympoetisk kunstpedagogikk med barnehagebarn.
lisehovi@oslomet.no

Track 15: Utforsk. Rom: PA329

Chair: Sara Birgitte Øfsti Nesje

Presentasjon av artikler med norske og kinesiske perspektiv på drama og anvendt teater

Professor Tor-Helge Allern og Ph.d. student Sisi Zheng

Tidsskriftet Applied Theatre Research har i sitt andre nummer i 2022 publisert seks artikler og ett intervju basert på samarbeidsprosjektet UTFORSK, med Shanghai Theatre Academy og HVL som partnere. Samarbeidet har dreid seg om utveksling, læreplanutvikling og forskningssamarbeid. Det har vært gjennomført tre symposier i Bergen og Shanghai, og de er utgangspunktet for flere av artiklene. Artiklene diskuterer muligheter for drama og teater i kinesisk skole på bakgrunn av kinesisk kulturhistorie og åpninger for estetiske fag i nye læreplaner, ulike forståelser av drama/teater og begrepsbruk på feltet, hvordan sentrale begrep og oversettelse av dem til kinesisk kan knyttes til ulike posisjoner, drama i norsk historie fra norrøn kultur til de siste tiårenes reformer, og til konkrete eksempler på bruk av drama i skole og barnehage.

I tillegg inneholder dette spesialnummeret et intervju med den kinesiske dramatikeren og pioneren i kinesisk dramapedagogikk, Li Yingning. Historien til Li og hennes nære familie tangerer sentrale områder i moderne kinesisk historie, fra foreldrenes aktive deltaking i den kinesiske revolusjonen, etableringen av folkerepublikken, kulturrevolusjonen, og markedsøkonomiens innvirkning Lis egen praksis innen teater.

Professor Tor-Helge Allern, Ph.d. student Sisi Zheng og professor emeritus Stig A. Eriksson fra HVL presenterer bakgrunnen for samarbeidet mellom Shanghai Theatre Academy og HVL, som nå har resultert i publiseringen av dette spesialnummert.

Track 16: Workshop 4. Rom: Black box, P32 (en time) Chair: Stine N Ellinggard

Trene på uenighetsfellesskapet

Ellinggard, S.N, Universitetslektor, OsloMet, institutt for estetiske fag

Songe-Møller, A.S, Dosent emerita, Universitetet i Stavanger

Vi ønsker å gjennomføre en praktisk workshop hvor vi utforsker Augusto Boal`s De undertryktes teater (DUT) sine metoder og teknikker i møte med Lars Laird Iversens perspektiver på uenighetsfellesskapet.
I arbeidet med å realisere undervisningspraksis og metodikk for det tverrfaglige temaet demokrati og medborgerskap på ungdomstrinnet, kan DUT være en metodisk inngang. Et demokrati innebærer, ifølge Iversen, ulike utfordringer og problemer som løses i et uenighetsfellesskap basert på det han kaller gruppesolidaritet. Iversen beskriver et ideelt uenighetsfellesskap som «en gruppe mennesker med ulike meninger, som er i en felles prosess for å løse et problem eller en utfordring» (Iversen, 2014, s. 12). Gjennom dialog/diskusjon, å våge å være uenig, kan man få innsikt i hverandres erfaringer og verdensbilder.
Workshopen har som mål å gi innspill på hvordan vi som dramapedagoger og lærere kan anvende teaterteknikker fra (DUT) når vi skal legge til rette for dialog/diskusjon hvor vi kan våge å være uenig og få innsikt i hverandres erfaringer og verdensbilder i klasserommet.
Workshopen er en del av et større undervisningsforløp tilpasset ungdomsskolen, og kan leses i sin helhet i boken 'Performative innganger til undervisning' med utgivelse August 2023, Universitetsforlaget.

Nøkkelord**:** Demokrati & Medborgerskap, uenighetsfellesskap, de undertryktes teater (DUT)

Om kursholderne:

Stine N. Ellinggard er universitetslektor ved OsloMet – storbyuniversitet, fakultet for teknologi, kunst og design, institutt for estetiske fag med emneansvar for PPU utdanningen i drama og teater. Ellinggard arbeider med anvendt teater, dramapedagogikk, skoleutvikling og drama som læringsform i grunnskolen. Stine er medredaktør og medforfatter av boken Performative innganger til undervisning – perspektiver på skapende læring med tverrfaglig læring (2023). Hun er tilknyttet forskergruppen 'Utdanning og samfunn' og 'Art and Society'. Hun har tidligere jobbet ved dramalinjen i videregående skole og ved Universitetet i Stavanger. Ellinggard sine

forskningsinteresser er lærerrollen i et utdanningsløp, forumteater i et mangfoldsperspektiv, dramapedagogikk, performativitet, viewpoints, etnoteater og anvendt teater.

Anna S. Songe-Møller er dosent emerita i drama ved Universitetet i Stavanger og er blant annet medforfatter til boken Ibsen og Holberg i skolen. Et møte med dramatikk, drama og estetiske læringsformer (2007)., Narrativ identitet - Drama- og teaterpedagogisk praksis i interkulturell kontekst (2016), Drama, teater og demokrati, Antologi II I kultur og samfunn (2017) og Performative innganger til undervisning – perspektiver på skapende læring med tverrfaglig læring (2023). Hun har vært engasjert i og utviklet samarbeid mellom UiS og An-Najah University i Nablus, Palestina. Underviste i 2006 ved Bagamoyo College of Art i Tanzania in acting and directing. Songe-Møller sine forskningsinteresser omfatter blant annet anvendt teater – forumteater, kommunikasjon og dramapedagogikk.

Track 17: Workshop 5. Room: Prøvesal 1, P32 (one hour)

Chair: Christine Helland

Let's find up our strength and build up a superhero character

Ullariikka Koskela

"Some people only ask others to do something. I believe that, why should I wait for someone else? Why don't I take a step and move forward?" Malala Yousafzai's quote is the keyword and the inspiration. How can we get courage to take a step and act?

In this workshop participants will explore how everything effects everything. How all the humans are inspiration to others.
Through acting exercises, we will explore how we are all attached to one another and are powerful and ready to take a step. Together we are strong. In this compact 60-minute workshop we will search for our inner call - what is it I would like to take a step on right now? And what good will I do with it? From these observations participants will create a superhero characters. These superhero characters are brave and can act if the "normal me" is too afraid. Methods used are improvisation, embodiment, movement, imagination, group exercises.
Workshop, participants max 20.

About the workshop leader:

Ullariikka Koskela
Actor, Drama teacher

Born 1974
Education: Actor, Arts Educational School of Acting, London UK 1996-1999

Master of Arts Theatre Academy of Finland Department of Theatre Pedagogy 2005-2008

Career:
Actor: Kuopio City Theatre, Finland 1999-2002
Freelance actor, theatre, tv and film work 2002-
Laajasalo folk high school (Folkhögskolan) 2009-
Founder of the Acting department

Tuesday 8th of August 1215-1315 Lunch, P46/Foaje

Lunch, Surprise delight, book table and organization table

Tuesday 8th of August 1330 – 1445

Parallel sessions 4

Track 18: Spill, isolasjon, digital. Rom: Apollo

Chair: Grete S. Meyer

A: Låne pust – utvikling av samskapende performance i pandemiens isolasjon

Vitenskapelig paper

Ruth Hol Mjanger, førstelektor i drama, NLA Høgskolen

Da samfunnet stengte ned våren 2020, satte krav til avstand og isolasjon en begrensing for kunstnerduoen Frantzsen&Mjanger's mulighet til å fortsette å samskape performance sammen med publikum. Pust hadde siden 2017 vært omdreiingspunktet i arbeidene, ved å skape og samhandle med glassobjekter kalt «Avtrykk av pust». De unike skulpturene fanger dialogen mellom mennesket som blåser i et anfang glass og glassets respons på den pusten. Glassets raske overgang fra flytende og varmt til kaldt og hardt glass gjør det mulig å bevare det øyeblikket.
De ønsket ikke å gå digitalt, så spørsmålet ble: Hvordan en kan utvikle et kunstverk som er fysisk tilgjengelig for publikum og som legger til rette for performativ samskaping når kunstneren ikke er tilstede? Resultatet ble verkserien «Låne pust», som undersøker pustens form og hvordan det usynlige fellesskapet vi deler gjennom luften kan bli synlig. Serien ble skapt gjennom et kolloborativt, kunstnerisk utviklingsarbeid mellom Maria Almås

Frantzsen (visuell kunst/glass) og Mjanger (drama/teater), der utforsking av materialet glass i samhandling med mennesker var sentral. Et annet viktig element var utprøving av ordenes kraft til å skape handling, gjennom utvikling av auditive og skriftlige performance-instruksjoner. I det tverrfaglige samarbeidet, hentet Mjanger inspirasjon fra drama- og teaterpedagogikk (involvering, utforsking av objekter), samskaping (Tetlie, 2017), performative og kolloborative forskningsmetoder (Østern et. al., 2021; Lyngstad og Thorkildsen, 2018) og fra tidligere og nåværende performanceutøvere (Fluxus-bevegelsen, Kurt Johannesen). Gjennom bilder, film og objekter presenteres utviklingen av verksserien, fra oppstart i undervisning av lærerstudenter, til utlån på folkebibliotek og til privatpersoner, og videre til konferanser, gallerier og museumsutstillinger nasjonalt og internasjonalt. https://www.frantzsenmjanger.com/lane-pust-serie-1/

Nøkkelord:, performance, samskaping, kunstnerisk utviklingsarbeid

Referanser:

Lyngstad, M.B., & Thorkildsen, K. (2018). Å forske med kunsten kollaborativt i en fortellerforestillingsproduksjon. *Journal for Research in Arts and Sports Education*, 2(1), 53–71. https://doi.org/10.23865/jased.v2.966

Tetlie, O. (2017). Dramaforløp og samskaping – demokratisk deltakelse i museal formidling. Sæbø, Eriksson & Allern (Red.), *Drama, teater og demokrati : om undervisning i barnehage, skole, museum og høyere utdanning* (s. 13-30). Bergen: Fagbokforlaget.

Østern, T. P., Jusslin, S., Nødtvedt Knudsen, K., Maapalo, P., & Bjørkøy, I. (2021). A performative paradigm for post-qualitative inquiry. *Qualitative Research*, 0(0). https://doi.org/10.1177/14687941211027444

Om formidleren:

Ruth Hol Mjanger er førstelektor i drama ved NLA Høgskolen i Bergen, med dramautdanning fra Høgskolen i Agder og Høgskolen i Bergen. Gjennom hennes tredelte kompetanse som lærer, kunstner og forsker arbeider hun ofte i tverrfaglige og relasjonelle samarbeid som utforsker sammenhenger mellom performativitet og eksistensielle spørsmål. Siden 2011 har Mjanger ledet NLA's samarbeidsprosjekter om utvikling av lærerutdanninger i Nepal, bl.a. ved bruk av estetiske læringsformer. Kunstnerduoen Frantzsen&Mjanger har gitt en stabil og forløsende ramme for hennes kunstneriske utviklingsarbeid, og åpnet for visningsarenaer innen det visuelle feltet.

B: Hvor kunstige kan vi bli? Samskaping ved bruk av kunstig intelligens (KI) og virtuell virkelighet (VR)

Utvikling gjennom praksis

Universitetslektor i visuelle fag, Tor Jørund Føreland Pedersen. Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultetet for kunstfag. Universitetet i Agder.

Førsteamanuensis i sceniske fag, Siri Ingul. Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultetet for kunstfag. Universitetet i Agder.

Det er med enorm fart kunstig intelligens (KI) har inntatt samfunnet generelt og kunstfagene spesielt det siste året. Digital kunst og kunstformidling er inne i en periode med stor utvikling. Samtidig som KI brer om seg, utvikles forskjellige varianter av alternative virkeligheter seg som virtuell virkelighet (VR), augmentert virkelighet (AR) og blandede virkeligheter (MR). Vi ønsker å delta på en informert måte i den pågående debatten som vi oppfatter som svært vesentlig for vår samtid, våre liv og våre fag. Vi har derfor i løpet av våren arrangert åpne, tverrfaglige workshoper for våre studenter på Institutt for sceniske og visuelle fag ved UiA, hvor vi benyttet KI og VR som verktøy på jakt etter *om, og i så fall hvordan,* vi kunne utvikle mindre visuelle, performative uttrykk. I denne presentasjonen deler vi erfaringer, oppdagelser, innsigelser og motsigelser fra arbeidet som plasserer seg i en a/r/tografisk utforsking. Vi vil også se til Posthumanismen for å utvide refleksjonsrommet som kommer frem i møtet med VR/KI. Synes du det praktiske arbeidet virker spennende, tilbyr vi også en lavterskel innføring / utforskning av de digitale verktøyene i form av en workshop. Se programmet for nærmere informasjon.

Nøkkelord: Samskaping, performativ digital kunst, AI /VR

Om formidlerne:

Siri Ingul er førsteamanuensis i teater ved Institutt for sceniske og visuelle fag på Universitetet i Agder. Hennes hovedinteressefelt er skuespillerens skapende, fortolkende og formidlende arbeid innen både fysiske og tekstlige sceniske uttrykk. Mangeårig bakgrunn som skuespiller i Norge og England inkluderer mye internasjonalt samarbeid og ekstensiv turnevirksomhet. Den utøvende virksomheten er nå hovedsakelig omsatt til en bred undervisningspraksis både i teaterfag ved BA Samtidsteater ved UiA men har også omfattet tverrfaglig undervisning for eksempel i BLU og GLU. I denne sammenheng er fokuset snudd mot det performative potensialet i digitalt arbeid.

Jørund Føreland Pedersen, universitetslektor ved visuelle og sceniske fag, fakultet for kunstfag, Universitetet i Agder. Fotografi, utforsking av teknologi og digital bildeskaping. Gjennom en tiårsperiode (2009-2019) har Føreland Pedersen fotografisk utforsket konsertarenaen som en kollektiv praksis. Flere fotoprosjekter fra Nord-Korea, med et

opprinnelig utgangspunkt i den nordkoreanske skolens kunstskapende prosesser i utdanningen. Interessert i krysningspunktet mellom fotografisk iscenesettelse og dokumentering. Utforsking av mulighetsrommet som oppstår når nye teknologier blir introdusert til det visuelle kunstfeltet.

C: Betydningen av et trygt læringsmiljø som grunnlag for å delta i forumspill for videreutdanningsstudenter innen psykisk helsearbeid

Vitenskapelig paper

Ingrid Femdal, førsteamanuensis, Høgskolen i Østfold

Medforfatter Eva Bjørg Antonsen, førstelektor, Høgskolen i Østfold

Medforfatter Margret Lepp, professor, Høgskolen i Østfold

Problemstilling: Hvilke oppfatninger har studenter ved videreutdanning i psykisk helsearbeid av oppvarmingsøvelser som grunnlag for å delta i forumspill?
Teori: Det forventes at studenter ved videreutdanning i psykisk helsearbeid skal bli bevisste og reflekterte yrkesutøvere som kan håndtere komplekse situasjoner. Tradisjonelt har studenter ved videreutdanning i psykisk helsearbeid reflektert over egne og hverandres praksiserfaring gjennom dialog. Dramapedagogikk er en annen måte å reflektere over praksiserfaringer på.
I workshopen presenterte studentene seg, gjennomgikk forventningene sine til workshopen og deltok på ulike oppvarmingsøvelser, før de skulle delta i forumspill. I oppvarmingsøvelsene delte de historien ved navnet sitt, og de deltok i en øvelse der de skulle bytte stol etter instruksjon fra dramapedagogen. I siste oppvarmingsøvelse fikk de i oppgave å fortelle hverandre sin livshistorie på ett minutt. Etter hver øvelse var det erfaringsutveksling og refleksjon knyttet til praksis i psykisk helsearbeid.
Metode: Studien bygger på en feltstudie fra en workshop for studenter ved videreutdanning i psykisk helsearbeid og på fokusgruppeintervjuer av seks deltakere. Studien har en fenomenografisk tilnærming.
Resultater: Studentene var delt i synet på å skulle delta i forumspill, og hadde svært ulike forventninger til workshopen. Allerede under de første oppvarmingsøvelsene var det latter og aktiv deltakelse i aktivitetene dramapedagogen instruerte dem i. Uttalelsene viste at vennlighet fra medstudenter var viktig for å oppleve trygghet. Det å være til stede i øyeblikket var av stor vesentlig i oppvarmingsøvelsene. , og kunne komme til uttrykk gjennom hvordan de lyttet til medstudentene sine. Resultatene viser at oppvarmingsøvelser

bidro til å etablere et positivt læringsmiljø, samtidig som studentene ble engasjert i øvelsene. Studien viser at oppvarmingsøvelsene bidro til å skape et trygt læringsmiljø og engasjement i læringen. Dette er av stor betydning for at studentene var villige til å delta i forumspill senere i workshopen.

Nøkkelord: Psykisk helsearbeid, dramapedagogikk, praksiserfaringer

Referanser:

Antonsen E B, Femdal I & Lepp M. (2017). Dramapedagogikk med fokus på forumspill i psykisk helsearbeid. Sykepleierstudenters refleksjoner over praksiserfaringer (Drama theatre focusing on forum plays in mental health services). *Tidsskrift for psykisk helsearbeid*, 2 (14):121–133. Doi: 10.18261/issn.1504-3010-2017-02-04

Burton, B., Femdal, I, Antonsen, E.B., and Lepp, M. (2022). *The tranformative impact of drama and forum theater in health care education*. In: Ross W. Prior, Mitchell Kossak, and Teresa A. Fisher. Applied Arts and Health: Building Bridges Across Arts, Therapy, Health, Education and Community

Femdal I, Antonsen E B & Lepp M. (2017). Studenters praksisrefleksjon med dramapedagogikk. «Det er noe annet å reflektere gjennom å gjøre enn å snakke om det». (Students' reflections on drama plays. «It is something else to reflect by doing than by talking»). *Nordisk Sygeplejeforskning*. 2 (7):153-166. Doi: 10.18261/ISSN.1892-2686-2017-02-06

Femdal, I., Antonsen, E.B., Burton, B, og Lepp, M. (2021). Building a learning environment in mental healthcare education through warm-up Exercise. *Nordic journal of Arts, Culture and Health*, vol 3, nr 1-2

Om formidlerne/medforfatterne:

Ingrid Femdal: Er psykiatrisk sykepleier og førsteamanuensis ved Høgskolen i Østfold. Femdal er leder av forskningsgruppen Veiledning i utdanning og profesjon. Hun har arbeidet 25 år med høyere utdanning, og er bl.a. opptatt av hvordan studenter kan lære av praksiserfaringene sine. Har deltatt på workshops med dramapedagogikk for ulike studentgrupper og med kollegaer i høgskolen. Har forsket på bruk av dramapedagogikk og refleksjon over praksiserfaringer for sykepleierstudenter mens de er i praksis innen psykisk helsearbeid, og for yrkesutøvere innen helse-, sosial- og velferdsfag som tar videreutdanning i psykisk helsearbeid.

Eva Bjørg Antonsen: Er psykiatrisk sykepleier og førstelektor ved Høgskolen i Østfold. Antonsen og er emneansvarlig for emne i psykisk helsearbeid bachelor sykepleie. Hun har deltatt på workshops med dramapedagogikk for ulike studentgrupper og med kollegaer i høgskolen og har forsket på bruk av dramapedagogikk og refleksjon over praksiserfaringer

for sykepleierstudenter mens de er i praksis innen psykisk helsearbeid, og for yrkesutøvere innen helse-, sosial- og velferdsfag som tar videreutdanning i psykisk helsearbeid.

Margret Lepp is registered nurse, registered nurse teacher, drama teacher, holds a PhD and is professor at Høgskolen i Østfold. She has published numerous original articles, books and chapters of books. Her field of research is mainly learning, educational drama, competency development, internationalization, and conflict management. She has used drama internationally as a teacher, researcher and consultant involving students, academics, patients, nurses and other health care professionals. She was a member of the International DRACON team exploring the relationship between drama and conflict transformation. She is adjunct professor at Griffith University, Australia and at the UGM, Yogyakarta in Indonesia.

Track 19: Performativitet og undervisning. Rom: Athene — Chair: Ingvild Birkeland

A: Mellom entre og sorti – dramaturgisk didaktikk i klasserommet — Vitenskapelig paper

Kristin Helstad, professor, OsloMet, Institutt for grunnskole- og faglærerutdanning

Per Arne Øiestad, lektor, Hartvig Nissens skole

Undervisning består av komplekse handlinger der lærere leder læringsprosesser og kontinuerlig må balansere ulike hensyn opp mot hverandre. Å tenke som en dramaturg kan bidra til å bevisstgjøre og profesjonalisere det didaktiske arbeidet i klasserommet. I dette bidraget undersøker vi hva dramaturgisk didaktikk kan innebære, og vi ser nærmere på hvordan dramaturgiske begreper og verktøy kan stimulere og utvikle lærerens iscenesettelse av undervisning. Bidraget er primært teoretisk og har til hensikt å stimulere til nye forståelser av didaktikk og didaktisk arbeid i klasserommet. Vi kopler et læringsperspektiv på undervisning med et dramaturgisk perspektiv, og drøfter drama- og teaterfaglige bidrag til en pedagogisk forståelse. Til grunn ligger en praksisrettet forskningstilnærming, der en lærer i drama og teaterfag i videregående skole har samarbeidet med en skoleforsker om å utvikle begreper og teoritilfang. Vi illustrerer tenkningen i form av et dramaturgisk forløp over fire faser; etableringsfasen, tilegnelsesfasen, utprøvingsfasen og etableringsfasen, der begrepene entré og sorti rammer inn en begynnelse og en slutt i et undervisningsforløp. Dramaturgisk didaktikk forstås som virksomme handlinger som blir satt i spill i dette mellomrommet. I et dramaturgisk forløp tilrettelegger læreren for læring i klassefellesskapet, og der elevene over tid får bryne seg på både faglig og relasjonelt

arbeid. Ved å hente inspirasjon fra regissørens arbeid i teatret, viser vi at en dramaturgisk tenkemåte kan ha sterk forklaringskraft for lærerarbeidet i klasserommet.

Nøkkelord: Dramaturgisk didaktikk; undervisningsforløp, praksisrettet forskning

Referanser:

Bakke, J. O. (2019). Skriveforløpets dramaturgi: Å iscenesette et skriveoppdrag. En kvalitativ studie av skriveundervisning i norsk, samfunnsfag og naturfag på 7. trinn, gjennomført i Normprosjektet. [Doktorgradsavhandling, Universitetet i Sørøst-Norge].
Cochran-Smith, M. & Lytle, S. L. (2015). Inquiry as Stance: Practitioner Research for the Next Generation. Teacher College Press.
Helstad, K. & Øiestad, P. A. (2021). Mellom entré og sorti – dramaturgisk didaktikk i klasserommet. Journal for Research in Arts and Sports Education. Vol. 5.
Helstad, K. & Øiestad, P. A. (2022). Læreren som regissør. Ledelse og læring i klasserommet.
Cappelen Damm Akademisk.

Om formidlerne:

Kristin Helstad – professor i pedagogikk, norskdidaktiker og dramapedagog. Undervist i drama i grunnskolen og holdt en rekke kurs for lærere i dramapedagogikk i kombinasjon med norskfaget og tverrfaglige emner. Helstad bruker drama som metode i undervisning i lærerutdanning og skolelederutdanning. Hun er forfatter av flere artikler og bøker der dramapedagogiske innfallsvinkler er sentralt.

Per Arne Øiestad – lektor i drama og teater, regissør og forfatter av læreverk i musikk, dans og drama. Han er medforfatter av artikler og bøker om dramapedagogiske innfallsvinkler til undervisning i høyere utdanning, og han har undervist i drama og teater i grunnskole og videregående skole i en årrekke. Øiestad har hatt regi og vært kunstnerisk ansvarlig for en rekke teateroppsetninger både i og utenfor skolen. Øiestad er også musiker, bildekunstner, dramatiker og barnebokforfatter.

B: Dramaelementer i tung teoriundervisning

Utvikling gjennom praksis

Anne Winther Jensen, lektor, ph.d.; University College Absalon

Præsentationen omhandler udvikling af teoretisk tung undervisning ved hjælp af dramaelementer på Pædagoguddannelsen (Bachelor-niveau), Roskilde, Danmark. Undervisningsindholdet er ”Videnskabsteori og metode”, et stofområde der for mange studerende virker abstrakt og relativt uvedkommende.
Udfordringen er i den konkrete undervisning derudover, at de studerende er sammensat på nye hold og derfor ikke kender hinanden og dermed ikke er trygge ved hinanden. Hertil kommer at undervisningsmodulet kun er på 6 uger.

Der er ikke tradition for i særlig grad at kombinere almindelig teoriundervisning med de praktisk-musiske fag, der som hovedregel har deres egne afgrænsede undervisningsrum. Men i dramaprocesser kombineres den æstetiske læringsmåde med kropslighed, og kropsligt forankret læring er i følge den danske hjerneforsker Kjeld Fredens formentlig fremmende for læring. Med en dramapædagogisk tilgang tilbydes de studerende derfor på flere måder nye læringstilgange i forhold til stoffet.
Over nogle semestre har jeg derfor udviklet – og udvikler på - den ellers udelukkende teoretiske undervisning ved at inddrage dramaelementer. Det er drama som redskab og undersøgelsesmetode og ikke som et teaterfagligt udgangspunkt. Kombinationen af teori og kropslighed tænker jeg som eksemplarisk, jf. Wolfgang Klafki, i forhold til de studerendes kommende praksis med børn på skole-fritidsområdet.
Udviklingen har vægtet tryghedsskabende rammesætning, øvelser med fokus på kinæstetisk empati og kinæstetisk respons. Førstnævnte på grund af de studerendes i mange tilfælde egen usikkerhed på fysiske øvelser og hinanden, sidstnævnte på grund af vigtigheden af især som pædagog at kunne indleve sig i og respondere adækvat på børn og voksnes kropslige signaler.

Nøkkelord: Kropslig forankring, teoriundervisning, kinæstetisk sans

Om formidleren:

Jeg er Cand. Pæd. i didaktik (dansk) og ph.d. og er nu ved at gennemføre en ekstra uddannelse på masterniveau i Teater og Performancepædagogik, ACT-FACT, mhp. at kvalificere både min daglige undervisning og mit forskningsarbejde. Uddannelsen er både praktisk og teoretisk, og jeg er særlig optaget af scenisk historiefortælling. Tidligere har jeg taget noget uddannelse i dramapædagogik og har over nogle år været optaget af at inddrage dramaelementer og narrativitet i min undervisning. Derudover har jeg i nogle år spillet improteater.

C: Performative anslag mod bacheloropgaven– at forske i krydsfeltet mellem praksis, teori og samtidsteater.

Vitenskapelig paper

Førstelektor i Teater Ida Fugli

Førsteamanuensis i Teater Kristian Nødtvedt Knudsen

Professor i Teater Jeppe Kristensen

Det videnskabelige paper tager sit afsæt i en igangværende studie, som er relateret til 6. semester på bacheloruddannelsen i Samtidsteater ved Universitetet i Agder. Hensigten med studien er at undersøge, hvordan vi som faglærere kan bygge bro mellem bacheloropgavens kunstneriske og teoretiske perspektiver. Vi positionerer os selv og studenterne i et performativt forskningsparadigme (Hasemann, 2006; Østern & Knudsen, 2019) og vi stiller følgende forskningsspørgsmål; hvordan kan studenter i samtidsteater få redskaber til at deltage i og forske med kunstneriske processer?

Baggrunden for projektet er, at vi som faglærere har indtryk af, at studenterne har udfordringer med at på den ene side imødekomme de akademiske krav som stilles til bacheloropgaver på et institutionelt niveau og på den anden side skrive bacheloropgaver som er relevante for den praksis de selv er en del af. I studien forsøger vi at udvikle en anden tilgang til arbejdet med bacheloropgaven, som ikke først og fremmest handler om at i give studenterne en indføring i videnskabsteori og kvalitative eller kvantitative forskningsmetodiske perspektiver, men som fokuserer på strategier eller tankesæt som ser det skriftlige og kunstneriske arbejde, som dele af den samme kreative og undersøgende proces. En del af dette arbejde indebærer at vi implementerer *brobyggerbegreber* i løbet af semesteret, som for eksempel; *performativet* (Kjølner, 2007), *koncept* (Osborne, 2016) og *bærekræft* og *økologi* (Beer, T, 2021).

Nøkkelord: Samtidsteateruddannelse, Performativ forskning, Drama- og teaterfagdidaktik.

Referencer:

Beer, T. (2021). *Ecoscenography. An Introduction to Ecological Design for Performance*. Palgrave Macmillan.

Haseman, B. (2006). A Manifesto for Performative Research. Media International Australia, 118(1), 98–106. https://doi.org/10.1177/1329878X0611800113

Kjølner, T. (2007). Teatralitet og performativitet: to sider af samme sag – næsten?. *Peripeti*, *4*(7), 7–36. https://doi.org/10.7146/peri.v4i7.107627

Osborne, P. (2016). *Contemporary art is post-conceptual art*. [Public lecture.] Fondazione

Antonio Ratti, Villa Sucota, Como, 9 July 2010. http://maxryynanen.net/wp-content/uploads/2016/06/Osborne-Contemporary-art-is-post-conceptual-art.pdf

Østern, A.L. & Knudsen, K.N. (Red.). (2019). *Performative Approaches in Arts Education. Artful Teaching, Learning and Research*. Routledge.

Om formidlerne:

Ida Fugli er førstelektor i teater på Institutt for sceniske og visuelle fag, Universitetet i Agder, og underviser på bachelor i samtidsteater. Hun er regissør, dramatiker og kunstnerisk leder for performance-plattformen Flux Manøver, og knytter sitt kunstneriske virke opp mot undervisningsområdene: teaterproduksjon, skuespillerteknikk, devising og kunsterisk utviklingsarbeid. Fugli jobber for tiden med prosjekter tilknyttet Dramatikkens Hus, og stykket hennes «Adrasteia» er en av tekstene som er plukket ut til å bli presentert på «Kortlista» under Norsk Dramatikkfestival i 2023.

Kristian Nødtvedt Knudsen er Førsteamanuensis i Teater ved Institut for Visuelle og Sceniske fag ved UiA og er studieprogramleder for Master i Kunstfag. Knudsens forskningsinteresser omhandler performativ forskning, praksisbaseret forskning og kunstfagdidaktik. Kristian har været hovedredaktør for Tidskriftet JASEd – Journal for Research in Arts and Sport in Education og er medredaktør på bøgerne *Performative approaches in Arts Education. Artful teaching, learning and research* (Routledge, 2019) og *Kunsten betydning? Utvidede perspektiver på kunst og barn & unge* (Cappelen Damm Akademisk, 2022).

Jeppe Kristensen er uddannet ved dramaturgi, Aarhus universitet, for snart tyve år siden. Jeg fik ret hurtigt efter min uddannelse arbejde på Det Kongelige Teater i København, for senere at drive teaterduoen Fix&Foxy sammen med Tue Biering. Kristensen arbejder nu som professor i samtidsteater ved Universitetet i Agder. Hans hovedinteresse dengang som nu er egentlig bare at se TV og han har altid følt sig fremmed overfor teatertraditioner. Hans arbejde som kunstner og underviser har hovedsageligt drejet sig om at undersøge live- og kollektive former som kan få os til at forstå og forholde os til vores samfund og kultur.

Track 20: Theatre in society. Room: PA318

Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: "It really connects to everyone". Empowerment through participation in Skrekkur, a youth theatre-based competition in Reykjavík.

Academic paper

Jóna Guðrún Jónsdóttir / presenter(s) Adjunct lecturer in Drama and Theatre Education, University of Iceland

Dr. Rannveig Björk Thorkelsdóttir /presenter(s) Associate Professor in Drama and Theatre Education, University of Iceland

It is clear that studying art subjects and participating in youth theatre production improves our understanding of the world and can transform a dominant ideology (Fleming, 2012). In many respects, the arts can serve as agents for change since their materials are subject to

constant modification (Thorkelsdóttir, 2022). The ideology of art subjects brings us enhanced knowledge, experience and understanding of the world we inhabit. Besides, art creation engenders inner happiness as well as sharpening our democratic awareness and critical thought. The aim of this paper is to contribute to an improved understanding of art teaching and consider the impact participation in a project such as Skrekkur, a youth school-based theatre, has on young people's well-being and self-image.

The paper discusses how participation in projects such as stagefrigh a talent competition for lower secondary schools in Reykjavík, affects the well-being and self-image of young people. The research questions were 1. How does participation in Stage fright affect young people's well-being? 2) How does participation in Skrekkur affect the students' self-esteem? The research is grounded in the qualitative tradition, classified as a case study.

Keywords: Arts education, youth theatre, well-being, self-image

References:

Fleming, M. (2012). *The arts in education. An introduction to aesthetics, theory and pedagogy*. London: Routledge.
Thorkelsdóttir, R. B. (2022). 'In drama you can be anything … ': student perspectives on drama teaching and school performance in Icelandic compulsory education. *Research in Drama Education*.

About the presenters:

Jóna Guðrún Jónsdóttir, completed her teaching qualification from the University of Iceland in 2005 and an M.Ed. in Arts Education, also from the University of Iceland, in 2020. Jóna Guðrún has about 20 years of teaching experience at all school levels. She has specialized in Drama Education and the impact of drama in relation to children's learning. In her research and practice, she focuses on drama and artistic approaches to teaching and learning as well as multiculturalism.

Dr. Rannveig Björk Thorkelsdóttir, is an experienced drama teacher educator. She has extensive experience in working with collaborative and research projects, ranging from teaching and learning in higher education to working on democracy and citizenship in a pedagogical and didactical context. Rannveig is an author of reports, multiple presentations at international conferences, participation in research collaboration projects and author of editor-reviewed articles. She is an author of many books on drama. In her research and practice she focuses on drama and theatre approaches to arts education and arts-based research.

B: When words fail, worn-down objects speak

academic paper

Mari Rusi-Pyykönen, Educator, Finnish Drama/ Theatre Education Association

This presentation builds upon my artistic, practice-led PhD-research ”Born from the Moment: New departures and grasps for participatory theatre practices” (2020) at Uniarts Helsinki. The presentation is informed by my long-term work experience with vulnerable, marginalised people in different contexts, and its related ethical perspectives. In the context of process drama, my object-led work is characterized by the use of worn-down artefacts and materials available in their own habitus, both as pretexts (O’Neill 1995; Rusi-Pyykönen, 2020) and as object actors (Kantor, 1993). This presentation focuses on the outcomes of applying Sergei Eisenstein’s montage theory and Tadeusz Kantor´s conception of ”poor-objects” in process drama workshops. Montage theory proposes a technique of juxtaposing unrelated components. Perceiving their newly-found interrelations create novel meanings to said components. In my research, montage is used for combining different ideas and points-of-views to create new ad-hoc compositions, which serve the participatory processes of exploration. Working with non-human actors offers experimental installations and montage-like assemblages, and new perspectives for observing them.
Key deliverables of the presentation are 1) knowledge about the benefits of the montage-like method in process drama while working with people in vulnerable life situations, where a common language may not be found as the main source of expression and communication. 2) Contributions of the montage-like approach for enabling the participants to connect new object-led perceptions of the creative process to images, imagination, thought, associations and memories, likewise the growing kinship with ”otherness”. These elements generate to material for the multi-angled collective group process.

Key words: object-led process drama, montage theory, objects as actors

About the presenter:

Mari Rusi-Pyykönen D.A. (theatre and drama), MSc (occupational therapy), dramapedagogy, group psychotherapist, vice-president of FIDEA, The Finnish Drama/Theatre Education Association. She has a long-term experience as an educator and as a workshop group leader in the diverse field of participatory art in Finland and in international contexts. Her special interest is in group centred, object-orientated work in participatory processes. In addition, she is interested in finding out and proposing a

plausible alternative for the widespread ”instrumental paradigm” (concept, Chinyowa 2011), which means top-down working methods of participatory theatre/drama projects.

C: TIE (Theatre-In-Education)- a research project in Finland at Wasa Theatre

Academic paper

Nina Dahl-Tallgren, Doctoral student at Åbo Akademi in Vaasa, Finland

This is a presentation towards a performative pedagogy- an educational design study of three TIE programmes (Theatre-In-Education). The study was part of a research and development project at Wasa Theatre during 2020–23[1]. The project engages the audiences by encouraging them to participate in the art form of the TIE programme as multidisciplinary learning and by exploring the theme and learning objectives through collaborative meaning-making. There is a benefit of TIE, it promotes understanding of the theme and facilitates the meaning-making process when different interpretations are made collaboratively. Design research in education aims at designing new educational materials like a professional development program, which in my study is adapted to an inquiry into the learning opportunities of TIE. The study produced artistic and pedagogical principles regarding dramaturgical thinking on how the structure of an aesthetic learning process is facilitated. It produced ethical thinking and transformative performative learning: a knowledge in becoming.

Keywords: Theatre-In-Education, performative pedagogy, educational design research, aesthetic learning process

References:

Bakker, A. (2018). *Design Research in Education. A Practical Guide for Career Researchers.* New York: Routledge.

Irwin, R. L. (2013). Becoming a/r/tography. *Studies in Art Education*, 54 (3), 198-215. https://doi.org/10.1080/00393541.2013.11518894

Jackson, A. and Vine, C. (2013). *Learning through Theatre. The Changing Face of Theatre in Education. 3rd. Edition.* London and New York: Routledge.

Østern, T. P., Jusslin, S., Nødtvedt, K., Knudsen, P. M. and Bjørkøy, I. (2021). “A Performative Paradigm for Post-Qualitative Inquiry.” *Qualitative Research*: 1-18. https://doi.org/10.1177/14687941211027444

About the presenter:

Nina Dahl-Tallgren is a doctoral student at Åbo Akademi University in Vaasa, Finland. She works as a theatre teacher at Wasa Theatre in Finland. Her special field of knowledge as a teacher is within applied drama and theatre.

Track 21: Fengsel, museum og livet. Rom: PA329

Chair: Ingrid Trætteberg

A: Museum på samfunnsoppdrag: med drama og teater som verktøy

utvikling gjennom praksis

Juliane Husvik Sukkestad, formidler og stedsansvarlig ved Museene i Akershus (MiA)

«MiA er til for mennesker – i nåtid og i fremtid. Vi er samfunns- og samtidsengasjerte. Kunnskap om andres liv og vårt eget er viktig for å sette oss selv og samtiden i perspektiv. Det er i dette perspektivet vi forholder oss til historien», sier strategiplanen. Med dette har vi gitt oss selv et samfunnsoppdrag. Som dramapedagog ser jeg muligheter til å bruke mine verktøy til å være inkluderende og engasjerende og nå ulike målgrupper. Jeg ser at det er lett å nå barnefamilier og pensjonister, men at noen grupperinger faller utenfor. Jeg har gitt meg selv i oppdrag å åpne opp museet for de som sjelden får et tilbud, nemlig voksne fremmedspråklige og eldre som bor på institusjon. *Interaktivitet, konkretisering* og *gjenkjenning* kjennetegner formidlingen til begge målgruppene.

Interaktivitet åpner opp rommet for å dele. Dette er grunnlaget for å skape en trygg plattform mellom formidler og deltaker.

I begrepet *konkretisering* legger jeg både rekvisitter, men også det å skape fokus. Begge gruppene kan ha vansker for å vite hva som skal skje ut ifra ren informasjonsdeling, det er derfor grunnleggende at man er klar over hva kroppen signaliserer og hva som skal få fokus.

Som museum har man fordeler ved å være en naturlig historieforteller gjennom byggene og rommene man befinner seg i. De eldre får en umiddelbar hjemlig følelse med varme tømmervegger rundt seg, og mange av de som kommer fra andre land kjenner gjerne igjen både innredning og redskaper fra sine hjemland. Jeg bruker begrepet *reminisens*.

Nøkkelord: Interaktivitet, konkretisering, reminisens

Om formidleren:

Juliane Husvik Sukkestad, biografi:
Jeg har master i estetiske fag fra OsloMet med fordypning innen regi, maskespill, TiU og reminisensteater. Ellers har jeg studier innen tysk, musikk og sosialt entreprenørskap.
Jeg jobber i en 50% stilling som formidler og stedsansvarlig ved Skedsmo bygdemuseum.
Jeg produserer formidlingsopplegg for DKS innen kulturarv for flere av museene i MiA.

Jeg er frilans teaterinstruktør og manusforfatter for amatørteatergrupper med nedslagsfelt på Romerike. Jeg lager også egne produksjoner. Jeg sitter som nestleder i Norske Historiske Spel, som er en nasjonal paraplyorganisasjon for spel i Norge. Vi jobber kulturpolitisk inn mot kulturdepartementet og kulturdirektoratet.

B: Lek for livet Utvikling gjennom praksis

Meek, Anne, Dosent i teater, teaterinstruktør, Nord Universitet.

I dette paper presenterer jeg erfaringer fra nærmere tyve års arbeidet med drama, teater og LAIV i kulturskolen. Tittelen Lek for livet er refererer til utgangpunktet for vår didaktiske inngang til undervisning og instruksjon, nemlig sammenhengen mellom lek og teater. Denne sammenhengen er vesentlig for skape god progresjon i utvikling av spillkompetanse hos barn og unge, men også viktig for personlig utvikling så vel som evnen til og gleden ved å inngå i et større fellesskap, communitas.
Virksomheten ved Fyret har vært preget av stor variasjon både når det gjelder arbeidsformer og forestillingsformer og aktørenes profesjonalitet. Faste virksomheter er teaterskole for barn og unge i samarbeid med kulturskolen, årlige åpne forestillinger i ulike omfang og format, samt utendørs LAIV med deltakere i alle aldre.
I tillegg har vi gjennomført prosjektperioder i samarbeid med profesjonelle skuespillere og scenekunstnere og i mange år har vi hatt ulike aktiviteter for flerkulturelle grupper.
I Lek for livet vil vi sette erfaringene fra Fyret inn i en teaterpedagogisk ramme med et utvalg elementer fra Stansilavskisystemet som optikk. Vi har erfart at utvikling av spillkompetanse ikke nødvendigvis har med alder å gjøre. Men hvis det ikke har har med alder å gjøre- hva har det å gjøre med da?

Nøkkelord: Teaterpedagogikk Spillkompetanse Progresjon

Om formidleren:

Anne Meek f. 1961 er utdannet teaterinstruktør og har gjennom sin yrkeskarriere jobbet med teater for, av og med barn. Hennes profesjonelle produksjoner har vært inspirert av barns lek, og hennes metode er fundert på lek i en teaterpedagogisk optikk.

C: «Utforsking av Shakespeare's "Romeo og Julie" bak murene.» Utvikling gjennom praksis

Marianne Nødtvedt Knudsen - førsteamanuensis i drama og teater ved UiA

Astrid Koppen Mjanger - høyskolelektor i drama ved HVL

I dette framlegget vil vi presentere et Creative Europa prosjekt «Transforming Young People Using Shakespeare». Prosjektet er initiert av Universitet i Milano sammen med Puntozero teater. De to partene har over lengre tid hatt et samarbeid der studenter får følge teaterarbeid med innsatte i et av Milanos ungdomsfengsler. Deres erfaringer blir videreført i TYPUS prosjektet, et europeisk samarbeid der ulike teaterpraksiser med marginale grupper blir utfordret og utforsket. Øvrige deltagere er EDRA i Hellas, NTNU, UiA og Teater Bak Murene i Norge. I dette prosjektet arbeider alle tre landene med å utvikle en workshoprekke, katalysator visninger og forestillinger på ulike måter. I Norge skal vi arbeide i to ulike fengsler. Her utvikler vi en workshopsrekke med ulike innganger knyttet til tekst, multimedia, bærekraft og et fysisk uttrykk. Hvordan kan Shakespeare`s tragedie «Romeo og Julie» åpne opp for kunstnerisk utforskning? Hvordan kan den kunstneriske utforskningen åpne opp for dialog mellom de involverte deltakerne i og utenfor fengselet?

Nøkkelord: Teater i fengsel, Shakespeare, Creative Europa.

Om formidlerne:

Marianne Nødtvedt Knudsen
Marianne arbeider som førsteamanuensis i drama og teater ved Universitetet i Agder. Hun har arbeidet med teater i mangfoldige sammenhenger både som kulturskolelærer, videregående lærer, universitetslektor, foredragsholder, frilans scenekunstner, regissør og improvisatør/skuespiller. Hennes arbeid med Teater Bak Murene har pågått siden 2007 i fire ulike fengsler, og nå gjennom et Creative Europa prosjekt. I dag arbeider hun også med Gatelangs scenekompani med Sunniva og med Stemmene på mottaksskolen sammen med Gabriela. Marianne sitter også i Drama og Teaterpedagogene sitt sentrale styre, og er med i Scenekunst Sør sitt kunstneriske utvalg.

Astrid Koppen Mjanger
Astrid er utdannet skuespiller og dramapedagog, med master i Anvendt teater og dramapedagogikk. Hun arbeider som høyskolelektor i drama ved Høgskulen på Vestlandet og underviser også i drama, skuespill og norsk ved Rudolf Steinerskolen. I tillegg arbeider

hun frilans som skuespiller, teaterinstruktør og produsent. Hun har turnert med egne teaterforestillinger gjennom Bergens Kulturelle Spaserstokken siden 2010. De siste ti årene har hun gjennomført teaterprosjekter i Bjørgvin fengsel gjennom TeaterKarakter (www.teaterkarakter.no) og Teater bak murene.

Track 22: Workshop 6. Rom: Prøvesal 1, P32 (en time) Chair: Niels Peter Underland

Eksperterne

Alette Raft Rasmussen, Lektor, MA i drama- og teaterpædagogik, Københavns Professionshøjskole, Institut for Pædagoguddannelse

Med udgangspunkt i teknikken "mantel of the expert", vil jeg vise eksempler på, hvordan jeg via lærer-i-rolle-metoden arbejder med at få mine studerende på pædagoguddannelsens modul "Leg, Drama og Fortælling" til at skrive argumenterende tekster, udvikle nye modeller og teoretiske begreber, holde oplæg og argumenterer ved hjælp af modulets teoretiske fundament – alt sammen i rolle som eksperter inden for området. Workshoppen vil veksle mellem, beskrivelse af det konkrete forløb og afprøvning af elementer fra forløbet.

Nøgleord: Lærer-i-rolle, pædagoguddannelsen, studerendes evne til at anvende og videreudvikle teori

Om kursholderen:

Alette Raft Rasmussen er MA i drama- og teaterpædagogik fra Aarhus Universitet, Lektor på Pædagoguddannelsen ved Københavns Professionshøjskole og underviser med fokus på leg, kreativitet, æstetiske processer og drama. Har i perioden 2019 – 2023 deltaget som forsker i det landsdækkende løft, LegeKunst, for de 0 – 6 årige med fokus på pædagogens professionsdannelse og improvisation som forholdelsesmåde.

1445 Break P46/Foaje: Book table, organisation table.

Tuesday 8th of August 1500 – 1615

Parallel sessions 5

Track 23: In the classroom. Room: Apollo Chair: Ingvild Birkeland

A: Theatre in Mathematics – Presentation of a European project.

Academic paper

Tor-Helge Allern. Professor. Western Norway University of Applied Sciences (HVL).

Silje Birgitte Folkedal. Associate professor. Western Norway University of Applied Sciences (HVL).

Presentation of the European project 'Theatre in Mathematics' (TIM) - 2018-2021. The project was co-founded by The Erasmus+ programme of the European Union, and institutions from four countries participated: Italy, Greece, Portugal, and Norway. HVL was the Norwegian partner. A continuation and development of TIM will be applied for in 2024.

The purpose of TIM is to face the main obstacles in the way of teaching and learning mathematics at EU level, and the fear of mathematics created from traditional ways of teaching. The overall fear of mathematics in young people that seems to have spread throughout the continent made us want to question in what way the pedagogics and didactics used in mathematics are corresponding with the need for another kind of communication in classrooms that opens up for change of roles and perspectives. The project aims to improve mathematics teaching and learning, providing a new pedagogy – TIM – to teach mathematics using theatre workshop and drama, and related to Life Skills (WHO). In developing TIM we include the genre of process drama, to which the method Teacher-in-Role (TIR) has become a major approach. TIM includes a combination of Mathemart, developed at the Social Community Theatre Centre in Turin, and an approach to process drama using role, role categories and role aspects, developed by researchers in drama and in mathematics at Western Norway University of Applied Sciences in Bergen and colleagues in Tromsø (UIT-The Arctic University of Norway) and Nesna (Nord university).

Key Words: Mathematics – Theatre – Process drama

References:

Allern, T.-H., & Drageset, O. G. (2017). Out of Syria: A process drama in mathematics with change of roles and perspectives. *Applied theatre research*, *5*(2), 113-127. https://doi.org/10.1386/atr.5.2.113_1

Allern, T H, Eriksson, S A and Drageset, O G. Overcoming math anxiety by using process drama – applying role, role categories and role aspects. (Unpublished article).

Heathcote, D. (1985a). Dramatic activity. In L. Johnson & C. O'Neill (Eds.), *Dorothy*

Heathcote. Collected writings on education and drama (pp. 54-60). Hutchinson. (Reprinted from 1984)
Muth, J. J. (2003). *Stone soup / retold and illustrated by Jon J. Muth* (1st ed ed.). New York: Scholastic Press.
Suárez-Pellicioni, M., Núñez-Peña, M. I., & Colomé, À. (2016). Math anxiety: A review of its cognitive consequences, psychophysiological correlates, and brain bases. *Cogn Affect Behav Neurosci*, *16*(1), 3-22. https://doi.org/10.3758/s13415-015-0370-7

About the presenters:

Tor-Helge Allern was a part of the project management for Theatre in Mathematics (2018-2021) and currently coordinate a project (UTFORSK), financed by Norwegian authorities (DIKU) between Shanghai Theatre Academy, East China normal University (ECNU) and HVL on exchange and research within process drama and applied theatre (2017-2022). He was co-editor for a special issue with articles from the UTFORSK project, Applied Theatre Research Vol 10, issue 2 (2022). Allern has recently published scientific articles on drama-theory, drama and theatre history, process drama and Live Action Role Play (LARP), which are his key areas of research.

Silje Birgitte Folkedal was a part of the management team of Theatre in Mathematics (TIM) (2018 – 2021) and are applying for further research in the international TIM group from 2023. She specializes in Theatre in Education (TIE) and theatre for young adults. Other research fields are Theatre for people with disabilities and Narrative research. Experienced in interactive theatre and drama with participants in early childhood.

B: Drama educational reader's theater as support and delight for slow readers

Academic paper

Enni Junttila, PhD student in University of Jyväskylä, Finland and researcher at Niilo Mäki Institute, Finland

The intervention research of Niilo Mäki Institute (2018-2023) aims to find out the drama educational reader's theater's impact on reading fluency and enthusiasm on slow readers aged 10-11. This presentation handles the students' experiences on participating in the reader's theater group. Moreover, preliminary results are presented about teachers' views of the reader's theater program in implementing phase of the research. The data of the intervention research was collected in Central Finland in 2019-20, when students (n=99) took part in 8-week program and tests measuring reading skills. The experiences of students were collected with likert-scale and by a drama educational reflective task "marking the moment". The data was analyzed using mixed methods. Implementation phase and the thematic interviews took place in 2020-21 in Finland. Literacy tests showed that the reader's theater program is equally effective compared to the support provided in

regular classes. From the viewpoint of the student experience the results are significant. The respondents mainly saw the program meaningful and enjoyable. After the lesson 88,3% of them always chose the best or second best answer from the likert-scale. Performing and role-playing made reading fun. The teachers implementing the program think alike. Reading, which usually feels tedious for slow readers, happened unnoticed, as a by-product of drama. Teachers see both delight and benefit considering teaching reading. Drama educational reader's theater also has many beneficial factors such as positive impact on interaction skills, self-esteem, perception of self and artistic thinking.

keywords: reader's theater, reading fluency, student enjoyment

References:

Junttila, E., Ronimus, M., & Hautala, J. (2021). " Koska oli extrasuperkivaa"-3.-4.-luokkalaisten hitaiden lukijoiden kokemuksia lukuteatterista. *Puheen ja kielen tutkimuksen yhdistyksen julkaisuja*, (53).
Hautala, J., Ronimus, M., & Junttila, E. (2022). Readers' Theater Projects for Special Education: A Randomized Controlled Study. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 1-16.

About the presenter:

Enni Junttila is a Finnish drama education teacher who has worked as a youth theatre director, dramatist and as a university teacher in drama education in the University of Jyväskylä. Besides performing theatre, she has knowledge in participatory forms such as forum theatre and theatre in education. She has also acted in local amateur theatres for over 20 years.Currently she is working on her doctoral thesis in art education in Jyväskylä. Her research concerns pedagogical sensitivity in drama teachers' different contexts, focusing on readers' theatre and evaluation of upper secondary school students in theatre.

C: Emotional support and classroom management in drama teaching – Two observation tools for observing drama activities — Academic paper

Miia Kaasinen, Ph.D., University of Helsinki

Anu Pyykkö, Ph.D., University of Helsinki

In our presentation we approach drama education from the point of view of classroom interaction and systematic observation. The presentation brings together our dissertations, in which we have developed two observation tools: Emotional support during drama work (Kaasinen 2023) and Classroom management during drama work (Pyykkö 2023). We will introduce these observation tools and also the theoretical framework on which the tools are based on. In our presentation, we examine what kind of activity and interaction support the

student's creativity; How can the dimensions of this kind of support be classified? What observable indicators does it consist of? The research was carried out as a qualitative, descriptive research by using the method of educational design research.

In drama, teachers work with students using games, drama strategies and theatre based rehearsals to create short fictional situations. The aim is to teach students to express their own creative solutions and ideas with different drama strategies. So in drama, learning happens together with others by acting, discussing and reflecting.

To gain enough courage to participate in drama activities, and to show their creative ideas and solutions, students need to feel that they can trust the group and their teacher.

According to our studies, the teacher's important task is to create a positive, safe and enthusiastic learning atmosphere, which supports the student's feelings of security, competence, autonomy and relatedness. So both, the teacher–student interaction and the support of the students' mutual interaction, play a significant role in drama teaching.

Keywords: emotional support, classroom management, systematic classroom observation

References:

Lehtonen, A., Kaasinen, M., Karjalainen-Väkevä, M., & Toivanen, T. (2016). Promoting creativity in teaching drama. *Procedia : Social and Behavioral Sciences, 217*, 558−566. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.02.046

Toivanen, T., & Kaasinen, M. (2013). Comparing body awareness between actors and drama teachers. *The European Journal of Social & Behavioural Sciences, 6*(3), 491–496. https://doi.org/10.15405/ejsbs.87

Toivanen, T., & Kaasinen, M. (2016). Developing drama teachers' body awareness and holistic interactions using theatre-based methods. *The European Proceedings of Social & Behavioural Sciences, XVI*, 122–131. https://doi.org/10.15405/epsbs.2016.11.13

Toivanen, T. & Pyykkö, A. (2012). Group factors as a part of drama education. *The European Journal of Social & Behavioural Sciences, 2* (2).

Toivanen, T. & Pyykkö, A. (2012). The challenge of an empty space. Group factors as a part of drama education vol 2. *Procedia: Social and Behavioral Sciences, 69*.

Pyykkö, A., Toivanen, T. & Ruismäki, H. (2012). Towards a functioning group with drama methods. In M., Muldma & L., Talts (ed.), *Education as a dialog in multicultural society* (p. 85-101). Tallinn: Tallinn University.

Toivanen, T., Pyykkö, A. & Ruismäki, H. (2011). Challenge of the Empty Space: Group Factors as a Part of Drama Education. *Procedia : Social and Behavioral Sciences. 29*.

About the presenters:

Ph.D. Miia Kaasinen is a class teacher and drama subject teacher who has been teaching drama and theater to children for over 20 years. In addition to teaching drama in primary school, Kaasinen has also worked as a continuing education teacher and researcher in the field of drama education. She has written some research articles related to drama teacher's

nonverbal communication and creativity in drama teaching. In her dissertation, Kaasinen examined the teacher's emotional support during drama work.

Ph.D. Anu Pyykkö is a M.A./classroom teacher and drama subject teacher. In the spring of 2023, Pyykkö has defended her thesis at the University of Helsinki's Faculty of Education on the topic of classroom management during drama. Anu Pyykkö has worked as a university teacher of drama education at the Faculty of Education of the University of Helsinki since autumn 2022. She has previously worked as a classroom teacher, drama educator and as a developer, researcher and in-service trainer in the University of Helsinki's KEHU research project, where theater-oriented methods were utilized.

Track 24: I skolen. Rom: PA318

Chair: Remi J. Hovda

A: Hvordan kan drama være en metode for trivsel og læring i skolen?

utvikling gjennom praksis

Andrea Calder, dramapedagog

Da jeg var barn, mistrivdes jeg i skolen. Jeg var en utagerende elev, men det var ingen tok seg tid til å forstå min adferd. Jeg savnet den gode samtalen, savnet å kunne jobbe praktisk og kreativt med læringsstoffet. I dag jobber jeg som dramapedagog på en barneskole hvor jeg har utviklet drama som fag, hvor hensikten er å gi elevene mulighet for kreativ, personlig og sosial læring gjennom drama som metode.

Forskning viser at elever som blir undervist med drama som metode, viser bedre resultat i bl.annet kommunikasjon og sosial adferd enn de som ikke bruker drama. Det står i Opplæringsloven §1-1, at skolen skal ruste elevene til å mestre livene sine og de skal få utøve skaperglede, engasjement og utforskertrang. I fagfornyelsen er Livsmestring og folkehelse et av kjerneelementene. Jeg mener at god psykisk helse styrke elevenes identitet, og at det er heltessensielt for å trives på skolen, tilegne seg kunnskap og mestre livet. – og her har dramafagets egenskap sin styrke.

Psykologen Howard Gardners teori om at mennesker har 8 intelligenser, er et viktig aspekt i undervisningen. Dramafagets varierende læringsmetode praktiserer flere intelligenser samtidig. Gjennom lek, øvelser, forumspill, dramaforløp og skuespill får elevene mulighet til å uttrykke seg muntlig og kroppslig, utforske temaer, engasjere seg og ta aktive valg og roller. De blir nødt til å handle ut ifra fellesskapets beste for å oppnå best mulig resultat. Magien oppstår når skillene mellom elevene jevnes ut, når de gir seg selv utfordringer og de finner sin indre motivasjon.

Nøkkelord: 8 intelligenser, mestre eget liv, fellesskapets beste.

B: Masker i grunnskolen — Utvikling gjennom praksis

Tiril Nordås Skårdal, lektor i drama, Vålerenga Skole.

Denne presentasjonen tar utgangspunkt i prosjekt hvor 7.trinn i grunnskolen har produsert egne teatermasker til musikalen Løvenes Konge. Prosessen bestod av én hel dag hvor hver klasse tok ansiktsavstøpning på hverandre. Hver klasse fikk så totalt 10-12 timer over tre uker hvor elevene selv laget en form av plastelina før de støpte masken i mesoft og tapetlim, og til slutt dekorerte masken med akrylmaling og fester på strikk. Elevene bruker masker som dekker ansiktet, og noen finner større trygghet i det å skjule eget ansikt. Gjennom flere arbeid med masker i grunnskolen har jeg sett at flere elever som normalt sliter med fremføring foran andre, trives i roller med maske på. Jeg antar at det er fordi man trer inn i en konkret rolle og tar på den fysiske masken. Gjennom veiledning og regi får elevene prøve seg på gulvet foran klassekamerater og etter hvert flettes arbeidet inn i den større produksjonen.

Nøkkelord: Barn, masker, drama

Om formidleren:

Tiril Nordås Skårdal er utdannet lektor i estetiske fag, drama, med fordypning i teatermasker ved Oslo-Met - storbyuniversitet. Etter Oslo Met tok hun videreutdanning i *devised theatre and performance* hos ArtHaus Berlin. Skårdal har undervist ved OsloMet i faget maskespill og designet masker til teatergruppen Teater Joker. I dag jobber hun i grunnskolen hvor målet er å fremme drama i skolen som et verktøy for utvikling og inkludering. Hun bruker også sin teaterfaglige bakgrunn i skolens årlige musikalske oppsetninger sammen med de eldste elevene på skolen.

C: Det skjedde i friminuttet – læringsressurs for tiltak mot mobbing, konflikter og utenforskap i skolen — utvikling gjennom praksis

Kari Strand, Daglig leder Drama- og teaterpedagogene

Christina Næss Davy, lektor i drama og prosjektmedarbeider Drama- og teaterpedagogene

Drama- og teaterpedagogene utvikler i 2023 en serie undervisningsforløp kalt «Det skjedde i friminuttet», som et tiltak mot mobbing, plaging, konflikter og utenforskap i skolen. Forløpene skal inngå i en nettbasert, gratis tilgjengelig læringsressurs med steg for

steg oppskrifter og opplæringsfilmer. Målgruppen er lærere på 4.-10. trinn, som skal kunne gjennomføre tiltaket ved å bruke læringsressursen.
I tillegg vil 40 klasser i to kommuner få drahjelp til gjennomføring i et samarbeid mellom dramapedagoger og klassenes lærere. Utvikles med prosjekttilskudd fra Utdanningsdirektoratet.
I «Det skjedde i friminuttet» vil elevene i løpet av tre økter utforske ulike case gjennom dramafagets uttrykk og læringsformer. Gjennom blant annet perspektivbytter utforsker og reflekterer elevene rundt hva som kan gjøres når mobbing/plaging/konflikter/utenforskap skjer og hvordan forebygge det. Elevene vil blant annet lære om ulike faser når en hendelse oppstår, hva som kan gjøre at det eskalerer, se bak sinte handlinger, hvordan snakke med noen som er sinte/aggressive og hvordan få til gjenoppbyggende samtaler. Ved at det er fiktive situasjoner som utforskes, vil elevene få distanse til hendelsene. Det gjør det åpnere og lettere å komme med tanker, råd og løsninger, som kan ha overføringsverdi til mobbing/plaging/konflikter/utenforskap i deres egen klasse eller på skolen.
Drama- og teaterpedagogene vil presentere prosjektet som er under utvikling.

Nøkkelord: læringsressurs, tiltak mot mobbing, plaging, konflikter og utenforskap i skolen, perspektivbytter

Om formidlerne:

Kari Strand arbeider som daglig leder i Drama- og teaterpedagogene (DTP). Parallelt med stillingen i DTP, har hun i 12 år turnert periodevis i Den Kulturelle skolesekken med en rekke dramafaglige prosjekter der elevene deltar aktivt. I 2019-2020 var hun prosjektleder i Forandringsfabrikken, der hun arbeidet med å løfte frem barn og unges stemmer om læringsmiljø, inkludert lansering og formidling av rapportene Plage 6-12 år, Plage 13-19 år og verktøyheftet Trygt i klassen.
Strand har bachelor i Drama- og teaterkommunikasjon fra OsloMET, og er utdannet siviløkonom fra Norges handelshøyskole med siviløkonomutredning om publikumsutvikling for Nationaltheatret.

Christina Næss Davy er prosjektmedarbeider i Drama- og teaterpedagogene på prosjektet «Det skjedde i friminuttet». I 2021-2023 var hun vikar som redaktør for DRAMA – Nordisk dramapedagogisk tidsskrift. Hun har rundt 12 års erfaring som ressurslærer og kontaktlærer på Kampen skole, og arbeidet der over tid med elevmekling og utarbeidelse av økter med dramaundervisning for å forebygge mobbing og bidra til å bygge trygt og godt skolemiljø.
Næss har lærerutdanning i estetiske fag fra USN med videreutdanning i samfunnsfag og engelsk, og Master i Estetiske fag med fordypning i drama og teater fra OsloMET.

Track 25: Public spaces. Room: KK Lounge Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: EXPLORING DEMOCRATIC SITES AND ISSUES THROUGH ARTISTIC ACTION WITH YOUNG CHILDREN. - How to engage young children in democratic issues through situated educational drama when visiting a Courthouse?

Development through practice

Sylvia Linda Hansen Rios, Høgskulelektor / Institutt for kunstfag - drama/ Høgskulen på Vestlandet.

As a general understanding, it is the adults within a society who hold the power to determine its values, beliefs, and political views. Through development, experiences and ongoing discussions, new values and beliefs can emerge and mark changes and new directions. One of the values of significance in the formation of our culture is the view on democracy, and how this is played out in our society. We might ask; who is included in this society? Who has been given a voice, and how do society listen? What about the law, - and judiciary system? How do our laws protect and give justice to all within a democratic state? What about children's values and rights as citizens of a society?

The presentation looks at the program The court is in session (in Norwegian: Retten er satt)that is situated in Bergen Courthouse. The program invites children at age five to explorecomplex democratic issues using the tools of educational drama. It is a site-specific processdrama, meaning that artistic action takes place within the Courthouse physical space itself.The court is in session started in 2014 and was a part of Bergen municipality's contribution tothe celebration of the 200th anniversary of the Norwegian constitution. The program is

developed through a collaboration between architect-/art-historian Elisabeth Slaattelid and Art and Culture facilitator / drama pedagogue Linda Rios. The program was granted access to the courthouse through a cooperation with Bergen Courthouse, Nordhordaland tingrett and Statsbygg.

Keywords: Site-specific process drama, aesthetic action, exploration, democratic issues.

B: Staging a digital society: Public spaces and civic inattention

Academic paper

Christian Sørhaug, Østfold Universtity College, Faculty of Health, Welfare and Organisation

Espen Marius Foss, Østfold Universtity College, Faculty of Health, Welfare and Organisation

Research question: In this paper we explore how digital devices influence how people interact in public spaces. As Erving Goffman wrote, people relate constantly in public spaces even though we are seldom aware of these interactions. The digitalization of communication has brought about enormous changes in the very processes of spacing public institutions, buildings, and places. Though the digital is often associated with the noncorporeal and disentanglement from spacial constraints, we are here insisting on how the digital reassembling of public spaces and influences how people experience their material surroundings, bodies, and beings in practices.

Theory: The turn to materiality and technology in the social sciences (social anthropology, psychology, social geography, sociology) has created a range of concept oriented towards understanding the intertwinement, or co-construction, of materials, technologies and sociality, rather than investigating these fields in isolation. *Staging* refers to the ontological choreography (Cussins, 1996) of space, continuously being produced (Lefebvre, 1991), through various practices (Mol, 2002). Staging is a concept associated with the art of scenography. Serge von Arx argues that scenography is agency rather than a thing in itself: "Scenography is the spatial definition and establishment of potentialities for the unfolding of activities." (2016: 83).

Method: Taking our departure of scenography as a void, and as a method for exploring the (somewhat) unknown consequences of a digital society, can provide fertile ground for our exploration. The combination of digital technologies and interaction in public places is especially interesting to explore and understand. We gather data through our own observations of interactions in public spaces, and work to demonstrate and analyse relations in public life, and how digital technologies have changes patterns of interactions.

Key words: Ontology, assemblages, staging

References:

Cussins, C. (1996). Ontological Choreography: Agency through Objectification in Infertility Clinics. *Social Studies of Science, 26*(3), 575-610. doi:10.1177/030631296026003004

Lefebvre, H. (1991). *The production of space*. Oxford: Blackwell.

Mol, A. (2002). *The body multiple: ontology in medical practice*. Durham: Duke University Press.

von Arx, S. (2016). Unfolding the public space: Performing Space or Ephemeral Section of Architecture, PQ 2015. *Theatre and Performance Design, 2*(1-2), 82-94. doi:10.1080/23322551.2016.1183351

C: Weaving critical hope: story making with artists and children through troubled times

Academic paper

Dr Lisa Stephenson, Leeds Beckett University, UK

Research Questions:

1. How can we use story to connect young people and communities across time and space?
2. How can live drama practices create spaces of online connection in times of isolation?

Abstract (theory and method)

Re-imagining Home was a collective immersive story response for children ages 7–12 years during Covid curated by artists from The Story Makers Company. This experience focused on connecting children in new ways through the processes of drama and storying. This paper explores the nuanced responses that children and artists negotiated online/offline story spaces as they lived through these experiences. The paper also explores the way that public and private spaces were connected, across communities at a time of isolation through story. ARTography (Irwin, 2017) is used as a form of practitioner inquiry from three of the eight artists perspectives, to critically examine the tensions of embedding our affective and live offline practices online. This includes exploring the rhizomatic ways in which children engaged both online/offline through the story artefacts that they shared. The ways in which these hybrid story spaces reflected our affective experiences are explored as the 'richness of the meanwhile' (Bogost in Facer 2019, p. 7), described as 'the dense network of activity going on at any one time'. These shared 'fragmentary' stories are explored as a critical pedagogy of hope, considering how the Story Weave methodology offered new possibilities for reimagining future educator practices in troubled times.

Keywords: drama, multimodality, new literacies,

References:

Cussins, C. (1996). Ontological Choreography: Agency through Objectification in Infertility Facer, K., 2019. Storytelling in troubled times: what is the role for educators in the deep crises of the 21st century?. *Literacy*, *53*(1), pp.3-13.
Irwin, R.L., LeBlanc, N., Ryu, J.Y. and Belliveau, G., 2018. A/r/tography as living inquiry. *Handbook of arts-based research*, pp.37-53.
Stephenson, L., Daniel, A. and Storey, V., 2022. Weaving critical hope: story making with artists and children through troubled times. *Literacy*, *56*(1), pp.73-85. http://doi.org/10.1111/lit.12272
Stephenson, L., 2023. Story Making in brave spaces of wilful belonging. Co-creating a novel with British-Pakistani girls in Primary School. *Research in Drama Education* https://doi.org/10.1080/13569783.2023.2211512
Stephenson, L., 2023. Collective creativity and wellbeing dispositions: children's perceptions of learning through drama. *Thinking Skills and Creativity*, p.101188. https://doi.org/10.1016/j.tsc.2022.101188
Clinics. *Social Studies of Science, 26*(3), 575-610. doi:10.1177/030631296026003004
Lefebvre, H. (1991). *The production of space*. Oxford: Blackwell.
Mol, A. (2002). *The body multiple: ontology in medical practice*. Durham: Duke University Press.
von Arx, S. (2016). Unfolding the public space: Performing Space or Ephemeral Section of Architecture, PQ 2015. *Theatre and Performance Design, 2*(1-2), 82-94. doi:10.1080/23322551.2016.1183351

About the presenter:

Dr Lisa Stephenson is a Senior Lecturer in the school of Education, Leeds Beckett University, UK. Lisa's research and practice focusses on using drama to empower learner co-agency, wellbeing, and transformative competences. She is Course Leader for the MA Creativity. As a previous, primary school teacher, Lisa also teaches creativities across Initial Teacher Education. Lisa is founder and director of Story Makers Company, a practice-based research centre which champions creative pedagogies and relational learning for social change. Her PhD research demonstrates the way in which drama pedagogy activates children's dispositions for wellbeing, creativity and critical thinking. Lisa leads several national and international research projects.

Track 26: Glede, lek og kultur. Rom: PA329

Chair: Ingrid Trætteberg

A: Tverrfaglige lekeprosjekt i begynneropplæringen

Utvikling gjennom praksis

Aud Berggraf Sæbø, professor emerita, Universitetet i Stavanger

Prosjektets problemstilling: Hvordan ivareta 5-7åringens lærelyst i begynneropplæringen gjennom bruk av dramafaglige lekeprosjekt for å skape interesse og engasjement for skolens lærestoff, inkludere alle og motivere dem for en innsats som kan utvikle dybdelæring og gi mestringsfølelse og mestringsglede?

Da L97 ble revidert og vi fikk Læreplanen Kunnskapsløftet i 2006, «forsvant leken», fordi nå skulle læring stå i sentrum. Det vil si at det ble skapt et kunstig skille mellom lek og læring. De senere årene har forskningen klart vist at dette var feil strategi. Dette blir også understreket i LK20 som sier at for de yngste barna er lek helt nødvendig for trivsel, utvikling og læring. 6åringen trenger leken for å lære fordi leken er barnets naturlige måte å være i verden på og å lære på. Det at leken er barnets naturlige måte å være på og å lære på, er bakgrunnen for dette utviklingsprosjekt.

Presentasjonen redegjør for dette 3-årige prosjektet hvor rollelek og dramaforløp var læringsformen i tverrfaglige undervisnings- og læringsprosesser, som inkluderte alle skolens fag, for å utvikle praksis i begynneropplæringen. Presentasjonen vil vektlegge prosjektets

1) Faglige forutsetninger med utgangspunkt i Læreplanen Kunnskapsløftet 2020 (LK20) og Strategi for estetiske fag i opplæringen (2019).

2) Personlige forutsetninger – lærernes bakgrunn og erfaring

3) Materielle forutsetninger - som aktuelt utstyr for å bruke estetiske opplevelser som igangsetter og drivkraft for lek og læring.

4) Gi konkrete eksempler fra noen av de tverrfaglige dramaløpene vi utviklet og relatere eksemplene hvordan struktureringen av lekeprosjektene åpnet for inkludering, mestring og dybdelæring.

Nøkkelord: begynneropplæring, inkludering, dybdelæring

Om formidleren:

Aud Berggraf Sæbø er professor emerita i drama ved Universitetet i Stavanger. Hun har bred erfaring fra grunnskole og lærerutdanning. Hennes undervisnings- og forskningsfelt er *Drama og elevaktiv læring* (PhD 2009) og hun har skrevet flere bøker og mange artikler om drama som læringsform i utdanning og opplæring. Sæbø har gitt ut bøkene *Drama – et kunstfag* (1998), *Drama i barnehagen* (2003/2010), *Drama som læringsform* (2016) og var medforfatter til *Ibsen og Holberg i skolen* (2007). Hun var medredaktør og artikkelforfatter til *Kunst, kultur og kreativitet i barnehagen* (2011/2017) og redaktør for International Research in Arts Education Yearbook (2016).

B: SKUP som bru mellom kunst- og kulturprosjekter og elevenes læring og danning

Performance lecture

Sara Birgitte Øfsti Nesje, førstelektor OsloMet – storbyuniversitetet

Kristine Storsve OsloMet, universitetslektor OsloMet – storbyuniversitetet

Eva Nancke Øvreness, universitetslektor OsloMet – storbyuniversitetet

Synne Sagstad Imeland, universitetslektor OsloMet – storbyuniversitetet

Marita Solhjell Ølander, universitetslektor OsloMet – storbyuniversitetet

Hvilke bevegelser igangsetter kunstpraksis?

«…what does art education in practice set in motion do?» (Irwin, 2013, s. 200)

I denne performance lecturen utforsker vi hvordan vi som lærerutdannere, kunstpedagoger og SKUP-veiledere og beveger prosjektene og igangsetter refleksive prosesser.

Hvordan kan a/r/tografi posisjonen styrke refleksjon og synliggjøre forbindelseslinjer / bruer mellom kunst- og kulturprosjekter og elevenes læring og danning?

«Skolens utviklingsprosjekt i Den kulturelle skolesekken» (SKUP), et samarbeid mellom Den kulturelle skolesekken i Oslo og Institutt for estetiske fag på OsloMet, gir skoler i Oslo mulighet til samarbeid med en aktør fra det profesjonelle kunstfeltet, som gjennom estetiske læringsprosesser over tid, bidrar inn i skolens arbeide med faglige, sosiale eller andre identifiserte utfordringer. I rollen som veiledere befinner vi oss i krysningsfeltet mellom to fagfelt (med ulike forståelseshorisonter og målsettinger). Dette krever kunnskap om både utdanning og kunst, og veileder fungerer derfor ofte som mediatorer eller brobyggere mellom disse to fagfeltene. Erfaring viser at elevenes kunstopplevelser og - erfaringer i liten grad synliggjøres innenfor skolens og SKUPs rammer, til tross for at dette kan være viktige bidrag til elevenes identitetsbygging og utvikling (Birkeland og Uhlin-Engstu, 2021).

Vi vil se nærmere på betydningen av de refleksive prosessene i et elev, - lærer- og kunstner-samarbeidsprosjekt i skolekonteksten. Vi, som lærerutdannere/kunstner-pedagoger/veiledere utforsker i denne performance lecturen hvilke muligheter a/r/tografi posisjonen gir deltakerne til refleksjon underveis i gjennomføringen av et kunstprosjekt.

Nøkkelord: estetiske læringsprosesser, skole-kunstnersamarbeid, refleksive prosesser

Referanser:

Austring, B.D., Sørensen, M. (2006). *Æstetik og læring, Grundbog om æstetiske læreprocesser*. Gyldendal
Birkeland, I.M, Uhlin-Engstu, G. (2021). Tverrfaglighet, dybdelæring, metodemangfold – estetiske læringsprosesser - Kan SKUP bidra til innføring av LK20?, (Rapport) Universitetet i Sørøst-Norge (USN)
Irwin, R.L. (2013). Becoming A/r/tography, i *Studies in Art Education*, 54:3, 198-215, DOI: 10.1080/00393541.2013.11518894
Johansen, M.B. (red) (2018). *Æstetik og pædagogik*. Akademisk forlag
Skregelid, L. (red) (2022). *Kunstens betydning? – utvidede perspektiver på kunst og barn & unge*. Cappelen Damm Akademisk

Om formidlerne:

Sara Birgitte Øfsti Nesje er fortellerkunstner, dramapedagog og førstelektor på OsloMet. Ved OsloMet er hun prosjektleder for ulike prosjekter som tar i bruk et mangfold av kunstarter i skoleutviklingsøyemed og er opptatt av dramafagets metodikk som en del av elevenes læring og medvirkning.

Kristine Storsve er universitetslektor i drama- og teater. Hun har også kulturfagutdanning og er i gang med en Phd. Hun underviser på barnehagelærer og lærerutdanning. Kristine har erfaring med barneteater og som festivalleder i VGS i FHS.

Eva Kristin Nancke Øvreness er universitetslektor i estetiske fag og jobber med ulike skoleutviklingsprosjekter. Hun har også erfaring som dramapedagog, skuespiller og koreograf.

Marita Solhjell Ølander er universitetslektor i estetiske fag og jobber med ulike skoleutviklingsprosjekter. Marita jobber også frilans som kostymemaker og kostymedeisgner for TV og scene.

C: Operaglede for sal og scene – mot en helhetlig didaktikk i arbeid med opera, barn og unge

vitenskapelig paper

Linn-Terese Bern, høgskolelektor i drama ved Høgskolen i Innlandet
Anna Gunnarsson Jota, sanger og høgskolelektor i musikk ved Høgskolen i Innlandet

Dette prosjektet springer ut av vårt arbeid ved Ringsaker Operaskole hvor vi var engasjert som henholdsvis drama – og sangpedagog skoleåret 2021-22. Operaskolen er en del av distriktsoperaen Ringsaker Operaen og rekrutterer barn og unge i alderen 10 til 16 år. Målet med prosjektet vårt er å utvikle en helhetlig didaktisk tilnærming til det å lage opera med barn og unge. I sin tradisjonelle form er opera en sjanger som krever svært langvarig fordypning og spesialisering, dermed er det kanskje ikke en kunstform som umiddelbart sees som særlig barnevennlig. Det kunstpedagogiske arbeidet ved operaskolen beveger seg i spenningsfeltet mellom disse høye kunstfaglige kravene, deltakernes unge alder, sjangerens tradisjoner og mulighetene for fornying. Dette har ledet oss til fram til forskningsspørsmålet: Hvordan legge til rette for mestringsopplevelser når man lager opera med barn?

Ved hjelp av en performativ (Østern et al, 2021) og praksis-ledet (Smith & Dean, 2009) forskningstilnærming utforsker vi mulighetene for å legge til rette for mestringsopplevelser gjennom samspillet mellom barnas eget uttrykk, kunstformen og vår egen kunstneriske og pedagogiske deltakelse. Teorien om praksisarkitekturer (Kemmis et al, 2014) brukes som et analytisk rammeverk i undersøkelsen og i utviklingen av egen praksis.

Våre foreløpige funn peker mot at opplevelsen av fellesskap og tilhørighet er et viktig bidrag til opplevelsen av mestring for operaskolens deltakere. Muligheten for å veksle mellom utfordringene i det solistiske, og tryggheten i det å være en del av en gruppe fremstår som avgjørende for opplevelsen av glede og mening i det kunstneriske arbeidet.

Nøkkelord: opera, barneopera, kunstfagdidaktikk

Referanser:

Kemmis, S., Wilkinson, J., Edwards-Groves, C., Hardy, I., Grootenboer, P. & Bristol, L. (2014). *Changing practices, changing education*. Springer

Smith, H., & Dean, R. (2009). Introduction: Practice-led Research, Research-led Practice – Towards the Iterative Cyclic Web. *In Practice-led Research, Research-led Practice in the Creative Arts* (pp. 1-38). Edinburgh University Press.

Østern, T. P., Jusslin, S., Nødtvedt K. K., Maapalo, P., Bjørkøy, I. (2021) A performative paradigm for post-qualitative inquiry, *Qualitative Research*. Sage Journals. https://doi.org/10.1177%2F14687941211027444

Om formidlerne:

Linn-Terese Bern**,** Høgskolelektor i drama
Linn-Terese Bern er ansatt som høgskolelektor i drama ved Høgskolen i Innlandet, Institutt for kunstfag og kulturstudier hvor hun har vært siden 2019. Hun underviser i et bredt spekter av drama og teaterfaglige emner ved ulike studieprogram og emner; barnehage - og grunnskolelærerutdanningene, faglærerutdanning i musikk, veilederutdanning og ved bachelorstudiet Animasjon og digitalkunst ved Institutt for spillutdanninger - Spillskolen. Hun har i tillegg mange års erfaring som lærer ved dramalinje på videregående skole og som dramapedagog i ulike teatergrupper for barn og unge. Bern er utdannet cand. philol. med hovedfag i teatervitenskap, og med fortellerkunst, drama- og musikkpedagogikk i fagkretsen.

Anna Gunnarsson Jota**,** Høgskolelektor i musikk
Anna Gunnarsson Jota er sanger og høgskolelektor i musikk ved Høgskolen i Innlandet, Institutt for kunstfag og kulturstudier. Hun underviser på bachelor- og masternivå innenfor musikk og kunstpedagogikk. Dette omfatter blant annet områdene vokalundervisning, musikkformidling, vokal-/instrumentaldidaktikk, samt emner med dramafaglige innslag. Hun har sin musikalske og musikkdramatiske utdanning fra Operastudio 67, Kulturama i Stockholm og Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København og debuterte fra solistklassen i 2006. Jota har bakgrunn fra ulike undervisningsstillinger som sangpedagog i kulturskole, videregående skole og det frivillige musikkliv, som sanger har hun medvirket i en rekke konserter og oppsetninger.

Track 27: Workshop 8. Room: Black Box, P32 (one hour)

Chair: Niels Peter Underland

How can mask work strengthen one's ability to take part in a democratic society?

Ann Karin Orset, associate professor, Nord university

The capacity to express oneself in a clear and appropriate manner, and likewise to be able to "read" or take the perspective of other persons, is a prerequisite for taking part in democratic processes in society. The workshop aims to give the participants practical experiences with neutral mask work, and based on these, reflect on and discuss how neutral mask classes (Lecoq, 2000; Orset, 2017) can be an arena for exploring and discussing communication in the perspective of training democratic skills for a more democratic world.

Keywords: Communication training, democratic skills, mask-work,

References:

Lecoq, J. (2000). The Moving Body. Teaching Creative Theatre. London: Methuen.
Orset, A.K. (2017). Kunnskapsutvikling i fiksjon og virkelighet. En studie av teaterpedagogers nøytralmaskeundervisning. Doktorgradsavhandling. Bodø: Nord universitet.

About the workshop-leader:

Ann Karin Orset is Director and Head of Research at The Norwegian Centre for Arts and Culture in Education at Nord University, Norway. She is associate professor in pedagogy and holds a Ph.D. in science of professions. In her doctoral project she explored how theatre pedagogues teach physical expressions, using neutral mask. Her background, alongside teacher training, is drama and theatre with an emphasis on physical theater and masks. Orset has conducted research, teaching and supervising at all levels in higher education. In her current research she investigates how to develop more democratic learning spaces in education using arts.

Track 28: Workshop 9. Rom: Prøvesal 1, P32 (en time)

Chair: Lise Hovik

Netværk, blæk, tråd og frø – legende æstetiske forbindelser og tilblivelser

Lektor, ph.d.-studerende Hanne Kusk, University College Nord, Thisted, Danmark

Professor Lise Hovik, Dronning Maudes Minne, Trondheim, Norge

Lektor, ph.d. Henriette Blomgren, VIA University College, Aarhus, Danmark

Tema:

Vi griber Malala Yousafzais opfordring i konferencens inspirationscitat og træder et skridt frem, i fællesskab og i netværk. Med inspiration fra det nyopstartede skandinaviske forskningsnetværk BLÆK (Børn, Leg, Æstetik og Kunst), arbejder vi i fællesskab med forbindelser og tilblivelser i samspil med materialerne blæk, tråd og frø.

Ordet netværk har forskellige betydninger – det kan henlede til et system af forbindelser mellem objekter eller steder, digitale netværk, eller til naturlige økosystemer i form av fx. rodforbindelser/rhizomer eller edderkoppespind. Netværk kan også betyde kontakt mellem mennesker eller faglige miljøer, der i et eller andet omfang har en fælles interesse.

Temaet for workshoppen er at associere over netværk med konkrete, æstetiske og performative tilgange. Med fokus på mennesker, materialitet, udveksling og tilblivelser associerer vi netværk med det at forbinde sig til andet eller andre og at udveksle fornemmelser, afprøvninger og forståelser gennem undersøgelser af forskellige former for materialitet.

Kontekst for workshopen:

Workshoppen tager afsæt i en kort introduktion til forskningsnetværket BLÆK (Børn, Leg, Æstetik og Kunst) og dets formål, værdier og interessefelter. Herefter præsenterer vi tre korte oplæg, der rammesætter de efterfølgende hands-on workshops (værksteder), hvor deltagerne arbejder med at udforske netværk og materialitet gennem forskellige legende æstetiske processer. Her vil være fokus på henholdsvis fortolkninger af netværk og materialitet. Det sker i udforskninger af forbindelser mellem: Blæk, papir og krop med Henriette Blomgren, tråd, snorefigurer, krop og rum med Hanne Kusk og lydhøre øvelser med frø sammen med Lise Hovik.

Nøgleord**:** Netværk, tilblivelser, materialitet

Om kurslederne:

Lise Hovik er professor i drama ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning og professor 2 på Institutt for estetiske fag ved OsloMet. Hun har forsket på kunst for de yngste barna og har skapt mange teaterforestillinger for denne aldersgruppen. Det nyeste kunstprosjektet er Operafrø - en babyopera i samspill med frø og trær i en botanisk hage. Hennes siste kunstneriske forskningsprosjekt Lydhør LekeKunst undersøker samskapende prosesser mellom barnehagebarn, natur, materialer, kunstnere og forskere.

Hanne Kusk er uddannet som Cand. Pæd. i billedkunst med særligt henblik på drama. Hun er lektor i drama ved UCN Professionshøjskole og ph.d.-studerende ved Aarhus Universitet. Hanne er optaget af legende æstetiske processer, skabende fællesskaber og kunstpædagogik i hendes forskning. Hanne forsker i projektet LegeKunst (2019-2023). Hun leder det skandinaviske forskningsnetværk BLÆK (Børn, Leg, Æstetik og Kunst). Hanne har skrevet artiklen ”En vårflue skaber med det der er omkring den” om en økocentrisk tilgang til æstetiske processer. I sin workshop tager Hanne udgangspunkt i Donna Haraways beskrivelse af snorefigurer som forbindelser mellem mennesker og det der er omkring os.

Henriette Blomgren, Ph.d. og lektor er ansat i VIA University College (DK), Pædagoguddannelsen Aarhus. Hun har interesser i hands-on arbejde og forskning indenfor feltet æstetik og pædagogik og i børneperspektiver, børnekultur, børns legekultur og drama-leg. For øjeblikket forsker hun i æstetiske processer og leg i det dansk-forankrede nationale projekt LegeKunst (2019-2023), hvor hun blandt andet undersøger drama-leg i vuggestue og børnehave. Derudover er hun ansat i VIAs forskningsprogram B-Trit, hvor hun aktuelt undersøger og analyserer drama-leg i skolens specialklasser. Desuden er hun styregruppemedlem i det skandinaviske forskningsnetværk BLÆK.

1615 Break.

Tuesday 8th of august 1630 – 1700 Book launch

Welcome to the book launch of the latest non-fiction books in the field of drama and theatre!
The book launch is a celebration of the extensive work that writers, educators, researchers and artists have done in recent years.
Welcome to this inspirational post!

Tuesday 8th of august 1900 Conference dinner in the Oslo fjord

On Tuesday evening, the tables are set for us on the sailing ship S/V Legend. From Rådhusbryggen, the boat is filled with conference participants for a 4-hour trip on the Oslo fjord with refreshments, talks, performances and music. August evenings in Oslo are often warm and beautiful, but dress according to the weather. The boat has a roof in case of rain. Everything is included in the conference fee.
05 Legend Promo Fourth Cut

Wednesday 9th of august 0900, Athene

Prologues, monologues, epilogues

The wise fool or the foolish wise. Øystein Vestre, Oslomet metropolitan university

Why do so few get involved in unions when our profession is so threatened? Lova Lundin, Pedagogavdelningen, Scen & Film

Norwegian Nynorsk in drama and theatre – what, why and how
The practical and aesthetic language Norwegian Nynorsk as materiality and diversity in artistic work**.** Guro Kristin Gjøsdal, ART/ograph at the National Centre for Norwegian Nynorsk In Education at Volda University College Nynorsksenteret

A monologue from **"Eit anna blikk på eit anna blikk"**
An intercultural Devised Theatre-production for The Cultural Schoolbag by The Centre for Norwegian Language and Literature and the county of Møre og Romsdal, in collaboration with The National Centre for Norwegian Nynorsk In Education, Volda University College, and the performing artists Mine Nilay Yalcin, Samir Mahad and Jahanger. Ali *Jahanger Ali, actor and musician.*

No title. Drama og teaterpedagogene
The wise fool or the foolish wise. Sara Birgitte Øfsti, Oslomet metropolitan university

0945 break

Parallel sessions 6

Wednesday 9th of August 10.00 – 11.15

Track 29: Body, face and mask. Room: Apollo

Chair: Linn Therese Bern

A: To unfold research through embodied processes

Performance lecture

Einarsson, A. university lecturer, PhD Pedagogy and Drama pedagogy

Droppe, J. university lecturer
Sweden, Malmö university, Culture, Languages and Media

As lecturers and researcher within drama in education, questions of how to integrate the body, experiences and theory is constantly present in our collaborative work. As part of this the purpose of the performance lecture is to present an explorative process of the entangled dichotomy between academic knowledge and embodiment. The dualism of the cartesian tradition in which the body is reduced to being a vessel for the mind is awakened as soon as drama is presented in the context of higher education. Cartesianism tends to dismiss experience as merely a representation of atomistic sensations duly processed by the brain and then displayed to the mind (Loftus & Kinsella, 2022). This is contradicted by Merleau-Ponty who argues that the human experience of all its corporal functions cannot be described as causality. It must be accepted as being involved with each other in an indefinite way in one integrated whole (Merleau-Ponty, 1999). The study relates to a phenomenographic view of knowledge in which learning defines as a qualitative change in the relation between the subject and experiences. Phenomenographic research focuses on the variation in peoples' experiences of a phenomenon and the variation in these experiences is seen as a condition for learning (Johansson, Marton & Svensson, 1985). The variation of our different experiences and views in the process of creating the performance lecture constitutes the empirical data in our investigation.

Research question

How can research be unfolded and communicated through embodied processes?

Keywords: Performance lecture, embodiment, variations in experiences

References:

Johansson, B., Marton, F., & Svensson, L. (1985). An approach to describing learning as change between qualitatively different conceptions. In: West, L. H. T. & Pines, A. L. (ed.) *Cognitive Structure and Conceptual Change* (233-57). Orlando: Academic Press, Inc.
Kinsella, E. A., & Loftus, S. (2022). Embodiment and Professional Education: Implications for Practice. In *Embodiment and Professional Education: Body, Practice, Pedagogy* (pp. 243-252). Singapore: Springer Singapore.
Merleau-Ponty, M. (1999). *Kroppens fenomenologi*. (1. uppl.) Göteborg: Daidalos.

About presenters:

Anneli Einarsson
Approximately thirty years of experience as a drama teacher in primary school, folk high school and teacher education. Participant in Forum theatre group Agora 2000-2010. Employed at Malmö university since 2006. Collaborative projects with architects, political scientists and in health care from 2010 and ongoing. Associate partner in EU-project Beyond text, Arts Based Methods in Research Key Action 2 Strategic Alliance Project with partners in Estonia, Finland, Palestine and Spain. Main research interests: drama in primary school and higher education and development of arts-based methods and research.

Einarsson, A. (2013). Dramapedagogik som form för medierat lärande I: Amhag, Lisbeth, Kupferberg, Feiwel & Leijon, Marie (red.). *Medierat lärande och pedagogisk mångfald*.
Einarsson, A. (2011). *Drama i marginalen*. Masteruppsats, Malmö högskola.
Einarsson, A. (2020). *Drama as an Ecotone in the Ecosystem of Primary Education*. Doctoral thesis, University of Chester, UK.
Einarsson, A. (2021). Dårarnas fest. *DRAMA*, *58*(1), 54-57.

Jessica Droppe
Background in theater and leader of Theater Fortuna in Malmö 2003-2016.
Employed as drama teacher at Malmö University since 2016.
Co-creator of the performance lecture: "a metaMORphoric dialogue with the dissertation: drama as an ecotone in primary education"

Droppe, J. (2020) Att ljussätta mellanrummen - föreställningar om dramapedagogik och elevers meningsskapande, Masteruppsats, Malmö högskola.
Droppe, J. (2014) *Kan vi få börja visa? Så vi får det överstökat. En studie kring förutsättningar till deltagarkultur och åskådarkultur inom en skolkontext*. Examensarbete, Malmö högskola.

B: FACES – Mistakes and other possibilities in face-work

performance lecture

Tuija Leena Viirret, Ph.D. (Educ.)

Mika Terävä, M.A.
University of Jyväskylä, Open University, Finland

This performative, supposedly tragicomic lecture contains dramatized situations, where people try in different ways to protect their own and/or the others' faces, but they may not succeed in their efforts. The acted scenes are based on Erving Goffman's theory of face-work in its rich phenomena. In this lecture we aim to show, how people try to survive in awkward situations, and to raise discussion of the topic in the context of drama education. Accordingly, we shortly present the conclusions of one case study, in which the interaction of using Teacher-in-role -strategy in a process drama is analyzed in relation to face-work by using conversation analysis (CA) as a method.

keywords: facework, interaction, dialogism

References:
Goffman, E. (1983). 'The interaction order: American sociological association, 1982 presidential address'. American Sociological Review, 48:1, pp. 1–17.
Goffman, E. (1967). Interaction ritual: Essays on face-to-face behavior. New York: Pantheon Books.
O'Neill, C. (1995). Drama worlds: A framework for process drama. Portsmouth: Heinemann.
Taylor, P. (2000). The drama classroom: Action, reflection, transformation. London: Routledge Falmer.
Viirret, T. L. (2020). Dialogism as an Integral Element in Process Drama: Insights into a Drama Teacher's Artistic-Pedagogical Expertise. Jyväskylä: University of Jyväskylä.

About the presenters:

Tuija Leena Viirret is an experienced university teacher in drama education at the Open University of the University of Jyväskylä. She is interested in interactional phenomena in drama education and especially in process drama and TIR (Teacher-in-role) practices.

Mika Terävä is an experienced university teacher in drama education at the Open University of the University of Jyväskylä. He is also a playwright and he has directed several plays in amateur and professional theatres. In drama education his specialities are improvisation, dramaturgy and performative drama.

C: Theatre students experiences of neutral mask

academic paper

Ann Karin Orset, associate professor, Nord university

To communicate clearly and with conviction, actors must be conscious of *what* they will express and *how* to do it. Such professionalism requires teaching that opens for exploring and developing different ways to create and express meaning - both verbally and physically. One approach to train communication, is taking part in *neutral mask* teaching (Lecoq, 2000; Orset, 2017). A neutral mask is a full mask with little degree of character. As the student puts on the mask she must use her body to express herself, as she no longer can speak verbally or make facial expressions. When covering the face with the mask, the expression of the masked persons whole body is put into focus. This provides a suitable starting point for experiencing, observing, developing and discussing different aspects of body language (Orset, 2017).

In earlier research (Orset, 2017), I explored theatre teachers experiences of performing neutral mask teaching. In my current study, I focus on students *experiences* of neutral mask work. On this basis, I ask: *How do theater student experience taking part in neutral mask classes?*

Inspired by sensory ethnography, I have conducted individual, in depth interviews (Kvale & Brinkmann, 2015), with theater-students with experience from neutral mask work. By paying attention to their sensory experiences, sensory perception, and the different sensory categories they use when talking about mask work, I hope to gain a deeper understanding and be able to articulate in a more explicit way, how bodily communicative skills are developed in the context of neutral mask teaching. The research material will be analyzed and discussed in light of theories related to embodied learning and a post humanistic pedagogic perspective (Bergstedt 2017).

Keywords: Actor training, bodily learning, communication

References:

Bergstedt, B. (2017). *Posthumanistisk pedagogik: Teori, undervisning och forskningspraktik. Malmö: Gleerups.*
Kvale, S. og Brinkmann, S. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju*. (3. utg.). Oslo: Gyldendal Norske Forlag.
Lecoq, J. (2000). *The Moving Body. Teaching Creative Theatre.* London: Methuen.

Orset, A.K. (2017). K*unnskapsutvikling i fiksjon og virkelighet. En studie av teaterpedagogers nøytralmaskeundervisning.* Doktorgradsavhandling. Bodø: Nord universitet. Pink, S. (2015). *Doing sensory ethnography*. London: Sage.

About the presenter:

Ann Karin Orset is Director and Head of Research at The Norwegian Centre for Arts and Culture in Education at Nord University, Norway. She is associate professor in pedagogy and holds a Ph.D. in science of professions. In her doctoral project she explored how theatre pedagogues teach physical expressions, using neutral mask. Her background, alongside teacher training, is drama and theatre with an emphasis on physical theater and masks. Orset has conducted research, teaching and supervising at all levels in higher education. In her current research she investigates how to develop more democratic learning spaces in education using arts.

Track 30: Barn og teater. Rom: PA318

Chair: Lise Hovik

A: Scenekunstens møte med barnet En belysning av erfaringsmulighetene i scenekunsten for barn basert på samlesning av utviklingspsykologi og performanceteori

Vitenskapelig paper

Cand.mag. i teater- og performancestudier Mari Noodt, Tigerstadsteatret

Denne akademiske avhandlingen stiller spørsmålet: Hvordan kan en samlesning av sosialkonstruktivistisk utviklingspsykologi og performanceteori anvendes til å belyse erfaringsmulighetene i scenekunst for barn?

Det teoretiske grunnlaget strekker seg på tvers av flere fagfelt, fra utviklingspsykologi, via lekteori og inn i performancefeltet. Teoribasen for den sosialkonstruktivistiske utviklingspsykologien baserer seg på Stephen von Tetzchner, Lev Vygotskij og Jerome Bruner. Lekteorien stammer fra Faith Gabrielle Guss, og i performanceteorien har jeg i hovedsak vendt meg til Willmar Sauter, Josephine Machon, Susan Bennett, og Lise Hovik og Lisa Nagel.

Forskningen inkluderer to kvalitative analytiske momenter: en samlesning av teorier og en case-analyse. I samlesningen vil de teoretiske fagfeltene, sosialkonstruktivistisk utviklingspsykologi og performanceteori, krysses, diskuteres og danne en ny begrepslighet. Resultatene av samlesningen – altså den nye begrepsligheten – anvendes videre til å analysere selve praksisfeltet av scenekunst for barn.

Den akademiske avhandlingen demonstrerer en utvidet forståelse av barns erfaringer som deltakere i scenekunstopplevelser, som understøtter etterspørselen for økt kunnskap om målgruppen og ulike kunstneriske tilgangers effekt. Videre identifiserer analysen opplevelsen av lek og intersubjektivitet som et avgjørende fokuspunkt for barns deltakelse i slike begivenheter. Avhandlingen konkluderer at disse parameterne gjør scenekunsten til en unik arena for unge mennesker å lære og utvikle seg, og argumenterer at dette kan ha betydelig verdi for andre aspekter av barndommen.

Nøkkelord: barn, utviklingspsykologi, performanceteori

Referanser:

Guss, Faith Gabrielle. 1997. *Lekens drama: en artikkelsamling*. HiO-notat (trykt utg.) 1997 nr 40. Oslo: Høgskolen i Oslo. https://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2010050605048.
Hovik, Lise, og Lisa Nagel. red. 2017. *Deltakelse og interaktivitet i scenekunst for barn*. Bergen: Fagbokforlaget.
Olson, David R., og Richard Bailey. 2014. *Jerome Bruner: The Cognitive Revolution in Educational Theory*. London, UNITED KINGDOM: Bloomsbury Publishing Plc. http://ebookcentral.proquest.com/lib/kbdk/detail.action?docID=1774269.
Sauter, Willmar. 2000. *The theatrical event: dynamics of performance and perception*. Studies in theatre history and culture. Iowa City: University of Iowa Press.
Tetzchner, Stephen von. 2001. *Utviklingspsykologi: barne- og ungdomsalderen*. Oslo: Gyldendal Akademisk.

Om formidleren:

Mari Noodt arbeider som freelance dramaturg og kommunikasjonsarbeider i scenekunstfeltet. Hun har gjennom et omfattende utdanningsløp spesialisert seg i scenekunst for barn og unge, hvor hun forankrer mye av sitt arbeid i pedagogikken og psykologien. Mari startet sitt studieløp ved Teatervitenskap i Bergen, men tok sin bachelorgrad ved Høgskolen i Oslo og Akershus og studieretningen Drama- og teaterkommunikasjon. Under et utvekslingsopphold hos dramaturgiutdannelsen ved Århus Universitet, ble en sterk forskningsinteresse tent – og etter fire år med pedagogisk arbeid i skoleverket vendte hun tilbake til akademia og teatervitenskapen, og ble i 2021 cand.mag i Teater- og performancestudier ved Københavns Universitet.

B: Børn som medforskere - At blive til som publikum – et performativt 'take'

Vitenskapelig paper

Ph.d. Pernille Welent Sørensen, Adjunkt, University College Absalon, Roskilde, Denmark.

Denne performative lekture udspringer af min afhandling "At lytte til børn – børns publikumstilblivelser i skole, når teatret kommer forbi" (2021). En undersøgelse af, hvordan fænomenet 'børn som publikum' skabes på to danske skoler, når turnerende teater kommer på besøg. Min forskning udspringer af et ønske om at skabe komplekse og sensitive fortællinger, ved at invitere børn 'med til bordet' i vidensproduktion som medforskere – og nu også dig?

Jeg ønsker at udforske, hvordan brugen af forskellige metoder, former forskellige måder at blive til som publikum. Og hvordan disse forskellige publikumstilblivelser, forbinder sig med de læsninger, der foretages efterfølgende, af mig og af mine med-forskere.

Igennem min forskningspraksis, sammen med børn, danse- og teaterforestillinger, et manifest og ved at tænke med Barad (2003, 2007), Davies (2014) og Haraway (2016) foreslår jeg, at børn - ligesom voksne i øvrigt - er "open-ended" også som publikum. Dette, skal forstås, som åbne tilblivelser og at publikum bliver til, i en løbende proces, med metoderne, der arbejder med og skaber disse tilblivelser som publikum. Dette, at blive til som publikum, er en kompleks og forbundet proces. Det er en tilblivelse med verden…

At blive til et publikum, med de spørgsmål, du bliver stillet.

At blive til et publikum, med den tegning, du har lavet.

At blive til et publikum, med dine bedste venner som en 'kollektiv krop'.

At blive til et publikum, med din mobil der søger efter den filmreference, den mindede dig om.

Nøgleord: Publikumstilblivelser, performativitet, børn som med-forskere.

Referencer:

Barad, K. (2003). Posthumanist performativity: Toward an understanding of how matter comes to matter. *Signs: Journal of women in culture and society*, *28*(3), 801-831.

Barad, K. (2007). *Meeting the universe halfway : quantum physics and the entanglement of matter and meaning*. Duke University Press.

Davies, B. (2014). Listening to Children: Being and becoming. Routledge.

Haraway, D. J. (2016). *Staying with the trouble: Making kin in the Chthulucene*. Duke University Press.

Sørensen, P. W. (2021). At lytte til børn: Børns publikumstilblivelser i skole, når teatret kommer forbi.

Om formidleren:

Pernille Welent Sørensen, Ph.d. Performance Design, Roskilde Universitet. I dag ansat som adjunkt på Pædagogisk Center som underviser, udvikler og forsker i forskningsmiljøet 'Bevægelse, kreativitet og æstetik i pædagogisk arbejde'. Pernille har en særlig interesse for at inddrage børn og unge og deres voksne som medforskere i videns- og verdensskabende arbejde. Pernille har 20 års erhvervserfaring fra det børnekulturelle felt, særligt med fokus på scenekunst for børn og unge og er optaget af hvordan de performative metoder kan bidrage til at skabe universer der animere til at eksperimenter og gå på opdagelse i verden.

C: Lydhør kritikk: Forsker-kritikeren utenfor, tett på eller *inni* kunstmøtet

Vitenskapelig paper

Hedda Fredly, Førstelektor i drama ved Høgskolen i Innlandet

Det multisanselige, det multimodale og intra-aktive dramaturgier står sentralt i stadig flere forestillinger for barn.

Hvordan kan jeg som scenekunstkritiker fange opp, beskrive og vurdere slikt på en adekvat måte? Kritikerens vante posisjon er en som stiller seg betraktende, med kritisk distanse til kunsten, og derfor blir tillagt en mer objektiv - og dermed «sann» eller gyldig oppfatning. Men er dette egentlig den beste posisjonen for en god og opplyst debatt om hva som skjer i kunstmøtene? Hvordan kan jeg være en presis formidler av barns avanserte kunstopplevelse for omverdenen? Hvilke teknikker bør jeg tilegne meg?

Mitt pågående prosjekt 'Lydhør kritikk' (støttet av Fritt ord) søker å svare på disse spørsmålene.

Som ett ledd i prosjektet observerte jeg først Teater Fots forestilling *Animalium utenfra*, og skrev en "klassisk anmeldelse" av denne. Deretter deltok jeg som utøver selv i samspillet - på *innsiden,* hvor jeg undersøkte hva det å på «posthumanistisk vis» være mer sammenviklet med verket kan gi til kritikergjerningen. De to delene i prosjektet resulterte i to anmeldelser for tidsskriftet Periskop – Kritikk av kunst for barn og unge.

I mitt videre arbeid med materialet anvender jeg posthumanistisk og rhizomatisk teori, og teori om intra-aktivitet (Barad 2007, Haraway 2006, Deleuze & Guttari 2005) mer inngående, for å undersøke om en reposisjonering av kritiker-/forskerrollen kan bidra til å formidle ny kunnskap om barn i estetiske samspill. Jeg skal også undersøke hvordan *sårbarhet* og *lydhørhet* henger sammen. Kan sårbarhet brukes som kraft?

Stikkord: Intra-aktivitet, Lydhør kritikk, Posthumanisme

Referanser:

Barad, K. (2007) *Meeting the Universe Halfway. Quantum Physics and the Entanglement of Matter and Meaning* Duke University Press
Elle, Ø. & Nyhus, M. R. (Red.) (2021), *Kunstmøter og estetiske prosesser med de yngste barna (0-3 år).* Fagbokforlaget.
Fredly, H. (2022) Lydhør kritikk: Kritiker i klump. *Periskop – Kritikk av kunst for barn og unge* https://periskop.no/lydhor-kritikk-kritiker-i-klump/
Haraway, D. (2016) *Staying With The Trouble. Making Kin in the Chthulucene* Duke University Press
Hovik, L. (2022). «From Interactivity to Intra-Activity in Performing Arts for Children». *Teatervitenskapelige Studier*, nr. 6 (oktober):37-48. https://doi.org/10.15845/tvs.v.3756.

Om formidleren:

Førstelektor i drama ved Høgskolen i Innlandet. Scenekunstanmelder for Dagbladet, Norsk Shakespearetidsskrift og Periskop – Kritikk av kunst for barn unge. Tidligere medlem av Heddajuryen. Tidligere ansvarlig redaktør for DRAMA - Nordisk dramapedagogisk tidsskrift og Ånd i hanske - Tidsskrift for figurteater. Har en master i drama/teater fra HiB og NTNU + mellomfag i filmvitenskap. Har i sitt akademiske virke hatt et særlig fokus på estetiske samspill med og scenekunst for de aller yngste.

Track 31: Workshop 10. Rom: KK Lounge (en time) Chair: Ingvild Birkeland

Hvor kunstige kan vi bli? Samskaping ved bruk av kunstig intelligens (KI) og virtuell virkelighet (VR),

Universitetslektor i visuelle fag, Tor Jørund Føreland Pedersen.
Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultetet for kunstfag.
Universitetet i Agder.

Førsteamanuensis i sceniske fag, Siri Ingul.
Institutt for visuelle og sceniske fag, Fakultetet for kunstfag.
Universitetet i Agder.

I denne digitale lavterskel workshopen introduserer og leker vi kollektivt med verktøy som vi benyttet i et digitalt, tverrfaglig pilotprosjekt ved Institutt for sceniske og visuelle fag ved UiA våren 2023. Gjennom KI utvikler deltakerne tekster som videre bearbeides inn i små visuelle og performative uttrykk. Prosjektet blir også presentert i et Praksis gjennom utvikling fremlegg som komplimenterer workshopen. Se programmet for tid og sted.

Det er med enorm fart kunstig intelligens (KI) har inntatt samfunnet generelt og kunstfagene spesielt det siste året, digital kunst og kunstformidling er inne i en periode med stor utvikling. Samtidig som KI brer om seg, utvikles forskjellige varianter av alternative virkeligheter seg som virtuell virkelighet (VR), augmentert virkelighet (AR) og blandede

virkeligheter (MR). Vi ønsker å delta på en opplyst måte i den pågående debatten som vi oppfatter som svært vesentlig for vår samtid, våre liv og våre fag, og har derfor arrangert åpne, tverrfaglige workshoper for våre studenter på Institutt for sceniske og visuelle fag ved UiA i vår. Vi deler her vår praksis.

Nøkkelord: Samskaping, performativ digital kunst, KI / VR.

Om kursholderne:

Siri Ingul, førsteamanuensis i teater ved Institutt for sceniske og visuelle fag på Universitetet i Agder. Hovedinteressefelt: skuespillerens skapende, fortolkende og formidlende arbeid innen både fysiske og tekstlige sceniske uttrykk. Mangeårig bakgrunn som skuespiller i Norge og England inkluderer mye internasjonalt samarbeid med ekstensiv turnevirksomhet. Den utøvende virksomheten er nå hovedsakelig omsatt til en bred undervisningspraksis og studieprogramledelse ved BA Samtidsteater, UiA, samt tverrfaglig undervisning for eksempel i BLU, GLU og Flerkulturelle perspektiv ved blant annet PPU teater og dans, Khio. I denne sammenheng er fokuset snudd mot det performative potensialet i tverrfaglig, digitalt arbeid.

Jørund Føreland Pedersen
Jørund Føreland Pedersen, universitetslektor ved visuelle og sceniske fag, fakultet for kunstfag, Universitetet i Agder. Fotografi, utforsking av teknologi og digital bildeskaping. Gjennom en tiårsperiode (2009-2019) har Føreland Pedersen fotografisk utforsket konsertarenaen som en kollektiv praksis. Flere fotoprosjekter fra Nord-Korea, med et opprinnelig utgangspunkt i den nordkoreanske skolens kunstskapende prosesser i utdanningen. Interessert i krysningspunktet mellom fotografisk iscenesettelse og dokumentering. Utforsking av mulighetsrommet som oppstår når nye teknologier blir introdusert til det visuelle kunstfeltet.

Track 32: Mening og uenighet. Rom: PA329 — Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: «Hvordan kan samtidsteater skape rom for meningsmangfold og medvirkning i arbeidet med Gatelangs?»

Vitenskapelig paper

Sunniva Solheim - master i drama og teater, Sammensenteret IOGT

Marianne Nødtvedt Knudsen - førsteamanuensis i drama og teater, Universitet i Agder.

I denne paperpresentasjonen vil vi utforske ulike utfordringer som har oppstått underveis i arbeidet med Gatelangs sin forestilling «Fint å slippe å bære alt» (nov. 2022). Hvilke etisk ansvar har vi som kunstner/lærer/forsker (Irwin, 2013) ovenfor de involverte menneskene

vi arbeider med når vi skaper rom for meningsmangfold og medvirkning? Og hvordan kan vi se nærmere på dette når vi arbeider med samtidskunst (Gade, 2010) i kryssfeltet omsorgsestetikk (Thompson 2015), sårbarhet (Butler, 2020; Karlsen, 2014), grusom optimisme (Berlant 2011) og anvendt teater som utopi (Busby, 2021)?
Gatelangs scenekunstkompani er et samarbeid mellom Sammensenteret, et lavterskeltilbud for mennesker i/utenfor rus, og Fakultet for kunstfag ved UiA. Kompaniet består av scenekunstnere, studenter fra kunstfag ved UiA og mennesker med ulik bakgrunn. I den egenskapte forestillingen (Haagensen 2014) «Fint å slippe å bære alt» arbeidet vi med tematikken uro knyttet til samtidsproblemer som utenforskap, rus og sosial urettferdighet. Dette er et voksende samfunnsproblem innenfor både kunst- og kulturpolitikk, ruspolitikk, og helse- og levekårspolitikk for å nevne noen. Ved å arbeide med egenskapt teater, autobiografisk materiale, found poems og bevegelsessekvenser utforsket vi tematikkene, og gav dem et scenisk uttrykk. Vi vil formidle våre erfaringer gjennom teoretiske sløyfer, praksiserfaringer, bilder og video.

Nøkkelord: samfunnsteater, etikk, sårbarhet, artografi.

Referanser:
Berlant, L. (2011). *Cruel Optimism.* Duke University Press. https://doi.org/10.1215/9780822394716
Busby, S. (2021). *Applied Theater: a pedagogy of utopia.* Methuen Drama.
Butler, J. (2020). *Kjønn, Performativitet og Sårbarhet*. Cappelen Damm.
Irwin, R. (2013). Becoming A/R/Tography. Studies in Art Education, 54:3, 198-215, DOI: 10.1080/00393541.2013.11518894
Thompson, J. (2015). Towards an esthetic of care. Research in Drama Education: The Journal of Applied Theatre and Performance, 20:4, 430-441, DOI: 10.1080/13569783.2015.1068109

Om formidlerne:

Sunniva Solheim
Sunniva er utdannet Master i teater ved Universitetet i Agder. Hun skrev sin masteroppgave om Teater i UKM (Ung kultur møtes) der hun utforsket fraværet av teater i UKM i tidligere Vest-Agder. Solheim har tidligere arbeidet frilans med forestillinger for et ungt publikum samt vært koordinator fra ASSITEJ-festivalen i Kristiansand ved flere anledninger. Hun er daglig leder for et lavterskeltilbud for rusmiljøet i Kristiansand fra 2020-2023 med fokus på kreative fag i møte med målgruppen. Gjennom arbeidet i rusmiljøet har Solheim sammen med Marianne Nødtvedt Knudsen (UiA) etablert Gatelangs scenekompani som et samarbeidsprosjekt mellom institusjon og organisasjon.

Marianne Nødtvedt Knudsen

Marianne arbeider som førsteamanuensis i drama og teater ved Universitetet i Agder. Hun har arbeidet med teater i mangfoldige sammenhenger både som kulturskolelærer, videregående lærer, universitetslektor, foredragsholder, frilans scenekunstner, regissør og improvisatør/skuespiller. Hennes arbeid med Teater Bak Murene har pågått siden 2007 i fire ulike fengsler, og nå gjennom et Creative Europa prosjekt. I dag arbeider hun med Gatelangs scenekompani sammen med Sunniva Solheim. Marianne sitter også i Drama og Teaterpedagogene sitt sentrale styre, og er med i Scenekunst Sør sitt kunstneriske utvalg.

B: Min indre rasist – fra egen oppvekst til scenetekst

Performance lecture

Sara Birgitte Øfsti Nesje, førstelektor OsloMet – Storbyuniversitetet

Camilla Eeg-Tverbakk, professor OsloMet – Storbyuniversitetet

Med utgangspunkt i autobiografiske materiale om oppvekst og familieforhold i en adoptivfamilie i Norge på 70-tallet, vil sceneteksten «Min indre rasist» bruke familiens normer som metafor på norsk innvandringshistorie og sosialdemokratiets idealer om blant annet likhet, godhet og assimilering. Forestillingen ønsker å lage rom for et møte med ulike perspektiver på strukturell rasisme, slik den ble og blir erfart på individuelt nivå av to søstre med ulik biologisk tilknytning og etnisitet, i en adoptivfamilie. Tekstens memoarform søker å knytte de individuelle erfaringene en til en større samtale på strukturelt nivå i samfunnet. Sceneteksten utvikles gjennom skriveoppgaver, samtaler og refleksjon i et kunstnerisk team, bestående av regissør, dramaturg, en utøvende forteller og hennes søster. Søsteren er ikke-teaterisk, men en av to sceniske aktører. Teksten spinner rundt hennes livshistorie og setter dermed flere etiske perspektiver på spill. Blant annet har det ført til at teksten har blitt til i en skriftlig prosess. Dette er en ny framgangsmåte for oss begge som har tidligere erfaringer fra å utvikle scenetekst gjennom ulike muntlige og praktiske improvisasjonsmetoder.

Prosessen har vært en fram-og-tilbake diskusjon, der autobiografiske tekstbidrag fra de to aktørene, i møte med faktuelle- og teoritekster, har vært gjenstand for samtaler og refleksjoner i det kunstneriske laget, samt vært som puslespillbiter som flyttes og byttes og stadig bidrar til ny innsikt og mening. Arbeidet med transformasjon av egne erfaringer til scenetekst har vært som en sammenhengende hermeneutisk refleksjonsprosess. Lesing av rasismeteori kaster lys over egne erfaringer og ikke-uttalte mageølelser av forskjeller og ulikheter, men bidrar også til mer frustrasjon og økt bevissthet på rasismen i hverdagen rundt oss. Arbeidet har bidratt til økt innsikt og bevissthet om egne rasistiske holdninger og

normer. Hvordan formidle dette i en multimodal scenetekst slik at den bidrar til videre samtaler om hverdagsrasismen i samfunnet rundt oss? Målet er iscenesettelse av en samtale om rasismens vesen som kan angå alle.

Nøkkelord: rasisme, dokumentarisk teater, autobiografisk scenetekst

Referanser:

Alcoff Linda M. (1999, mai/juni): "Towards a phenomenology of racial embodiment" https://www.radicalphilosophy.com/article/towards-a-phenomenology-of-racial-embodiment
DiAngelo, Robin (2018): White fragility: "Why it's so hard for white people to talk about racism."
DiAngelo, Robin (2022): Nice racist

Om formidlerne:

Sara Birgitte Øfsti Nesje er sceneforteller og førstelektor ved Enhet for innovasjon og kompetanseutvikling, ved institutt for estetiske fag, OsloMet. Hun er ledende i fortellersamarbeidet FortellerLab Oslo og har i en årrekke utforsket fortellersjangerens grenser og muligheter. Hun har lang og bred erfaring som utøvende forteller, blant annet gjennom Den kulturelle skolesekken for både grunn- og videregående skole. På OsloMet er hun prosjektleder og koordinator for flere ulike skole- og samfunnsrettede prosjekter som utforsker estetiske læringsprosesser og dramafagets metodikk i undervisningssammenheng.

Dr. Camilla Eeg-Tverbakk er professor i drama og teaterkommunikasjon ved Oslo Met, og praktiserende dramaturg. Forskningsinteresser er etikk i kunstnerisk praksis, dokumentarisk scenekunst, ny dramaturgi, og tverrfaglige kunstneriske forskningsmetoder. Hun leder fagretningen Teater og Samfunn som del av master i Estetiske Fag ved Oslo Met, veileder kunstneriske PhD prosjekter, og underviser nasjonalt og internasjonalt. Eeg-Tverbakk leder forskningsgruppen *Art – Practice – Research* ved Oslo Met, og er delegat i komiteen for kunstnerisk forskning i Svenske Vetenskapsrådet 2022-24. Hun var leder for Fagutvalget for Drama og Teatervitenskap under UHR-humaniora mellom 2019 – 23, og professor II ved Teaterhøgskolen i Malmø/ Lund Universitet 2019 – 21.

C: U/enig? Om kunsten å være uenige

Performance lecture

Siemke Böhnisch, professor i teater, Universitetet i Agder (Norge), Fakultet for kunstfag

I invitasjonen til denne konferansen oppfordres vi «særlig til meningsbrytning», og det appelleres til «meningsmangfold og uenighetsfellesskap». Hvorfor trenger vi disse eksplisitte oppfordringene? Er fagfeltet preget av en svak uenighetskultur? Er det et økende problem? Og hvordan henger det sammen med utviklinger i samfunnet? Ordet «uenighetsfellesskap» har de siste årene fått en viss popularitet i den offentlige samtalen i Norge. Det blir da ofte brukt i betydning «å være enig om å være uenige». I min forskning på uenighetsdramaturgier i samtidsteateret (Böhnisch 2017, 2019, 2022, 2023) har jeg anvendt et mer avgrenset og spisset begrep om uenighetsfellesskap, hentet fra en sosiologisk teori om demokratisk samhandling (Iversen 2014), som jeg har overført til og anvendt i dramaturgiske analyser. I mitt bidrag vil jeg ta utgangspunkt i denne forskningen og trekke linjer til spørsmål om (u)enighetskulturen i fagfeltet og i samfunnet. Hva skal til for å dyrke kunsten å være uenige?

Nøkkelord: uenighetsdramaturgi, uenighetsfellesskap, demokratisk samhandling

Referanser:

Böhnisch, S. (2017). Teater som arena for uenighetsfellesskap? *Nordisk dramapedagogisk tidsskrift*, 1, 8–11.
Böhnisch, S. (2019). Uenighetsdramaturgier: Samtidsteateret som arena, laboratorium og katalysator for uenighetsfellesskap. I: S. Böhnisch og R. M. Eidsaa (red.), *Kunst og konflikt: Teater, visuell kunst og musikk i kontekst* (s. 69–90). Oslo: Universitetsforlaget. https://doi.org/10.18261/9788215032344-2019-3
Böhnisch, S. (2022). Hyperteatral og paradoksal uenighetsdramaturgi. I: M. Fieldseth, H. H. Stien og J. Veiteberg (red.), *Kunstskapte fellesskap* (s. 367–399). Bergen: Fagbokforlaget. https://doi.org/10.55669/oa130512
Böhnisch, S. (forthcoming, 2023). Addressing Urgencies of Democratic Interaction in the Public Sphere. An Attempt to Facilitate Disagreement on Dramaturgies of Disagreement. *APRIA: ArtEZ Platform for Research Interventions of the Arts*.
Iversen, L. L. (2014). *Uenighetsfellesskap: Blikk på demokratisk samhandling*. Oslo: Universitetsforlaget.

Om formidleren:

Siemke Böhnisch er professor i teater ved Universitetet i Agder (UiA), Norge, med en ph.d. i dramaturgi fra Aarhus Universitet (DK). Hun ko-leder den tverrfaglige forskningsgruppen *Kunst og konflikt* ved UiA/Fakultet for kunstfag og underviser og veileder på ph.d.-spesialiseringen i Kunst i kontekst. Böhnisch forsker på samtidsteater og er spesielt

interessert i teater som inngår i konfliktfylte kulturelle prosesser. Hennes forskning på uenighetsdramaturgi har blitt støttet av Kulturrådet (program: *Kunst og sosiale fellesskap*). Aktuelt deltar hun i det NFR-finansierte tverrfaglige forskningsprosjekt *Uferdig fortid: Norge og andre verdenskrig i samtidens estetiske minnekultur* (2022–2026).

Track 33: Workshop 11. Room: Prøvesal 1, P32 (one hour) Chair: Anne Bryhn

Art of Learning: What happens in the brain when we learn through the arts? – applying a new language to well-known drama and theatre activities, Black box, p. 32

Hundevadt, Marie Othilie: Project Manager Art of Learning. Advisor Culture, Innland County Council

Vik, Malin Kathrine: Artist Art of Learning, Innland County Council. Lecturer Drama and theatre at Oslo Met.

In this workshop you will get to know the consept and vocabulary of executive functions (EF - a collective term for the control functions in the brain, consisting of working memory, inhibition and cognitive flexibility) and identifying EF in well-known drama and theatre exercises. The workshop is based on the principles of the research project Art of Learning (AoL).

In AoL we ask: What happens with the EF of children who actively participate in art-based activities as a regular day-to-day basis in school? - How can we, through a collaboratory cross disiplined research project, contribute to a change towards more art-based teaching and learning methodology in schools? Our hypothesis is that the children participating in AoL will increase the development of their EF more than children not participating. The project in schools are followed by research, led by the Department of Psychology in Innland Norway University of Applied Sciences (HINN). The combination of integrating art and national curriculums in a long-term in-school intervention, combined with a long-term research component on EF, this evidence-based approach may be internationally ground-breaking and lead to new and sustained learning practices. The ongoing Art of Learning project is based on a successful pilot in Oppland County Council in 2018-19. The AoL is happening in schools in Hungary and Norway in 2021-2023, and the results will be ready in early 2024.

Keywords: Performative learning theory, Executive functioning, performative learning processes

About the workshop - leaders

Hundevadt is overall responsible for for the Art of Learning project (AoL), leading the design, implementation and quality assurance of the programme. Hundevadt is educated in drama and theatre (Bachelor Oslo Met), Master in Culture studies (USN), Pedagogics (PPU, NTNU) and Art History (UiT). Hundevadt has worked in and with theatre all of her working life. She is professionally responsible for the theatre and dance program in TCS, Innland County, when she is not busy with AoL. Hundevadt firmly believes that more arts and creativity in school is beneficial for children of all ages, and is on a mission to prove that through the AoL-project!

Vik is one of the Artists in the Art of Learning project (AoL), working at Søre Ål, Lillehammer, Innland County. Vik is educated in drama and theatre (Bachelor, Master and PPU, OsloMet) and dialogue (Dialogpilotene, UiO). Vik has worked as a drama and theatre teacher in After school programs, Theatre schools and Primary schools. She has written several articles, both for the Journal DRAMA and in technical books for students, she has created Educational material related to performances for both Unge Viken teater, Teater Joker and the Association of Historical Monuments/Fortidsminneforeningen. She has also written a Resource Booklet for teachers who want to use Drama as a Tool for Learning in Primary schools.

The workshop can be held in English or Norwegian, depending on the language of the participants.

Track 34: Workshop 12 Rom: Prøvesal 2, P32 (en time) Chair: Christine Helland

Stopp Utnyttelsen!

Dramapedagog Maj Helene Bekkevold

"Stopp utnyttelsen!" er et dramaforløp som har som mål å bevisstgjøre ungdom om moderne slaveri og engasjere dem til å bli en del av løsningen. Dramaforløpet gir innsikt og kunnskap om hva moderne slaveri er, hvorfor det finnes og hva vi kan gjøre for å begrense det. Deltakerne får et innblikk i utnyttelsen som skjer i klesindustrien, og må ta stilling til etiske dilemmaer underveis.
I takt med miljøkriser, korrupsjon, krig og nød øker antallet sårbare mennesker. Disse menneskene kan fort bli et bytte for de som ønsker å utnytte dem. Millioner av mennesker lever i dag i moderne slaveri og blir utnyttet i en eller annen tjeneste eller arbeid som kommer oss til gode. Kan vi gjøre noe med denne urettferdigheten? Hva kan vi i så fall gjøre?

I workshopen vil deltakerne tas med gjennom tematikken ved bruk av blant annet vurderingsøvelser, rollespill og bildeteater. Man vil få et inntrykk av hva dramaforløpet inneholder og hvordan det kan anvendes.
Dramaforløpet er laget i samarbeid med Norges Kristne Råd og Global Uke, med tilskudd fra Norad og Justis- og beredskapsdepartementet. Dramaforløpet er gjort tilgjengelig i et ressurshefte der det forklares hvordan det kan brukes i holdningsskapende arbeid med ungdom. Dette er gjort allment tilgjengelig på GlobalUke.no sine nettsider. Global Uke er en felleskirkelig satsing mot moderne slaveri og er et tiltak startet av Norges Kristne Råd.

Nøkkelord: Dramaforløp, moderne slaveri, tekstilbransjen

Om kursholderen:

Maj Helene Bekkevold er 31år, bor i Oslo, og er utdannet dramapedagog på OsloMet. Hun er dramalærer i valgfaget "produksjon for scene" på Ryenberget skole i Oslo, og har siden 2017 drevet et enkeltpersonforetak og tatt flere dramarelaterte oppdrag. Hun skrev bachelor om bruk av bildeteater i møte med enslige mindreårige flyktninger og fordypet seg i regi. Ved flere anledninger har hun regissert en 90 min forestilling om Markusevangeliet med 15 skuespillere. Hun har holdt kurs, gjennomført dramaforløp og ledet dramagrupper. I løpet av høsten 2022 ferdigstilte hun et ressurshefte for undervisning om moderne slaveri med drama som metode.

1115 Pause – Walk to performance

1130 Performance: Dragification med Nabi Yeon Geisha

About the performance
Welcome to the storytelling-drag performance "Dragification" where the audience gets to know the character Nabi Yeon Geisha and her magical and imaginative drag universe. This is her queendom. Here she is the queen!

A Queen who is always strong, always beautiful and always brave – right?

Nabi's Queendom is beginning to crack. Something is not right. And as memories of a forgotten past begin to penetrate, she realizes that everything she has created herself is mere fiction. A world she has spun off lies to protect herself. For in her world, there she can be free and be whoever she wants. But in reality, life offers the opposite.

In «Dragification» Hovda examines his own identity journey as a queer gay man in his encounter with society. The performance will convey a story about vulnerability, identity, gender, escapism and hope through drag as an expression of art and aesthetics. The performance is a commissioned work by Den Kulture Skolesekken - Viken, and what you will experience during Drama Boreale is a draft of this performance before it goes on tour in autumn 2023 and spring 2024. The performance lasts 35 - 40 minutes.

The photo is taken by Karina Rønning.

About the performer

Remi Johansen Hovda (30) is a drag performer who works in the intersection of drag, oral storytelling, physical theatre and visual arts.
Of projects, he works on the artistic project, «Dronningtimen», in which he tells fairy tales with a queer twist for children and young people as his drag alter ego, Nabi Yeon Geisha. Hovda also works as an assistant professor at OsloMet, where he is responsible for the study «Kunsten å dragge» - the first higher education programme in the Nordic countries where you can take credits in DRAG. In addition, he works on the projects Open Drag Stage and Oslo Drag Festival as producer and responsible, and project manager for «Drag te Havs» A tailor-made drag experience for children, adolescents and adults at Træna Festivalen.

1215 P46/Foaje: Lunch, Surprise delight, Book table (last opportunity)

Wednesday 9th of August 13.15 – 14.30

Parallel sessions 7

Track 35: Higher Education.Room: Apollo — Chair: Linn Therese Bern

A: Drama in Higher Education for Sustainability – Explorative Workshops — Academic paper

Eva Österlind, Professor in Applied Drama, Dpt. of Teaching and Learning, Stockholm University

The cross-disciplinary field of sustainability can be characterised as extremely unsettled and valueloaded, a challenging academic subject. Consequently, adequate teaching methods are needed to address sustainability issues in a creative and inclusive way. This need has been recognised in relation to primary and secondary education but not so much at university level. Attempts are made to achieve this by adopting a less traditional teaching approach. Research suggests that Applied Drama may contribute to teaching for sustainability. Accordingly, we offered two international workshops on new formats for Sustainability teaching in Higher Education (HE), funded by the Swedish Research Council and organised by Stockholm Resilience Center and the Dpt. for Teaching and Learning at Stockholm University. Scholars from diverse academic backgrounds, actively teaching in HE, were invited. The first 4-days workshop took place in September 2022 and the second (3 days) in June 2023. The purpose of the first workshop was to introduce a set of applied

drama approaches or genres (e.g. Forum Play, Process Drama, Performance) to a group of 15 international scholars. After that, the teaching approaches were applied, tried out and documented, as part of the participants' ongoing teaching at their own universities. During the second workshop these applied drama genres were evaluated regarding teaching experiences and learning outcomes. The purpose is to compare different drama approaches in terms of applicability and student impact. Which drama forms works for non-drama teachers and their students? A preliminary analysis based on particpants' feedback and questionnaires will be presented.

Keywords: Applied Drama, Sustainability, Higher Education

References:

Lehtonen, A., Österlind, E., &Viirret, T.L. (2020). Drama in education for sustainability: Becoming connected through embodiment. *International Journal of Education & the Arts*, *21*(19).
Österlind, E. (2022). "Dramaworkshops as Single Events in Higher Education – What can we learn?" in M. McAvoy, & P. O'Connor (Eds.), *The Routledge Companion to Drama in Education*. Routledge.
Österlind, E. (2020). "I can be the beginning of What I Want to See in the World". Outcomes of a Drama Workshop on Sustainability in Teacher Education. In V. Brinia & J. Paolo Davim (Eds.), *Designing an Innovative Pedagogy for Sustainable Development in Higher Education* (p. 49–68). Taylor & Francis: CRC Press.
Österlind, E. (2018). Drama in higher education for sustainability: work-based learning through fiction? *Higher Education, Skills and Work-Based* Learning *8*(3), pp. 337–352.
Wall, T., Österlind, E. & Fries, J. (2018). Arts based approaches for sustainability. In W. L. Filho, (Ed.), *Encyclopedia of Sustainability in Higher Education*. Springer Nature.

About the presenter:

Eva Österlind is professor in Applied Drama at Stockholm University, Sweden. She is director of a 1-year Master program in Drama and Applied Theatre, teaches Drama in Teacher Education in professional education for university teachers, and gives open courses in Drama at the University. She also tutors PhD students. Her research interests concerns conditions for Drama as an aesthetic subject, Drama's potential for teaching and learning in other areas, the drama facilitators' role, and last but not least Drama in Education for Sustainability. She has a genuine interest for all childrens' access to culture, regardless of social background.

B: Embodied stories - Reflections on practical work with international students

Development through practice

Hallgjerd Byrkjeland, Assistant Professor

Ine Larsen Måneby, Assistant Professor University of Stavanger

For several years the University of Stavanger has hosted international students for the course Comparative Educational Studies during the spring semester. *Drama in Early Childhood Education* is an optional subject were students work on drama pedagogical practices and storytelling towards children. We emphasize on the importance of children hearing stories from adults – who dear to use themselves fully in their expression, both verbally and physically. In addition to this, the adults also need to develop their ability to listen. Listen to the stories within themselves. Listen to the children and inspire them to tell their own stories.

We live in a time where social media contributes to make the society more global. It creates opportunities for the world to connect – across geographical boarders, across language and between cultures. The self-staging phenomenon through social media is a form of digital storytelling with many qualities, but it has also been problematized on how you can filter the way you are perceived. Within the work of *Embodied Stories* our aim is to explore honest and intuitive expressions within a safe and creative atmosphere, with no need to hide. One of the main qualities within drama is to meet *here and now* within an aesthetic context. The students as future teachers need to develop their consciousness towards children and their own digital reality, but also learn to trust the power and meaning of embodied interaction. To stimulate the ability to endure silence and create inner pictures will be important for the future.

Keywords: storytelling, expression, education.

About the presenters:

Hallgjerd Byrkjeland is an educated actress and stage director. She has a wide background as a drama and theatre pedagogue within education. She has been connected to the University of Stavanger for many years, and as assistant professor since 2010. Byrkjeland is especially interested in language and text – not just as a tool for communication, but also a

source for rich sensory experiences. She has also a strong engagement for theatre as a meeting point between art and culture by connecting different communities and likes to work both as stage artist and pedagogue within in this field.
Ine Larsen Måneby started her career as a kindergarten teacher with drama as speciality. Storytelling and drama pedagogical work has been a big part of her pedagogical practice towards play and community. After finishing her master's degree within drama and theatre she started as an assistant professor at the University of Stavanger in 2017. Måneby has strong experience with interactive theatre and drama play towards children. She has for many years developed her skills within storytelling, both as a pedagogue and storyteller. Development of own personal stories has been a special interest both in work with children and young adults.

C: The use of drama for exploring research questions in master thesis´s in psychosocial work, in Norway.

Academic paper.

Espen Marius Foss, associate professor,
Østfold Universtity College, Faculty of Health, Welfare and Organisation.

Co-authors for paper to be presented:
Ulf Peter Dahl, sociologist and retired senior lecturer
Anna Lydia Svalastog, professor in psychosocial work
Østfold Universtity College, Faculty of Health, Welfare and Organisation.

Problem statement: To describe the use of drama for exploring students´ identified challenges in various psychosocial fields and developing research questions for their master thesis´s in psychosocial work.

The starting point for this pedagogic experiment is a well-known challenge of developing fertile research questions for master projects. The students in our interdisciplinary master study of psychosocial work have bachelor's degrees in various health and social work professions and a minimum of two years of professional work experience. Thus, the students have considerable experience, knowledge, and insight into a range of relevant questions and challenges in various psychosocial fields. Nevertheless, one might suffer from near blindness when socialized into a particular profession and work culture, where an important dimension is that of the tacit and embodied. The question we as teachers/researchers asked ourselves: could drama/forum theatre be used in order to enhance reflexivity and analytical distance to the students´ work experiences when they develop research questions for their master thesis work? Another reason for trying out drama as a pedagogical tool was that this study program aims at harvesting transdisciplinary insight through a dialogical crossing of different disciplines and

perspectives. Could a forum theatre workshop support such a reflexive dialog, and if so, what would we learn and "see"?

Method: This qualitative study is based on the researchers' participation in field studies of a drama workshop with master students.

Findings: Three plays based on real life situations were enacted according to forum theatre. Issues of power and marginalization became very visible and tangible across the plays. The process induced a transdisciplinary exploration of identified challenges and possible research questions. However, there is need for reflexive follow-up work for translating experiences of the drama-workshop into theoretical knowledge.

Keywords: master thesis, psychosocial work, forum theatre

References:

Burton, B., Femdal, I, Antonsen, E.B., and Lepp, M. (2022). *Transformative Impact of Drama in Mental Healthcare Education*. In: Ross W. Prior, Mitchell Kossak, and Teresa A. Fisher. Applied Arts and Health: Building Bridges Across Arts, Therapy, Health, Education and Community.

Femdal, I., Antonsen, E.B., Burton, B, og Lepp, M. (2021). Building a learning environment in mental healthcare education through warm-up Exercise. *Nordic journal of Arts, Culture and Health*, vol 3, nr 1-2.

Foss, E. (2016): Framveksten av gjenopprettende prosesser i Norge. [The Dialogical Paradox of the Emergence of Restorative Justice in Norway]. University of Oslo Ph.d. Dissertation, monograph.

Foss, E.M. & Hydle, I. (2017). Youth as Architects of Peace? Street Mediation at the Norwegian red Cross and Other National Red Cross Unions. *Youth as Architects of Social Change: Global Efforts to Advance Youth-Driven Innovation*. Palgrave Macmillan 2017

About authors:

Espen Marius Foss holds a PhD in social anthropology, a major (hovedfag) in visual anthropology, and has taken part in several workshops in drama-based methods and Theatre of the Oppressed. Over the last 15 years, Espen has used drama-inspired methods in research and higher education, and in ´restorative practices´ at the Red Cross, in schools and prisons. He has a preference for action research, that seeks to involve participants in defining research questions and processes of change. In such approaches, drama and visual methods are potent. Espen has also found great benefit in cooperating with drama pedagogues and scenographers.

Margret Lepp is registered nurse, registered nurse teacher, drama teacher, holds a PhD and is professor at Høgskolen i Østfold. She has published numerous original articles, books and chapters of books. Her field of research is mainly learning, educational drama, competency development, internationalization, and conflict management. She has used drama internationally as a teacher, researcher and consultant involving students, academics, patients, nurses and other health care professionals. She was a member of the International

DRACON team exploring the relationship between drama and conflict transformation. She is adjunct professor at Griffith University, Australia and at the UGM, Yogyakarta in Indonesia.

Ulf Peter Dahl er utdannet som sosiolog ved Universitetet i Oslo i 1985 og har førstelektorkompetanse fra 2005. Han er pensjonist med etteravtale med Høgskolen i Østfold hvor han er tilknyttet fagmiljøet ved Master i psykososialt arbeid. Hans faglige hovedinteresser er sosialiseringsprosesser, psykososialt arbeid, salutogenese, sosial integrering ved utenforskap og rus- og avhengighetsproblematikk. Gjennom mangeårig arbeid med videreutdanninger og masterutdanninger har han stadig blitt utfordret på hvordan man kan få godt voksne studenter til å tørre å åpne seg og delta i faglige samtaler om egne og andres problemstillinger. Teorier og metoder fra dramafaget er viktige bidrag ved undervisning og veiledning for å nå disse målene.

Anna Lydia Svalastog er professor i psykososialt arbeid ved HIØ. Masterprogrammet er designet for heltidsarbeidene profesjonsutøvere og retter fokus på de menneskelige møtene i førstelinjetjeneste, identifisering av problemstillinger og utvikling av studentenes egen tjenesteutøvelse. Bruk av ulike kvalitative metoder og feltarbeid står sentralt. Svalastog underviser og forsker på helse med fokus på relasjonelle, kontekstuelle og prosessuelle vilkår, med utgangpunkt i kritisk teori og kulturanalyse. Svalastog har erfaring fra amatørteater, ideelt arbeid, og frivillige organisasjoner for barn og unge.

Track 36: Compassion, Health, and Value. Room: PA318

Chair: Grete S. Meyer

A: Values clarification exercises – appreciated yet problematic. A knowledge overview

Academic paper

Sofia Cedervall, senior lecturer, Stockholm university

Values clarification, *värderingsövningar*, is a participant-activating method including various techniques to reflect important but difficult questions of values and ethics. Although values clarification is a widespread, well-known and appreciated method in schools, municipalities, governmental authorities, NGOS etc., criticism and problematization have also arisen in recent years (Löf, 2011; Zettervist & Kvist Lindholm, 2012; Mattsson, 2019). Among other things, criticism has to do with risk-taking in the peer group when students express their opinion on a question (Andersson, 2019).

Working with teacher education we have in recent years felt there is something that squeaks in the use of values clarification. We notice that the conversation climate has become more sensitive and sometimes a mined ground. Informal collegial reflections concluded that it

seems that one of the very basic premises of values clarification, a democratic society, is no longer taken for granted as a common platform by the students. It might also be that many educators, including ourselves, have been careful to create a safe space with the participants but perhaps not understanding the extent of the threats, which make participation in values clarification risky for the students in several ways (Callan, 2016).

This paper presents a knowledge overview on Nordic research that gather the method's advantages and disadvantages. This might be of certain interest for drama practitioners since values clarification has become an important tool within our profession. The paper is part of a research project that explore and develops values clarification and in doing so expose ethical and didactic dilemmas.

Keywords: Values Clarification, drama in education, values education

About the presenter:

Sofia Cedervall is senior lecturer in drama at Stockholm University (substitute), working with teachers' education and the Bachelor program of Arts education in drama and theatre. Her research interest is mainly within leadership in drama, art and school collaborations and kulturskola (schools for music and arts).

B: Mental health from an actors point of view

academic paper

Kristin Losvik Sørensen, Ph.D. student at Nord University

Background: Actors sees their profession as a lifestyle. Research from USA and Australia shows that this lifestyle contains several stressors which can be damaging for a person's mental health. The studies reveals that actors have higher risk of depression, anxiety and stress than the rest of the population and several actors suffers from bad sleep hygiene, bad nutrition and high use of coffin, alcohol, tobacco and drugs. Resilience to bad mental health can flourish from a deep feeling of meaningfulness, personal growth and good relationships to their co actors during work periods. The research on actors mental health is sparse and results from other countries can give us some hints, but cannot be transferred directly to the Norwegian actors situations.

Aim: This Ph.D. project aims to investigate the phenomenon mental health from actors point of views and how it affects their work life. Since the researcher is one of the first in

Norway to do a project on actors and mental health, the aims of the study is to investigate how actors describes and experience mental health in their work situation, which stressors do they face and what builds resilience against bad mental health.

Design: The study has a phenomenological hermeneutic design. 14 actors from all of Norway and with different backgrounds and work situations, have participated in in-depth interviews with the researcher. Dalberg and Dalbergs lifeworld research have been used in the analysing process.

Findings: This is an ongoing project which hasn`t published any articles yet.

Keywords: Actors, mental health, phenomenological study

References:

Branfonbrener, A. (1999). Theatrical Patients in a Performing Arts Practice. *Medical Problems of Performing Artist*, 4.

Kleppe, B. A., Tanja. (2021). *Kunstnerne og koronapandemien* (Delrapport). K. o. N. filminstitutt.

Maxwell, I., Seton, M. & Szabo, M. (2015). The Australian actors' wellbeing study: A preliminary report. *About performance*, (13), 69-113.

Szabó, M., Seton, M., Maxwell, I. & Cunningham, M. L. (2022). Psychological Well-Being of Australian Actors and Performing Artists: Life Satisfaction and Negative Affect. Med Probl Perform Art, 37(2), 106-117. https://doi.org/10.21091/mppa.2022.2016

Szabó, M. M., Ian; Cunningham, Mitchell L; Seton, MarkMedical Problems of Performing Artists. (2020). Alcohol Use by Australian Actors and Performing Artists A Preliminary Examination from the Australian Actors' Wellbeing Study. *Medical Problems of Performing Artists*, *35*. https://doi.org/35https://doi.org/10.21091/mppa.2020.2012

About the presenter:

I am 41 years old woman, and live in Mo i Rana with my family. I have two bachelor degrees, one in nursing and one in applied theatre. I have worked in the healthcare system for 20 years, but I have also worked as a theatre instructor at Nordland Theatre, drama teacher in high school and as a lecture. The last five years I have worked at Nord university at the Faculty of Health Science in Mo I Rana. I finished my master degree in Practical Knowledge in December 2020 where a investigated the use of theatre as a learning tool in higher education, and started on my Ph.D. degree in Science of Professions, at Nord University, in September 2021.

Research: *"Nursing students'experience of learning ethical competence and person-centered care through simulation",* 2021, International Practice Development Journal: Volum 11; Oddvang, Tone Kjersti Knudsen; Loftfjell, Anne-Lise Grønningsæter; Brandt, Liv Mari; Sørensen, Kristin

C: Toddlers and the fox puppet feel compassion through playful drama

Academic paper

Jaana Keränen, University teacher, Doctoral Researcher, University of Oulu, Finland

This article focuses on how a puppet, play and playfulness of the drama support the development of compassion with toddlers in early childhood education and care (ECEC).
In this research drama is understood through playfulness (cf. Heikkinen, 2002) and the puppet is seen as a child's friend and supporter (Gobec, 2012; Korošec 2012; Winnicott, 1971). The toddlers can express themselves through play, drama and the puppet even when they are not talking. (Heikkinen, 2002; Majaron, 2012; Vygotsky, 1933, 2002). Through stories, play and drama, human can learn to interpret and show compassion for others (Nussbaum, 2014; Rajala et al, 2017).
The research is ethnographic (Kananen, 2014), its methodological approach focuses on childhood research (Alanen, 2009)
As a researcher, I was part of a group of Northern Finnish toddlers for four months once a week. I sat with the fox -puppet on the floor with the toddlers and participated in their everyday life and play, and together we created narrative play worlds (Brėdikytė, 2022). The research material consists of diary entries and video material recorded in the daycare center.Preliminary research results show that the use of play, drama and the puppet supports a child in developing compassion and strengthens toddler interaction, learning and well-being.Children are involved in the research, their opinions and gestures matter (cf. Estola & Puroila, 2013; Viljamaa, 2012). The research follows the GDPR and ethical guidelines (EECERA, 2015; TENK, 2019); permits from guardians and the willingness of toddlers were observed.

Keywords: toddlers, puppet, playfullness of drama

About the presenter:

I am a teacher of early childhood education, a Master of Education (majoring in educational psychology) and a doctoral researcher. In my doctoral research, I investigated how toddlers express compassion in the presence of a puppet in early childhood education.
I have worked in early childhood education with children of different ages for about 25 years. I have used playful drama and puppets, for example, to support teaching and for emotional work in my work as an early childhood education teacher. The puppet naturally guides the child by walking alongside and respecting the child.
As a university teacher in drama education, we initially return to our own memories of our childhood drama experiences with our own puppets or stuffed animals in our arms.

Awakening the emotional memory of our own childhood through a puppet helps us to understand a small child more sensitively. The puppet also makes it easier to create interaction relationships, creates a safe space of shared trust and gives courage and joy to express oneself. Puppets and various children's books open a safe and easy way for students to the versatile world of early childhood education drama.

Track 37: Fortellinger. Rom: Prøvesal 2, P32 Chair: Mimesis Heidi Dahlsveen

A: Den Hellige Ku – om å føde en nordmann

Performance lecture

Roseane dos Reis, scenekunstner, sykehusklovn og dramapedagog.

«Den Hellige Ku» er en teaterforestilling førstutviklet som en masteroppgave med kunstnerisk utviklingsarbeid som hoved metode. I prosessen brukte jeg autoetnografi som tilnærmings metode til forskningsspørsmålet: Hvordan fødsels- og barselsopplevelsen kan påvirke integreringsprosessen til en innvandrerkvinne i Norge? Teaterforestillingen er en dekonstruert og poetisk fortelling om en innvandrerkvinner integrerings prosess og bygger på mine egne opplevelser rundt fødselen i Norge, med inspirasjon i fortellinger tatt i intervju med ulike innvandrerkvinner om deres opplevelser i samme periode. Veving av disse fortellinger og paralleller mellom disse og historier fra norrøne mytologi gir teksten en breiere kulturell identitet og alminneligere forståelse av karakteren og situasjonene i manuset. Intensjonen med forestillingen er å utfordre de stereotypiske tanker om den utenlandske kone og mor, løfte flere forståelser av likestilling fra en innvandrers synspunkt, og å invitere publikumet til en kritisk refleksjon rundt integrering og likestilling. Språkbruk i teksten er også tenkte mangfoldig for å gjenspeile tematikken og intensjonen i forestillingen. Jeg vil presentere utdrag av scener fra forestillingen og refleksjoner rundt dybden som det akademisk tilnærming tilførte det kreativ prosessen.

Nøkkelord: Kunstnerisk utviklingsarbeid, integrering, likestilling.

Om formidleren:

Roseane dos Reis er scenekunstner fra Brasil/Italia. Hun holder en BA i litteratur fra Universitet i Sao Paulo (Brasil), er utdannet skuespiller i fysisk teater og maskearbeid i Frankrike og Italia, og har en MA i Drama og Anvendt teater fra Høgskulen på Vestlandet. Hun jobber som utøver sykehusklovn, mentor og skuespillercoach for Sykehusklovnene, er kunstnerisk leder for Lil´Gorilla theatre company, er teaterlærer ved Fana Folkehøgskulen,

og freelancer skuespiller og regissør. Hun har lang erfaring med kollektive devisingprosesser og er opptatt av å skape kunst som speile samfunnet og samtidig utfordre det.

B: Kaipiainens kappsäck – diffraktioner, sammanvävningar och affekt i minnen om karelare evakuerade 1944 performance lecture

Anna-Lena Østern, professor emerita, fakultet för pedagogik, Åbo Akademi universitet, Finland

I en poetisk collage sammanvävs fakta och fiktion om Karelen och evakueringen 1944 då 422000 karelare måste lämna Karelen för alltid och Finland fick ett tillskott som utgjorde 10% av den dåvarande befolkningen i Finland.
I den här ”performance lecture” arbetar jag dels performativt med materialet, dels som dramaturg i samarbete med några seniorer (Martha berättargrupp) med minnen från 1944, dels som forskare som undersöker folkförflyttningen som diffraktioner, sammanvävningar, affekter och materialitet. Faktamaterialet består av episoder seniorerna och andra minns, sök i landsarkivet i Österbotten, och i Hiitolastiftelsens dokumentation av vad som hände med karelarna. En kappsäck som tillhört Eino Kaipiainen (d. 1982) blev funnen 2021 med en bouppteckning inuti. Ida Kovalenko (d. 1968) kom med sin man Fjodor Kovalenko, ukrainare med ryskt medborgarskap, men han försvann på mystiskt vis sedan de kommit till Österbotten. I berättarstunden med fyra scener använder vi ibland ca 70 cm höga ”dockor”/figurer och ibland playbackteaterformer för att ta tag i teman. En musiker följer berättelsen. Poesi är insprängt i berättelsen vi har skapat gemensamt. I arbetet med att ge form åt berättelsen har ledarens professionella muntlighet utmanats i mötet med dessa äldre människor, utan tidigare scenisk erfarenhet. Den analytiska frågan är vad som blir till i mötet med en stark historisk händelse och en livserfaren grupp utan scenisk erfarenhet? Erfarenheten av arbetet med att få fram berättelsen ger impuls till att med Barads ord: ”Becoming differently yourself” eller

Nyckelord: berättargrupp, fakta och fiktion, karelare, Barad

Referenser:
Barad, K. (2007). Meeting the universe halvway. Duke University Press.
Schøien, S.K. & Østern, A.-L. (2022). Profesjonell muntlighet. Fagbokforlaget.
Østern,A.-L. (2021). Teaching and learning through dramaturgy. Education as an artful engagement. Routledge.

Om formidleren:

Anna-Lena Østern har hovedfag i drama og teater från NTNU. Hon har arbetat som dramalärare, lärarutbildare och forskare i Finand och Norge

C: «Ta en kaffe med oss». performance Lecture

Gabriela Larsen – Scenograf, scenekunstner og initiativtaker til prosjektet.

Marianne Nødtvedt Knudsen – Førsteamanuensis i teater ved UiA.

Gabriela Larsen startet høsten 2022 opp prosjektet «Stemmene» med kvinner fra innføringsklasser i voksenopplæringen i Kristiansand. Marianne ble med som mentor for arbeidet, og sammen utviklet de en liten performance med kvinnene som ble vist under et julearrangement. Arbeidet er preget av inkludering og integrering på tvers av nasjonaliteter, kulturer og språk. I kvinnenes skoletid arbeidet vi med teater, bevegelse, språk og sosialt fellesskap. Våren 2023 er det tyve kvinner fra blant annet Ukraina, Brasil, Syria, Eritrea, Irak, Afghanistan, Portugal og Malta. Gabriela er i gang med et større prosjekt med en installasjon i Rådhuset, og i den forbindelse skal vi sammen med kvinnene lage en performance hvor vi utforsker tematikken «hjem». Hva er et hjem? Hva er hjemme? Hva er det nye hjemmet? Gjennom kropp, bevegelse, tekst, musikk og sang vil vi utforske det nye og det gamle hjemmet. Det hjemmet omkring oss og det hjemmet inne i oss. Hvordan kan vi skape et felles hjem? Performancen skal vises som del av installasjonen og blir en miks av live-performance, dans, fortellinger, dikt, malerier og annet materiale. I denne performance-lecturen vil vi vise elementer fra det pågående arbeidet, og åpne opp for hvordan vi arbeider sammen med kvinner med innvandrerbakgrunn.

Nøkkelord; Innvandrerkvinner, anvendt teater, performance lecture.

Om formidlerne:

Gabriela Melo Larsen
Gabriela er utdannet innen scenekunst og scenografi på Universidade Federal Do Rio de Janeiro i Brasil. I tillegg har hun studert Visual Arts på PUC i Rio de Janeiro og NYU i New York. I Brasil har Gabriela jobbet for TV-kanalen Rede Globo. Hun har arbeidet med teater, konserter og eventer, og som kunstlærer på en barneskole fra 2009 til 2012. I Norge har hun vært scenograf designer for forskjellige teaterstykker på bl.a. Kilden, Den Norske Opera og Ballett. Gabriela startet opp prosjektet Stemmene med innvandrerkvinner på Kongsgård skolesenter i 2022, og er prosjektleder, instruktør og scenograf i prosjektet.

Marianne Nødtvedt Knudsen
Marianne arbeider som førsteamanuensis i drama og teater ved Universitetet i Agder. Hun har arbeidet med teater i mangfoldige sammenhenger både som kulturskolelærer, videregående lærer, universitetslektor, foredragsholder, frilans scenekunstner, regissør og improvisatør/skuespiller. Hennes arbeid med Teater Bak Murene har pågått siden 2007 i fire ulike fengsler, og nå gjennom et Creative Europa prosjekt. I dag arbeider hun også med Gatelangs scenekompani. Marianne sitter også i Drama og Teaterpedagogene sitt sentrale styre, og er med i Scenekunst Sør sitt kunstneriske utvalg.

Track 38: Workshop 13. Rom: Prøvesal 1, P32 (en time) Chair: Christine Helland

Devising, Teater i låst miljö,

Sita Ljungholm Verma, Skådespelare och pedagog

Syftet med denna workshop är att dela med mig av övningar och arbete som jag har med ungdomar som sitter inlåsta enligt LSU, lagen om sluten ungdomsvård.Vi jobbar med devising, skapande av teater, för ungdomar som aldrig hållit på med teater innan och som ofta är skeptiska eller rädda inför det. Under workshopens gång diskuterar vi även hur det kan vara att arbeta med en särskilt svår ungdomsgrupp eller ungdomar med särskilda behov. Vi går igenom en serie övningar som syftar till att hjälpa ungdomarna att själva skapa teater, där vi fungerar som inspirationskälla.

Nyckelord: Ungdomsteater, Devising med ungdomar, Teater i låst miljö

Om kursholderen:

Sita är skådespelare i botten. Hon arbetar numera som teater och dramalärare på SIS - statens institutionsstyrelses ungdomshem för ungdomar som av någon anledning behöver vård eller är frihetsberövade. Sita jobbar även som frilansande teater- och dramalärare internationellt på teaterfestivaler för ungdomar. Hon har tidigare jobbat med teater och drama med gatubarn och på skolor i Indien, Indonesien och Kambodja.

Track 39: Workshop 14. Rom: Black Box, P32 (en time) Chair: Niels Peter Underland

Seriemime; samarbeid og virkemidler

Niels Peter Underland - Dosent, Drama- og Teaterkommunikasjon, Oslomet

Film, TV og data spill, er et overflødighetshorn av et visuelt univers vår samtid belyser våre ansikter med og som er inspirasjonen for bruk av seriemime. Vi skal anvende kropp og mime bruk av kamera, og spille panorering, klipp, fokus og så videre. Seriemimen er

inspirert av dette. Teaterøvelsen verdsetter mennesket og våre muligheter til å uttrykke oss uten bruk av strøm, ting (scenografi) og er en bærekraftig vei for å prøve ut ideer i en dramatiseringsprosess
Etter å ha undervist i faget siden 1991 og på samme tid laget profesjonelle forestillinger med Teater Joker inspirert av teaterøvelsen, har jeg også laget forestillinger eller undervist i teaterformen i USA, Burkinafaso, Kina og India. Hvis vi rekker det skal vi se på visse kulturelle utfordringer med bruk av teaterformen med erfaring fra ulike land eller på ulike scener. På hvilke måte ble det «fattige» universet seriemime baserer seg på mottatt i så ulike miljøer som i Burkinafaso (der C.I.T.O. ble driftet nesten uten penger), Iran (som ikke tillater at kvinner og menn berører hverandre i spill) eller med skolebarn sammen med Den norske Opera og Ballett (profesjonelle operasangere med skolebarn i seriemime).
Ta på bevegelig tøy slik at vi kan varme opp kroppen og arbeide fysisk fram tre ulike prosesser med bruk av seriemime.

Nøkkelord: Seriemime, drama, fysisk teater

Om kurslederen:

Niels Peter Underland er utdannet fra Ecole Jaques Lecoq og har regissert eller spilt i alle Teater Jokers forestillinger som "Rike Per", "Brødre", "Hando Kjendo", "Trillefolket", «Baron von Munchhausens Sannheter!» og «Tutomaten» ved siden av skuespillerarbeidet på mange ulike scener som f.eks. Det Norske teatret, Riksteatret eller som butoh danser med Min Tanaka i Tokyo på Setagaya Theater. Han har også hatt regi for Cirka Teater. Niels Peter er dosent på Avdeling for Estetiske fag ved OsloMet, Drama og Teaterkommunikasjon.

1430 - Break

1445 – Closing of the conference, Athene

AUGUST 9-10 - AFTER THE CONFERENCE

If you want to stay longer in Oslo, we recommend the following:

Kaoskammeret – **Munchmuseet** «Explore a fantastical, imaginative play-space for children, where normal museum rules do not apply."

Walking with Breath / Akerselva. Join Frantzsen&Mjanger in a participatory performance walk along the river Akerselva to the Oslofjord- , from dusk to dawn. https://www.frantzsenmjanger.com/vandring-med-pust-akerselva/